ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 13.04.2000
COM(2000) 216 τελικό

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη θέση της Κοινότητας στο πλαίσιο του Συμβουλίου Σύνδεσης όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 65 της ευρωμεσογειακής συμφωνίας, με την οποία θεσπίζεται η σύνδεση μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους αφενός και της Δημοκρατίας της Τυνησίας αφετέρου.

(υποβληθείσα από την Επιτροπή)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στόχος της παρούσας πρότασης είναι η εφαρμογή διατάξεων σχετικά με το συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης, οι οποίες περιέχονται στην ευρωμεσογειακή συμφωνία, με την οποία θεσπίζεται η σύνδεση μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους αφενός και της Τυνησίας αφετέρου, η οποία συνήφθη στις Βρυξέλλες στις 17 Ιουλίου 1995[1]. Στο άρθρο 67 της εν λόγω συμφωνίας προβλέπεται ότι οι διατάξεις αυτές εγκρίνονται από το Συμβούλιο Σύνδεσης.

1. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ

Το σχέδιο απόφασης του Συμβουλίου Σύνδεσης θεμελιώνεται στα άρθρα 65, 66, 67 και 68 της συμφωνίας σύνδεσης ΕΚ-Τυνησίας.

2. ΓΕΝΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

2.1. Περιεχόμενο της συμφωνίας.

Οι διατάξεις της συμφωνίας σύνδεσης ΕΕ-Τυνησίας προβλέπουν την εφαρμογή ενός συστήματος συντονισμού βάσει των ακολούθων:

1. Υπέρ των τυνήσιων εργαζομένων, οι οποίοι κατοικούν και εργάζονται νόμιμα σε κράτος μέλος, καθώς και των μελών της οικογένειάς τους, τα οποία κατοικούν νόμιμα σε κάποιο κράτος μέλος:

   α) Έλλειψη κάθε είδους διάκρισης λόγω ιθαγένειας·

   β) Συνυπολογισμός των περιόδων ασφάλισης, απασχόλησης ή κατοικίας, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός ή περισσοτέρων κρατών μελών για τη γένεση σε άλλο κράτος μέλος δικαιώματος συντάξεων γήρατος, αναπηρίας και επιζώντων, οικογενειακών παροχών, παροχών ασθένειας και μητρότητας·

   γ) Καταβολή οικογενειακών παροχών σε εργαζόμενους οι οποίοι απασχολούνται σε κάποιο κράτος μέλος και τα μέλη της οικογένειάς τους κατοικούν εντός της Κοινότητας·

   δ) Εξαγωγή στην Τυνησία των συντάξεων γήρατος, επιζώντων, εργατικών ατυχημάτων ή επαγγελματικών ασθενειών ή αναπηρίας που οφείλεται σε αυτές.

2. Υπέρ των εργαζομένων, υπηκόων κράτους μέλους, οι οποίοι κατοικούν και εργάζονται νόμιμα στην Τυνησία, καθώς και των μελών της οικογένειάς τους που κατοικούν νόμιμα στην εν λόγω χώρα:

   Τηρουμένων των αναλογιών χορήγηση των πλεονεκτημάτων που προβλέπονται στα σημεία 1 α), 1 γ) και 1 δ) ανωτέρω.

---

[1] ΕΕ L 97 της 30ης Μαρτίου 1998.

2.2. Στόχος της συμφωνίας

Στόχος της συμφωνίας σύνδεσης ΕΕ-Τυνησίας είναι η εφαρμογή ενός συστήματος συντονισμού ώστε να διασφαλισθεί για τους τυνήσιους εργαζομένους προστασία ανάλογη με την προστασία η οποία διασφαλίζεται στους ευρωπαίους πολίτες από την κοινοτική νομοθεσία.

Παρά ταύτα, οι διατάξεις της συμφωνίας δεν εντάσσονται στην προοπτική της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων και δεν αποβλέπουν στη χορήγηση στους τυνήσιους εργαζομένους εξίσου ευνοϊκής μεταχείρισης με εκείνη που διασφαλίζει το σύστημα συντονισμού των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης, το οποίο θεσπίζεται με τον κανονισμό 1408/71.

3. ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

3.1. Παρουσίαση του σχεδίου

Η απόφαση πρέπει να περιλαμβάνει διατάξεις που αφορούν τις υποχρεώσεις που βαρύνουν κάθε συμβαλλόμενο μέρος και διατάξεις που αφορούν αποκλειστικά τις υποχρεώσεις των κρατών μελών προς τους τυνήσιους εργαζομένους.

Κατά συνέπεια, το σχέδιο απόφασης καταρτίστηκε βάσει του ακόλουθου σχήματος:

– τα μέρη Α, Γ και Δ αφορούν τα κράτη μέλη και την Τυνησία

– το μέρος Β ισχύει αποκλειστικά για τα κράτη μέλη

– τα παραρτήματα περιλαμβάνουν διευκρινίσεις σχετικά με την εφαρμογή της απόφασης στις νομοθεσίες των κρατών μελών και της Τυνησίας.

3.2. Περιεχόμενο του σχεδίου απόφασης

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ

ΜΕΡΟΣ Ι – ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Οι όροι οι οποίοι ορίζονται στο παρόν άρθρο αντιστοιχούν κατ' ουσία στους ορισμούς του κανονισμού 1408/71. Παρά ταύτα, σύμφωνα με τις διατάξεις της συμφωνίας, ως εργαζόμενος νοείται μόνον ο μισθωτός. Τέλος, δεδομένου ότι κάποιοι ορισμοί του κανονισμού 1408/71 αναφέρονται στα κράτη μέλη, κρίθηκε απαραίτητο να γίνει αναφορά και στην Τυνησία.

Άρθρο 2

Με το παρόν άρθρο οριοθετείται το πεδίο των προσώπων που καλύπτονται από την εν λόγω απόφαση ως εξής: οι Τυνήσιοι εργαζόμενοι και οι υπήκοοι κράτους μέλους, καθώς και τα μέλη των οικογενειών τους και οι επιζώντες αυτών, που εργάζονται και κατοικούν νόμιμα σε κράτος μέλος ή στην Τυνησία.

Άρθρο 3

Πρόκειται για την κλασική διατύπωση του κανόνα της ισότητας μεταχείρισης, η οποία αντιστοιχεί, τηρουμένων των αναλογιών, στο άρθρο 3 του κανονισμού 1408/71.

Άρθρο 4

Στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής λαμβάνεται υπόψη η έννοια της κοινωνικής ασφάλισης όπως ορίζεται στη συμφωνία και αντιστοιχεί στο άρθρο 4 του κανονισμού 1408/71.

Άρθρο 5

Η παρούσα διάταξη αντιστοιχεί στο άρθρο 5 του κανονισμού 1408/71 και επιτρέπει σε κάθε συμβαλλόμενο μέρος να λάβει γνώση των νομοθεσιών και των συστημάτων στα οποία έχει εφαρμογή η εν λόγω απόφαση.

Άρθρο 6

Το παρόν άρθρο, το οποίο θεμελιώνεται στο άρθρο 3.3 του κανονισμού 1408/71, επιτρέπει την επέκταση των προνομίων ορισμένων συμβάσεων κοινωνικής ασφάλισης, οι οποίες έχουν συναφθεί μεταξύ κρατών μελών και αναφέρονται στο παράρτημα III, στους Τυνήσιους εργαζόμενους που καλύπτονται από την εν λόγω απόφαση.

Άρθρο 7

Η παράγραφος 1 αφορά την άρση των ρητρών κατοικίας για τις παροχές που απαριθμώνται στη συμφωνία. Αφενός, οι παροχές που αποκτήθηκαν από Τυνήσιους εργαζόμενους δυνάμει της νομοθεσίας ενός ή περισσότερων κρατών μελών θα εξάγονται σε όλα τα κράτη μέλη. Αφετέρου, οι παροχές που αποκτήθηκαν δυνάμει της νομοθεσίας της Τυνησίας θα εξάγονται σε όλα τα κράτη μέλη και αντιστρόφως οι παροχές που αποκτήθηκαν δυνάμει της νομοθεσίας ενός ή περισσότερων κρατών μελών θα εξάγονται στην Τυνησία.

Άρθρο 8

Η παρούσα διάταξη προβλέπει την καταβολή ειδικών παροχών χωρίς εισφορά στο έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο κατοικεί ο ενδιαφερόμενος, χωρίς δυνατότητα εξαγωγής, αλλά και χωρίς συνυπολογισμό των περιόδων, σύμφωνα με τις διατάξεις της συμφωνίας.

Άρθρο 9

Η παρούσα διάταξη αφορά την αναπροσαρμογή των παροχών και αντιστοιχεί στο άρθρο 11 του κανονισμού 1408/71. Τέτοιου είδους νομοθετικές ρυθμίσεις, εφόσον περιλαμβάνονται στη νομοθεσία ενός κράτους μέλους, εφαρμόζονται στις παροχές που αποκτήθηκαν βάσει της εν λόγω απόφασης.

Άρθρο 10

Η παρούσα διάταξη παραπέμπει στους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 12 του κανονισμού 1408/71 για την εφαρμογή των κανόνων σχετικά με το απαράδεκτο σώρευσης παροχών.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ – ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΣΤΟΥΣ ΤΥΝΗΣΙΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΜΕΛΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΤΟΥΣ

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΑΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

Άρθρα 11 έως 18

Οι διατάξεις αυτές επαναλαμβάνουν ουσιαστικά τους κανόνες προσδιορισμού της εφαρμοστέας νομοθεσία βάσει του κανονισμού 1408/71, οι οποίοι ισχύουν για τους μισθωτούς. Στόχος των διατάξεων είναι τα πρόσωπα που καλύπτονται από την εν λόγω απόφαση να μην υπάγονται ταυτοχρόνως σε δύο νομοθεσίες κοινωνικής ασφάλισης (διπλή εισφορά) ή, αντιθέτως, να μην υπάγονται σε καμία (ανυπαρξία προστασίας). Οι εν λόγω κανόνες θεμελιώνονται στην αρχή σύμφωνα με την οποία εφαρμοστέα είναι μία μόνο νομοθεσία, συνήθως η νομοθεσία του κράτους στο οποίο απασχολείται ο εργαζόμενος, αλλά προβλέπουν και ορισμένες ειδικές ρυθμίσεις, ιδίως για τους αποσπασμένους εργαζόμενους.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΠΑΡΟΧΩΝ

Άρθρα 19 έως 38

Οι διατάξεις αυτές αντιστοιχούν κυρίως στο κεφάλαιο «Ασθένεια και μητρότητα» του κανονισμού 1408/71.

Άρθρα 39 έως 45

Οι διατάξεις αυτές αντιστοιχούν κυρίως στο κεφάλαιο «Αναπηρία» του κανονισμού 1408/71.

Άρθρα 46 έως 56

Οι διατάξεις αυτές αντιστοιχούν κυρίως στο κεφάλαιο «Γήρας και θάνατος (συντάξεις)» του κανονισμού 1408/71.

Άρθρα 57 έως 68

Οι διατάξεις αυτές αντιστοιχούν κυρίως στο κεφάλαιο «Εργατικά ατυχήματα και επαγγελματικές ασθένειες» του κανονισμού 1408/71.

Άρθρα 69 έως 71

Οι διατάξεις αυτές αντιστοιχούν κυρίως στο κεφάλαιο «Επιδόματα θανάτου» του κανονισμού 1408/71.

Άρθρα 72 έως 76

Οι διατάξεις αυτές αντιστοιχούν στο κεφάλαιο «Οικογενειακές παροχές» του κανονισμού 1408/71.

Άρθρα 77 έως 79

Οι διατάξεις αυτές αντιστοιχούν στο κεφάλαιο «Παροχές για τέκνα συντηρούμενα από δικαιούχους συντάξεως και για ορφανά» του κανονισμού 1408/71.

ΜΕΡΟΣ Γ - ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Οι διατάξεις αυτές, οι οποίες επαναλαμβάνουν ορισμένα άρθρα του κανονισμού 1408/71, ρυθμίζουν κυρίως τη συνεργασία μεταξύ των αρχών των κρατών μελών και της Τυνησίας.

ΜΕΡΟΣ Δ - ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Το μέρος αυτό, το οποίο αφορά τόσο την Τυνησία όσο και τα κράτη μέλη, αναφέρεται στους τελικούς όρους εφαρμογής της εν λόγω απόφασης.

Το Συμβούλιο καλείται να εγκρίνει απόφαση σχετικά με τη θέση της Κοινότητας στην οποία αντιστοιχεί το σχέδιο απόφασης του Συμβουλίου Σύνδεσης ΕΚ-Τυνησίας στην οποία και επισυνάπτεται.

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη θέση της Κοινότητας στο πλαίσιο του Συμβουλίου Σύνδεσης όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 65 της ευρωμεσογειακής συμφωνίας, με την οποία θεσπίζεται η σύνδεση μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους αφενός και της Δημοκρατίας της Τυνησίας αφετέρου.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το (τα) άρθρο(α) 300, παράγραφος 2, στίχος πρώτος,

την πρόταση της Επιτροπής[1],

Εκτιμώντας τα εξής :

(1) Η ευρωμεσογειακή συμφωνία, με την οποία θεσπίζεται η σύνδεση μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των μελών τους αφενός και της Τυνησίας αφετέρου, έχει συναφθεί με απόφαση του Συμβουλίου και της Επιτροπής, στις 26 Ιανουαρίου 1998 ;

(2) Στο άρθρο 65 της συμφωνίας προβλέπεται συντονισμός των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Τυνησίας.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η θέση που θα λάβει η Κοινότητα στο πλαίσιο του Συμβουλίου Σύνδεσης, το οποίο έχει συσταθεί δυνάμει της ευρωμεσογειακής συμφωνίας μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους αφενός και της Τυνησίας αφετέρου, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 67 της εν λόγω συμφωνίας, περιέχεται στο σχέδιο απόφασης του Συμβουλίου Σύνδεσης, το οποίο επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

[1] ΕΕ C … της …, σελ …

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΣΧΕΔΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΑΡΙΘ. / ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΣΥΝΔΕΣΗΣ

μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους αφενός και της Τυνησίας αφετέρου,

της …

για το συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Τυνησίας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΥΝΔΕΣΗΣ

Έχοντας υπόψη τη συμφωνία με την οποία θεσπίζεται σύνδεση μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους αφενός και της Τυνησίας αφετέρου[1],

εκτιμώντας ότι τα άρθρα 65, 66, 67 και 68 της συμφωνίας σύνδεσης αποσκοπούν στο συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης των κρατών μελών της ΕΕ και της Τυνησίας,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

ΜΕΡΟΣ Ι - ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Ορισμοί

Για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης:

α) Ως «εργαζόμενος» νοείται κάθε πρόσωπο:

i) το οποίο είναι ασφαλισμένο δυνάμει υποχρεωτικής ή προαιρετικής συνέχισης της ασφάλισης κατά ενός ή περισσοτέρων κινδύνων που αντιστοιχούν στους κλάδους συστήματος κοινωνικής ασφάλισης που εφαρμόζεται στους μισθωτούς,

ii) το οποίο είναι ασφαλισμένο υποχρεωτικά κατά ενός ή περισσότερων κινδύνων που αντιστοιχούν στους κλάδους στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα απόφαση, στο πλαίσιο συστήματος κοινωνικής ασφάλισης που καλύπτει όλους τους κατοίκους ή το σύνολο του ενεργού πληθυσμού:

– όταν οι τρόποι διαχείρισης ή χρηματοδότησης του συστήματος αυτού επιτρέπουν το χαρακτηρισμό του ως μισθωτού ή

– ελλείψει τέτοιων κριτηρίων, όταν το πρόσωπο είναι ασφαλισμένο δυνάμει υποχρεωτικής ή προαιρετικής συνέχισης της ασφάλισης κατά άλλου κινδύνου που καθορίζεται στο παράρτημα Ι, στο πλαίσιο συστήματος οργανωμένου υπέρ των μισθωτών ή συστήματος που

[1] ΕΕ L 97 της 30ής Μαρτίου 1998.

αναφέρεται στο σημείο iii) ή, ελλείψει τέτοιου συστήματος στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, όταν το πρόσωπο αυτό ανταποκρίνεται στον ορισμό του παραρτήματος Ι,

iii) το οποίο είναι ασφαλισμένο υποχρεωτικά κατά περισσοτέρων κινδύνων που αντιστοιχούν στους κλάδους στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα απόφαση, στο πλαίσιο συστήματος κοινωνικής ασφάλισης οργανωμένου κατά τρόπο ενιαίο υπέρ του συνόλου του αγροτικού πληθυσμού σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται στο παράρτημα Ι,

iv) το οποίο είναι ασφαλισμένο προαιρετικά κατά ενός ή περισσοτέρων κινδύνων που αντιστοιχούν στους κλάδους στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα απόφαση, στο πλαίσιο συστήματος κοινωνικής ασφάλισης οργανωμένου υπέρ των μισθωτών ή όλων των κατοίκων ή ορισμένων κατηγοριών κατοίκων:

– εάν τούτο ασκεί μισθωτή δραστηριότητα ή

– εάν τούτο είχε προηγουμένως ασφαλισθεί υποχρεωτικά κατά του ίδιου κινδύνου στο πλαίσιο συστήματος οργανωμένου υπέρ των μισθωτών του ίδιου κράτους μέλους.

β) Ως «μεθοριακός εργαζόμενος» νοείται κάθε μισθωτός που ασκεί την επαγγελματική του δραστηριότητα στο έδαφος ενός κράτους μέλους και κατοικεί στο έδαφος άλλου κράτους μέλους όπου επιστρέφει, κατ' αρχήν, κάθε ημέρα ή τουλάχιστον μία φορά την εβδομάδα. Πάντως, ο μεθοριακός εργαζόμενος που αποσπάται από την επιχείρηση στην οποία κανονικά υπάγεται ή παρέχει υπηρεσίες στο έδαφος του ίδιου κράτους μέλους ή άλλου κράτους μέλους, διατηρεί την ιδιότητα του μεθοριακού εργαζόμενου επί χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους τέσσερις μήνες, ακόμη και αν, κατά τη διάρκεια του χρονικού αυτού διαστήματος, δεν είναι δυνατόν να επιστρέφει κάθε ημέρα ή τουλάχιστον μία φορά την εβδομάδα στον τόπο της κατοικίας του.

γ) Ως «εποχιακός εργαζόμενος» νοείται κάθε μισθωτός που μεταβαίνει στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από εκείνο όπου κατοικεί, για να εκτελέσει για λογαριασμό επιχείρησης ή εργοδότη του κράτους αυτού εργασία εποχιακού χαρακτήρα, η διάρκεια της οποίας δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να υπερβαίνει τους οκτώ μήνες, εφόσον διαμένει προσωρινά στο έδαφος του κράτους αυτού κατά τη διάρκεια της εργασίας του -ως εργασία εποχιακού χαρακτήρα πρέπει να νοείται η εργασία που εξαρτάται από τη διαδοχή των εποχών και επαναλαμβάνεται αυτόματα κάθε έτος.

δ) Ως «μέλος της οικογένειας» νοείται κάθε πρόσωπο που ορίζεται ή αναγνωρίζεται ως μέλος της οικογένειας ή που ορίζεται ως μέλος του νοικοκυριού από τη νομοθεσία δυνάμει της οποίας καταβάλλονται οι παροχές ή, στις περιπτώσεις που προβλέπονται από το άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχείο α) και το άρθρο 34, από τη νομοθεσία του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου κατοικεί. Πάντως, αν οι νομοθεσίες αυτές θεωρούν ως μέλος της οικογένειας ή του νοικοκυριού μόνο το πρόσωπο που ζει υπό τη στέγη του εργαζόμενου, μισθωτού ή μη μισθωτού, ο όρος αυτός θεωρείται ότι πληρούται όταν η συντήρηση του εν λόγω προσώπου βαρύνει κυρίως τον εργαζόμενο. Εάν η νομοθεσία ενός κράτους μέλους σχετικά με τις παροχές ασθένειας ή μητρότητας σε είδος δεν επιτρέπει τη διάκριση των μελών της οικογένειας από τα άλλα πρόσωπα στα οποία εφαρμόζεται, ο όρος «μέλος της οικογένειας» έχει την έννοια που του αποδίδεται στο παράρτημα Ι.

ε) Ως «επιζών» νοείται κάθε πρόσωπο που ορίζεται ή αναγνωρίζεται ως επιζών από τη νομοθεσία δυνάμει της οποίας χορηγούνται οι παροχές. Πάντως, αν η νομοθεσία αυτή θεωρεί ως επιζώντα μόνο το πρόσωπο το οποίο ζούσε υπό τη στέγη του αποθανόντος, ο όρος αυτός θεωρείται ότι πληρούται όταν η συντήρηση του εν λόγω προσώπου βάρυνε κυρίως τον αποθανόντα.

στ) Ως «κατοικία» νοείται η συνήθης διαμονή.

ζ) Ως «διαμονή» νοείται η προσωρινή διαμονή.

η) Ο όρος «νομοθεσία» προσδιορίζει, για κάθε κράτος μέλος και για την Τυνησία, τους υφιστάμενους ή μελλοντικούς νόμους, τις κανονιστικές πράξεις, τους κανονισμούς και κάθε άλλο μέτρο εφαρμογής, που αφορούν τους κλάδους και τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2.

Ο όρος αυτός αποκλείει τις υφιστάμενες ή μελλοντικές συμβατικές διατάξεις, ανεξαρτήτως του αν αυτές αποτέλεσαν αντικείμενο αποφάσεων των δημοσίων αρχών με τις οποίες καθίστανται υποχρεωτικές ή επεκτείνεται το πεδίο εφαρμογής τους. Όσον αφορά πάντως τις συμβατικές διατάξεις οι οποίες:

i) χρησιμεύουν για την εκπλήρωση υποχρέωσης ασφάλισης που απορρέει από τους νόμους ή τους κανονισμούς οι οποίοι αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο ή

ii) δημιουργούν ένα σύστημα η διαχείριση του οποίου διασφαλίζεται από τον ίδιο φορέα που διαχειρίζεται τα συστήματα τα οποία έχουν θεσπισθεί από τους νόμους ή κανονισμούς που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο, ο περιορισμός αυτός δύναται να αρθεί οποτεδήποτε με δήλωση του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, στην οποία αναφέρονται τα συστήματα επί των οποίων εφαρμόζεται η παρούσα απόφαση. Η δήλωση αυτή κοινοποιείται και δημοσιεύεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 90.

θ) Ως «σύμβαση κοινωνικής ασφάλισης» νοείται κάθε διμερής ή πολυμερής πράξη που δεσμεύει ή θα δεσμεύσει αποκλειστικά δύο ή περισσότερα κράτη μέλη ή ένα κράτος μέλος και την Τυνησία στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης, για το σύνολο ή μέρος των κλάδων και συστημάτων που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2, καθώς και συμφωνίες οποιασδήποτε φύσης που συνήφθησαν στο πλαίσιο των πράξεων αυτών.

ι) Ως «αρμόδια αρχή» νοείται, για κάθε κράτος μέλος και για την Τυνησία, ο υπουργός, οι υπουργοί ή άλλη αντίστοιχη αρχή αρμόδια για τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης στο σύνολο ή σε οποιοδήποτε τμήμα της επικράτειας του κράτους αυτού.

ια) Ως «φορέας» νοείται, για κάθε κράτος μέλος και για την Τυνησία, ο οργανισμός ή η αρχή που επιφορτίζεται με την εφαρμογή του συνόλου ή μέρους της νομοθεσίας.

ιβ) Ως «αρμόδιος φορέας» νοείται:

i) ο φορέας στον οποίο υπάγεται ο ενδιαφερόμενος κατά το χρόνο της αίτησης παροχών ή

ii) ο φορέας από τον οποίο ο ενδιαφερόμενος δικαιούται παροχές ή θα δικαιούτο παροχές, αν ο ίδιος ή τα μέλη της οικογένειάς του κατοικούσαν στο έδαφος του κράτους μέλους ή της Τυνησίας, στο οποίο βρίσκεται ο φορέας αυτός ή

iii) ο φορέας που ορίζεται από την αρμόδια αρχή του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους ή της Τυνησίας ή

iv) αν πρόκειται περί συστήματος σχετικού με τις υποχρεώσεις του εργοδότη για τις παροχές που προβλέπονται από το άρθρο 4 παράγραφος 1, είτε ο εργοδότης είτε ο ασφαλιστής που τον υποκαθιστά είτε, ελλείψει αυτών, ο οργανισμός ή η αρχή που ορίζεται από την αρμόδια αρχή του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους ή της Τυνησίας.

ιγ) Ως «φορέας του τόπου κατοικίας» και «φορέας του τόπου διαμονής» νοούνται αντίστοιχα ο φορέας που έχει επιφορτισθεί με την καταβολή των παροχών στον τόπο όπου κατοικεί ο ενδιαφερόμενος και ο φορέας που έχει επιφορτισθεί με την καταβολή των παροχών στον τόπο όπου διαμένει ο ενδιαφερόμενος, σύμφωνα με τη νομοθεσία που εφαρμόζει ο φορέας αυτός ή, ελλείψει τέτοιου φορέα, ο φορέας που ορίζεται από την αρμόδια αρχή του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους ή της Τυνησίας.

ιδ) Ως «αρμόδιο κράτος» νοείται το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου βρίσκεται ο αρμόδιος φορέας.

ιε) Ως «περίοδοι ασφάλισης» νοούνται οι περίοδοι εισφορών ή απασχόλησης που καθορίζονται ή αναγνωρίζονται ως τέτοιες από τη νομοθεσία υπό την οποία πραγματοποιήθηκαν ή θεωρούνται ότι πραγματοποιήθηκαν, καθώς και κάθε εξομοιούμενη προς αυτές περίοδος, κατά το μέτρο που αναγνωρίζεται από τη νομοθεσία αυτή ως ισοδύναμη προς περίοδο ασφάλισης.

ιστ) Ως «περίοδοι απασχόλησης» νοούνται οι περίοδοι που καθορίζονται ή αναγνωρίζονται ως τέτοιες από τη νομοθεσία υπό την οποία πραγματοποιήθηκαν, καθώς και κάθε εξομοιούμενη προς αυτές περίοδος, κατά το μέτρο που αναγνωρίζεται από τη νομοθεσία αυτή ως ισοδύναμη προς περίοδο απασχόλησης.

ιζ) Ως «περίοδοι διαμονής» νοούνται οι περίοδοι που καθορίζονται ή αναγνωρίζονται ως τέτοιες από τη νομοθεσία υπό την οποία πραγματοποιήθηκαν ή θεωρούνται ότι πραγματοποιήθηκαν.

ιη) Ως «παροχή» και «σύνταξη» νοείται κάθε παροχή και σύνταξη, συμπεριλαμβανομένων και όλων των τμημάτων τους που βαρύνουν το Δημόσιο Ταμείο, οι προσαυξήσεις αναπροσαρμογής ή τα συμπληρωματικά επιδόματα με την επιφύλαξη των διατάξεων του τίτλου ΙΙ, τμήματος 2, επίσης οι εφάπαξ παροχές οι οποίες δύνανται να υποκαταστήσουν τις συντάξεις, καθώς και οι καταβολές που πραγματοποιούνται λόγω επιστροφής εισφορών.

ιθ) i) Ως «οικογενειακή παροχή» νοείται κάθε παροχή σε είδος ή σε χρήμα που προορίζεται να αντισταθμίσει τα οικογενειακά βάρη στο πλαίσιο των διατάξεων του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο η), με εξαίρεση τα ειδικά επιδόματα τοκετού ή υιοθεσίας που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙ.

ii) Ως «οικογενειακό επίδομα» νοείται η περιοδική παροχή σε χρήμα που χορηγείται αποκλειστικά ανάλογα με τον αριθμό και, ενδεχομένως, την ηλικία των μελών της οικογένειας.

κ) Ως «επίδομα θανάτου» νοείται κάθε ποσό που καταβάλλεται εφάπαξ σε περίπτωση θανάτου, με εξαίρεση τις εφάπαξ παροχές που προβλέπονται στο στοιχείο ιη).

κα) Ως «κανονισμός 1408/71» νοείται, για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1971 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας.

Άρθρο 2

Προσωπικό πεδίο εφαρμογής

Εφόσον δεν προβλέπεται άλλως, η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται:

α) στους εργαζόμενους τυνησιακής ιθαγένειας που εργάζονται νόμιμα σε κάποιο κράτος μέλος και υπάγονται ή έχουν υπαχθεί στη νομοθεσία ενός ή περισσότερων κρατών μελών, καθώς και στα μέλη της οικογένειάς τους που κατοικούν νόμιμα στο έδαφος ενός κράτους μέλους και στους επιζώντες τους·

β) στους εργαζόμενους που είναι υπήκοοι ενός κράτους μέλους και εργάζονται νόμιμα στην Τυνησία και οι οποίοι υπάγονται ή έχουν υπαχθεί στην τυνησιακή νομοθεσία, καθώς και στα μέλη της οικογένειάς τους που κατοικούν νόμιμα στην Τυνησία και στους επιζώντες τους.

Άρθρο 3

Ισότητα μεταχείρισης

1 Οι Τυνήσιοι υπήκοοι για τους οποίους ισχύουν οι διατάξεις της παρούσας απόφασης και οι οποίοι κατοικούν στο έδαφος ενός κράτους μέλους, υπόκεινται στις υποχρεώσεις και απολαμβάνουν τα δικαιώματα που απορρέουν από τη νομοθεσία κάθε κράτους μέλους υπό τους ίδιους όρους με τους υπηκόους του, με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων της παρούσας απόφασης.

2. Παρομοίως, οι υπήκοοι ενός κράτους μέλους για τους οποίους ισχύουν οι διατάξεις της παρούσας απόφασης και οι οποίοι κατοικούν στην Τυνησία, υπόκεινται στις υποχρεώσεις και απολαμβάνουν τα δικαιώματα που απορρέουν από τη νομοθεσία της Τυνησίας υπό τους ίδιους όρους με τους υπηκόους της χώρας αυτής, με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων της παρούσας απόφασης.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 ισχύουν ως προς το δικαίωμα εκλογής μελών των οργάνων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης ή συμμετοχής κατά την υπόδειξή τους, αλλά δε θίγουν τις διατάξεις της νομοθεσίας των κρατών μελών ή της νομοθεσίας της Τυνησίας όσον αφορά την εκλογιμότητα ή τους τρόπους υπόδειξης των ενδιαφερόμενων στα όργανα αυτά.

Άρθρο 4

Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής

1. Λαμβανομένων υπόψη των ειδικών διατάξεων που περιλαμβάνονται στην παρούσα απόφαση, τούτη ισχύει για όλες τις νομοθεσίες που αφορούν τους ακόλουθους κλάδους κοινωνικής ασφάλισης:

α) παροχές ασθένειας και μητρότητας ;

β) παροχές αναπηρίας ;

γ) παροχές γήρατος ;

δ) παροχές επιζώντων ;

ε) παροχές εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών ;

στ) επιδόματα λόγω θανάτου ;

ζ) παροχές ανεργίας ;

η) οικογενειακές παροχές.

2. Η παρούσα απόφαση ισχύει για τα γενικά και ειδικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης, ανταποδοτικά και μη ανταποδοτικά, καθώς και για συστήματα σχετικά με τις υποχρεώσεις του εργοδότη ή του πλοιοκτήτη σε σχέση με τις παροχές που προβλέπονται στην παράγραφο 1.

3. Η παρούσα απόφαση ισχύει για τις ειδικές μη ανταποδοτικές παροχές οι οποίες εμπίπτουν σε νομοθεσία ή καθεστώς εκτός αυτών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ή που εξαιρούνται δυνάμει της παραγράφου 4, όταν οι παροχές αυτές προορίζονται:

α) είτε για να καλύψουν συμπληρωματικά, εναλλακτικά ή επικουρικά την επέλευση οποιουδήποτε κινδύνου που εμπίπτει στους κλάδους που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως η) της παραγράφου 1,

β) είτε αποκλειστικά για να διασφαλίσουν την ειδική προστασία των ατόμων με ειδικές ανάγκες.

4. Η παρούσα απόφαση δεν ισχύει για τις διατάξεις της νομοθεσίας κράτους μέλους σχετικά με τις ειδικές παροχές χωρίς εισφορά που αναφέρονται στο τμήμα ΙΙ του παραρτήματος ΙΙ, των οποίων η εφαρμογή περιορίζεται σε μέρος του εδάφους του.

5. Οι διατάξεις του τίτλου ΙΙ του μέρους Β δεν θίγουν πάντως τις διατάξεις της νομοθεσίας των κρατών μελών που αφορούν τις υποχρεώσεις του πλοιοκτήτη.

6. Η παρούσα απόφαση δεν ισχύει για την κοινωνική και ιατρική πρόνοια, ούτε για τα συστήματα παροχών υπέρ θυμάτων πολέμου ή των συνεπειών του.

Άρθρο 5

Δηλώσεις των συμβαλλόμενων μερών σχετικά με το πεδίο εφαρμογής της παρούσας απόφασης

Τα κράτη μέλη και η Τυνησία αναφέρουν, σε δηλώσεις που κοινοποιούνται και δημοσιεύονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 90, τις νομοθεσίες και τα συστήματα που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2, τις ελάχιστες παροχές που αναφέρονται στο άρθρο 55, καθώς και τις παροχές που προβλέπονται στα άρθρα 77 και 78.

Άρθρο 6

Συμβάσεις κοινωνικής ασφάλισης που συνάπτονται μεταξύ δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών

Τα πλεονεκτήματα των συμβάσεων κοινωνικής ασφάλισης που συνδέουν αποκλειστικά δύο ή περισσότερα κράτη μέλη και αναφέρονται στο παράρτημα III επεκτείνονται στα πρόσωπα για τα οποία ισχύει η παρούσα απόφαση.

Άρθρο 7

Άρση της ρήτρας κατοικίας. Επίπτωση της υποχρεωτικής ασφάλισης στην απόδοση των εισφορών

1. Εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά στην παρούσα απόφαση, οι παροχές γήρατος ή επιζώντων σε χρήμα, οι συντάξεις εργατικών ατυχημάτων ή επαγγελματικής ασθένειας, καθώς και οι παροχές ασθένειας που αποκτώνται δυνάμει της νομοθεσίας ενός ή περισσοτέρων κρατών μελών δεν είναι δυνατόν να υποστούν καμία μείωση, τροποποίηση, αναστολή, κατάργηση, κατάσχεση επειδή ο δικαιούχος κατοικεί στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από εκείνο όπου βρίσκεται ο φορέας οφειλέτης.

   Το προηγούμενο εδάφιο ισχύει επίσης για παροχές εφάπαξ που χορηγούνται σε περίπτωση νέου γάμου του επιζώντος συζύγου, ο οποίος είχε δικαίωμα σύνταξης επιζώντος.

2. Η παράγραφος 1 ισχύει, με εξαίρεση παροχές αναπηρίας άλλες από εκείνες που καταβάλλονται σε περίπτωση εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθένειας, για παροχές που αποκτώνται δυνάμει της νομοθεσίας ενός ή περισσότερων κρατών μελών, όταν ο δικαιούχος είναι υπήκοος Τυνησίας και κατοικεί στην Τυνησία, καθώς και για παροχές που αποκτώνται δυνάμει της τυνησιακής νομοθεσίας, όταν ο δικαιούχος είναι υπήκοος ενός κράτους μέλους και κατοικεί στο έδαφος αυτού ή οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους.

3. Εάν η νομοθεσία ενός κράτους μέλους εξαρτά την απόδοση εισφορών από τον όρο ο ενδιαφερόμενος να έχει παύσει να υπάγεται στην υποχρεωτική ασφάλιση, ο όρος αυτός δε θεωρείται ότι πληρούται εφόσον ο ενδιαφερόμενος υπάγεται υπό την ιδιότητα του εργαζόμενου σε υποχρεωτική ασφάλιση δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους.

Άρθρο 8

Ειδικές μη ανταποδοτικές παροχές

1. Παρά τις διατάξεις του άρθρου 7 και του τίτλου ΙΙ του μέρους Β, τα πρόσωπα στα οποία εφαρμόζεται η παρούσα απόφαση απολαμβάνουν τις ειδικές μη ανταποδοτικές παροχές σε χρήμα της παραγράφου 3 του άρθρου 4 αποκλειστικά στο έδαφος και δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους μέλους στο οποίο κατοικούν, εφόσον αυτές περιλαμβάνονται στο παράρτημα IV. Οι παροχές αυτές βαρύνουν το φορέα του τόπου κατοικίας, από τον οποίο και καταβάλλονται.

2. Όταν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά το δικαίωμα παροχής που προβλέπεται στην παράγραφο 1 αλλά χορηγείται επικουρικά, από τη λήψη παροχής που εμπίπτει σε ένα από τα στοιχεία α) έως η) της παραγράφου 1 του άρθρου 4, ενώ δεν οφείλεται τέτοια παροχή δυνάμει της νομοθεσίας αυτής, οποιαδήποτε αντίστοιχη παροχή δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους θεωρείται, για τη χορήγηση της επικουρικής παροχής, ως παροχή που καταβάλλεται δυνάμει της νομοθεσίας του πρώτου κράτους μέλους.

3. Όταν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά τη χορήγηση παροχών που προβλέπονται στην παράγραφο 1, οι οποίες προορίζονται για άτομα με ειδικές ανάγκες ή αναπήρους, από τον όρο η μειονεξία ή αναπηρία να έχει διαγνωσθεί για πρώτη φορά στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους, ο όρος αυτός θεωρείται ότι πληρούται όταν η διάγνωση γίνεται για πρώτη φορά στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

Άρθρο 9

Αναπροσαρμογή των παροχών

Οι κανόνες αναπροσαρμογής που προβλέπονται από τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους ισχύουν για παροχές που οφείλονται, αφού ληφθούν υπόψη οι διατάξεις της παρούσας απόφασης, δυνάμει της νομοθεσίας αυτής.

Άρθρο 10

Απαράδεκτο σώρευσης παροχών

1. Η παρούσα απόφαση δεν είναι δυνατόν να παρέχει ή να διατηρεί δικαίωμα λήψης περισσότερων παροχών της ίδιας φύσης που αφορούν την ίδια περίοδο υποχρεωτικής ασφάλισης. Η διάταξη αυτή δεν ισχύει για παροχές αναπηρίας, γήρατος, θανάτου (συντάξεις) ή επαγγελματικής ασθένειας που καταβάλλονται από τους φορείς δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 43, του άρθρου 45 παράγραφοι 2 και 3, των άρθρων 48, 55 και 56 ή του άρθρου 65 παράγραφος 1 στοιχείο β).

2. Εφόσον δεν προβλέπεται διαφορετικά στην παρούσα απόφαση, οι ρήτρες μείωσης, αναστολής ή κατάργησης που προβλέπονται από τη νομοθεσία κράτους μέλους σε περίπτωση σώρευσης μίας παροχής με άλλες παροχές κοινωνικής ασφάλισης ή με άλλα εισοδήματα πάσης φύσεως προβάλλονται έναντι του δικαιούχου, ακόμη και αν πρόκειται για παροχές που αποκτήθηκαν δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους ή της Τυνησίας ή για εισοδήματα που αποκτήθηκαν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους ή της Τυνησίας.

Οι ρήτρες μείωσης, αναστολής ή κατάργησης που προβλέπονται από τη νομοθεσία της Τυνησίας σε περίπτωση σώρευσης μίας παροχής με άλλες παροχές κοινωνικής ασφάλισης ή με άλλα εισοδήματα πάσης φύσεως, προβάλλονται έναντι του δικαιούχου, ακόμη και αν πρόκειται για παροχές που αποκτήθηκαν δυνάμει της νομοθεσίας ενός ή περισσοτέρων κρατών μελών ή για εισοδήματα που αποκτήθηκαν στο έδαφος ενός ή περισσοτέρων κρατών μελών.

3. Πάντως η παράγραφος 2 δεν ισχύει όταν ο δικαιούχος λαμβάνει παροχές της ίδιας φύσης για αναπηρία, γήρας, θάνατο (συντάξεις) που καταβάλλονται:

– από τους φορείς δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 48, 56 και 66 της παρούσας απόφασης,

– από κάποιο φορέα της Τυνησίας, σύμφωνα με τις διατάξεις σύμβασης κοινωνικής ασφάλισης η οποία έχει συναφθεί μεταξύ Τυνησίας και ενός κράτους μέλους.

4. Οι ρήτρες μείωσης, αναστολής ή κατάργησης που προβλέπονται από τη νομοθεσία κράτους μέλους σε περίπτωση κατά την οποία ο δικαιούχος παροχών αναπηρίας ή πρόωρων παροχών γήρατος ασκεί επαγγελματική δραστηριότητα, προβάλλονται έναντι του δικαιούχου αυτού, ακόμη και αν ασκεί τη δραστηριότητά του στο έδαφος άλλου κράτους μέλους ή της Τυνησίας.

Οι ρήτρες μείωσης, αναστολής ή κατάργησης που προβλέπονται από τη νομοθεσία της Τυνησίας σε περίπτωση κατά την οποία ο δικαιούχος παροχών αναπηρίας ή πρόωρων παροχών γήρατος ασκεί επαγγελματική δραστηριότητα, προβάλλονται έναντι του δικαιούχου αυτού, ακόμη και αν ασκεί τη δραστηριότητά του στο έδαφος κράτους μέλους.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ – ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΣΤΟΥΣ ΤΥΝΗΣΙΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΟΥΣ

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΑΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

Άρθρο 11

Γενικοί κανόνες

1. Οι εργαζόμενοι για τους οποίους ισχύει η παρούσα απόφαση υπόκεινται στη νομοθεσία ενός μόνον κράτους μέλους. Η νομοθεσία αυτή προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τίτλου.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 12 έως 17:

α) ο εργαζόμενος που απασχολείται στο έδαφος κράτους μέλους υπόκειται στη νομοθεσία του κράτους αυτού, ακόμη και αν κατοικεί στο έδαφος άλλου κράτους μέλους ή αν η επιχείρηση ή ο εργοδότης που τον απασχολεί έχει την έδρα της ή την κατοικία του στο έδαφος άλλου κράτους μέλους,

β) ο εργαζόμενος που απασχολείται σε πλοίο υπό σημαία ενός κράτους μέλους υπόκειται στη νομοθεσία του κράτους αυτού,

γ) ο εργαζόμενος στον οποίο παύει να έχει εφαρμογή η νομοθεσία ενός κράτους μέλους χωρίς να καταστεί εφαρμοστέα η νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στα προηγούμενα στοιχεία ή βάσει των εξαιρέσεων ή των ειδικών κανόνων που προβλέπονται στα άρθρα 12 έως 17, υπόκειται στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου κατοικεί, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής και μόνον της νομοθεσίας.

Άρθρο 12

Ειδικοί κανόνες

1. Ο κανόνας του άρθρου 11 παράγραφος 2 στοιχείο α) ισχύει, με την επιφύλαξη των εξής εξαιρέσεων και ειδικών περιπτώσεων:

α) ο εργαζόμενος που απασχολείται στο έδαφος ενός κράτους μέλους σε επιχείρηση στην οποία κανονικά υπάγεται και η οποία τον αποσπά στο έδαφος άλλου κράτους μέλους προς εκτέλεση εργασίας για λογαριασμό της, εξακολουθεί να υπόκειται στη νομοθεσία του πρώτου κράτους μέλους, υπό τον όρο ότι η προβλεπόμενη διάρκεια της εργασίας αυτής δεν υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες και ότι δεν αποστέλλεται σε αντικατάσταση άλλου εργαζόμενου, του οποίου η περίοδος απόσπασης έληξε,

β) αν η διάρκεια της προς εκτέλεση εργασίας παρατείνεται λόγω απροβλέπτων συνθηκών πέραν της αρχικά προβλεπόμενης διάρκειας και υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες, εξακολουθεί να ισχύει η νομοθεσία του πρώτου κράτους μέλους μέχρι την αποπεράτωση της εν λόγω εργασίας, υπό τον όρο ότι συναινεί η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου είναι αποσπασμένος ο εργαζόμενος ή ο φορέας που ορίζεται από την αρχή αυτή. Η συναίνεση αυτή πρέπει να ζητηθεί πριν λήξει η αρχική περίοδος των δώδεκα μηνών και εν πάση περιπτώσει δεν είναι δυνατόν να δοθεί για περίοδο που υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες.

2. Ο εργαζόμενος ο οποίος κανονικά εργάζεται στο έδαφος δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών υπόκειται στη νομοθεσία η οποία προσδιορίζεται ως εξής:

α) ο εργαζόμενος στις διεθνείς μεταφορές που απασχολείται ως μέλος του προσωπικού που ταξιδεύει δια ξηράς, θαλάσσης ή αέρος στο έδαφος δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών και βρίσκεται στην υπηρεσία επιχείρησης η οποία διενεργεί για λογαριασμό δικό της ή τρίτων σιδηροδρομικές, οδικές, αεροπορικές ή πλωτές μεταφορές επιβατών ή εμπορευμάτων, έχει δε την έδρα της στο έδαφος κράτους μέλους, υπόκειται στη νομοθεσία του τελευταίου αυτού κράτους. Πάντως:

i) ο εργαζόμενος που απασχολείται σε υποκατάστημα ή μόνιμη αντιπροσωπεία που διατηρεί η επιχείρηση αυτή στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από εκείνο στο οποίο έχει την έδρα της, υπόκειται στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται το εν λόγω υποκατάστημα ή η μόνιμη αντιπροσωπεία·

ii) ο εργαζόμενος που απασχολείται κυρίως στο έδαφος του κράτους μέλους όπου κατοικεί, υπόκειται στη νομοθεσία του κράτους αυτού, ακόμη και αν η επιχείρηση η οποία τον απασχολεί δεν έχει ούτε έδρα, ούτε υποκατάστημα, ούτε μόνιμη αντιπροσωπεία στο έδαφος αυτό

β) ο εργαζόμενος, πλην του καλυπτομένου στο στοιχείο α), υπόκειται:

i) στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου κατοικεί, αν ασκεί μέρος της δραστηριότητάς του στο έδαφος αυτό ή αν απασχολείται για λογαριασμό περισσοτέρων επιχειρήσεων ή εργοδοτών που έχουν την έδρα ή κατοικία τους στο έδαφος διαφόρων κρατών μελών·

ii) στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου η επιχείρηση ή ο εργοδότης που τον απασχολεί έχει την έδρα της ή κατοικία του, αν δεν κατοικεί στο έδαφος ενός από τα κράτη μέλη στα οποία ασκεί τη δραστηριότητά του.

3. Ο εργαζόμενος που απασχολείται στο έδαφος κράτους μέλους από επιχείρηση η οποία έχει την έδρα της στο έδαφος άλλου κράτους μέλους και η οποία διασχίζεται από τα κοινά σύνορα των κρατών αυτών, υπόκειται στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου έχει την έδρα της η εν λόγω επιχείρηση.

Άρθρο 13

Ειδικοί κανόνες που ισχύουν για τους ναυτικούς

Ισχύει ο κανόνας του άρθρου 11 παράγραφος 2 στοιχείο β), με την επιφύλαξη των εξής εξαιρέσεων και ειδικών περιπτώσεων:

1. Ο εργαζόμενος που απασχολείται σε επιχείρηση από την οποία κανονικά εξαρτάται, είτε στο έδαφος κράτους μέλους είτε σε πλοίο υπό σημαία κράτους μέλους, και η οποία τον αποσπά προς εκτέλεση εργασίας για λογαριασμό της σε πλοίο υπό σημαία άλλου κράτους μέλους, εξακολουθεί να υπόκειται στη νομοθεσία του πρώτου κράτους, υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1.

2. Ο εργαζόμενος ο οποίος, ενώ δεν ασκεί συνήθως την επαγγελματική του δραστηριότητα στη θάλασσα, εκτελεί εργασία στα χωρικά ύδατα ή σε λιμένα κράτους μέλους σε πλοίο υπό σημαία άλλου κράτους μέλους που βρίσκεται σε αυτά τα χωρικά ύδατα ή σε αυτόν το λιμένα, χωρίς να ανήκει στο πλήρωμα του εν λόγω πλοίου, υπόκειται στη νομοθεσία του πρώτου κράτους μέλους.

3. Ο εργαζόμενος που απασχολείται σε πλοίο υπό σημαία κράτους μέλους και αμείβεται για την απασχόληση αυτή από επιχείρηση ή πρόσωπο που εδρεύει ή κατοικεί στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, υπόκειται στη νομοθεσία του τελευταίου αυτού κράτους εάν κατοικεί στο έδαφός του. Για την εφαρμογή της νομοθεσίας αυτής, ως εργοδότης θεωρείται η επιχείρηση ή το πρόσωπο που καταβάλλει την αμοιβή.

Άρθρο 14

Ειδικοί κανόνες που ισχύουν για εργαζόμενους που ασκούν ταυτόχρονα μισθωτή και μη μισθωτή δραστηριότητα στο έδαφος διαφόρων κρατών μελών

Το πρόσωπο που ασκεί ταυτόχρονα μισθωτή και μη μισθωτή δραστηριότητα στο έδαφος διαφόρων κρατών μελών υπόκειται στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου ασκεί μισθωτή δραστηριότητα ή, αν ασκεί μισθωτή δραστηριότητα στο έδαφος δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών, στη νομοθεσία η οποία καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 12 σημεία 2 ή 3.

Άρθρο 15

Διάφορες διατάξεις

1. Το πρόσωπο που αναφέρεται στο άρθρο 12 παράγραφος 2 και 3 θεωρείται, για την εφαρμογή της νομοθεσίας που καθορίζεται σύμφωνα με αυτές τις διατάξεις, ότι άσκησε το σύνολο της επαγγελματικής του δραστηριότητας ή των επαγγελματικών του δραστηριοτήτων στο έδαφος του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους.

2. Οι διατάξεις της νομοθεσίας ενός κράτους μέλους που προβλέπουν ότι ο δικαιούχος σύνταξης που ασκεί επαγγελματική δραστηριότητα δεν υπάγεται σε υποχρεωτική ασφάλιση λόγω της δραστηριότητας αυτής, ισχύουν επίσης για το δικαιούχο σύνταξης η οποία αποκτήθηκε δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους, εκτός αν ο ενδιαφερόμενος ζητήσει ρητά να υπαχθεί στην υποχρεωτική ασφάλιση, απευθυνόμενος στο φορέα που ορίζεται από την αρμόδια αρχή του πρώτου κράτους μέλους.

Άρθρο 16

Κανόνες που αφορούν την προαιρετική ασφάλιση ή την προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης

1. Οι διατάξεις των άρθρων 11 έως 15 δεν ισχύουν για την προαιρετική ασφάλιση ή την προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης, εκτός εάν, για κάποιον από τους κλάδους που αναφέρονται στο άρθρο 4, σε κάποιο κράτος μέλος υπάρχει μόνο προαιρετικό σύστημα ασφάλισης.

2. Σε περίπτωση κατά την οποία η εφαρμογή των νομοθεσιών δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών συνεπάγεται τη σώρευση υπαγωγής:

   – σε σύστημα υποχρεωτικής ασφάλισης και σε ένα ή περισσότερα συστήματα προαιρετικής ασφάλισης ή προαιρετικής συνέχισης της ασφάλισης, ο ενδιαφερόμενος υπάγεται αποκλειστικά στο σύστημα υποχρεωτικής ασφάλισης,

   – σε δύο ή περισσότερα συστήματα προαιρετικής ασφάλισης ή προαιρετικής συνέχισης της ασφάλισης, είναι δυνατόν ο ενδιαφερόμενος να υπαχθεί μόνο στο σύστημα προαιρετικής ασφάλισης ή προαιρετικής συνέχισης της ασφάλισης της επιλογής του.

3. Πάντως, ως προς την αναπηρία, το γήρας και το θάνατο (συντάξεις), ο ενδιαφερόμενος είναι δυνατόν να γίνει δεκτός στην προαιρετική ασφάλιση ή

προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης κράτους μέλους, ακόμη και αν υπόκειται υποχρεωτικά στη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, κατά το μέτρο που η σώρευση αυτή επιτρέπεται ρητά ή σιωπηρά στο πρώτο κράτος μέλος.

Άρθρο 17

Εξαιρέσεις στις διατάξεις των άρθρων 11 έως 16

Δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, οι αρμόδιες αρχές των κρατών αυτών ή οι φορείς που ορίζονται από αυτές τις αρχές είναι δυνατόν να θεσπίσουν εξαιρέσεις από τις διατάξεις των άρθρων 11 έως 16 με κοινή συμφωνία, προς το συμφέρον ορισμένων κατηγοριών εργαζομένων ή ορισμένων εργαζομένων.

Άρθρο 18

Ειδικοί κανόνες για τους δικαιούχους συντάξεων που χορηγούνται δυνάμει της νομοθεσίας ενός ή περισσότερων κρατών μελών

Ο δικαιούχος σύνταξης που οφείλεται βάσει της νομοθεσίας ενός κράτους μέλους ή συντάξεων που οφείλονται βάσει των νομοθεσιών περισσότερων κρατών μελών, ο οποίος κατοικεί στο έδαφος κράτους μέλους, μπορεί να εξαιρεθεί κατόπιν αιτήσεώς του από την εφαρμογή της νομοθεσίας του κράτους μέλους στο οποίο κατοικεί, υπό τον όρο ότι δεν υπόκειται στην εν λόγω νομοθεσία λόγω άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ – ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΠΑΡΟΧΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΜΗΤΡΟΤΗΤΑ

Τμήμα 1

Κοινές διατάξεις

Άρθρο 19

Συνυπολογισμός περιόδων ασφάλισης, απασχόλησης ή κατοικίας

1. Ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους η νομοθεσία του οποίου εξαρτά την απόκτηση, διατήρηση ή ανάκτηση του δικαιώματος παροχών από τη συμπλήρωση περιόδων ασφάλισης, απασχόλησης ή κατοικίας, λαμβάνει υπόψη, κατά το μέτρο που απαιτείται, τις περιόδους ασφάλισης, απασχόλησης ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, σαν να πρόκειτο για περιόδους που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 ισχύουν και για τον εποχιακό εργαζόμενο, ακόμη και αν πρόκειται για περιόδους προγενέστερες από διακοπή ασφάλισης η οποία υπερβαίνει τη διάρκεια που επιτρέπει η νομοθεσία του αρμόδιου κράτους, υπό τον όρο πάντως ότι ο ενδιαφερόμενος δεν έχει παύσει να είναι ασφαλισμένος για χρονικό διάστημα ανώτερο των τεσσάρων μηνών.

Τμήμα 2

Εργαζόμενοι και μέλη της οικογένειάς τους

Άρθρο 20

Κατοικία σε κράτος μέλος άλλο από το αρμόδιο κράτος μέλος —Γενικοί κανόνες

1. Ο εργαζόμενος που κατοικεί στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από το αρμόδιο κράτος μέλος και πληροί τους όρους που απαιτούνται από τη νομοθεσία του αρμόδιου κράτους για τη γένεση δικαιώματος παροχών, αφού ληφθούν υπόψη εφόσον συντρέχει περίπτωση οι διατάξεις του άρθρου 19, λαμβάνει στο κράτος της κατοικίας του:

   α) παροχές σε είδος που χορηγούνται για λογαριασμό του αρμόδιου φορέα από το φορέα του τόπου κατοικίας, σύμφωνα με τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει, σαν να ήταν ασφαλισμένος σε αυτόν,

   β) παροχές σε χρήμα που καταβάλλονται από τον αρμόδιο φορέα, σύμφωνα με τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει. Πάντως, οι παροχές αυτές είναι δυνατόν, κατόπιν συμφωνίας μεταξύ του αρμόδιου φορέα και του φορέα του τόπου κατοικίας, να καταβάλλονται από τον δεύτερο για λογαριασμό του πρώτου, σύμφωνα με τη νομοθεσία του αρμόδιου κράτους.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 ισχύουν κατ' αναλογία για τα μέλη της οικογένειας που κατοικούν στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από το αρμόδιο κράτος μέλος, εφόσον δεν δικαιούνται παροχές σε είδος, σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους στο έδαφος του οποίου κατοικούν.

   Εφόσον τα μέλη της οικογένειας κατοικούν στο έδαφος κράτους μέλους σύμφωνα με τη νομοθεσία του οποίου το δικαίωμα για παροχές σε είδος δεν εξαρτάται από προϋποθέσεις ασφάλισης ή απασχόλησης, οι παροχές σε είδος θεωρούνται ότι παρέχονται προς τα μέλη αυτά για λογαριασμό του φορέα στον οποίο είναι ασφαλισμένος ο μισθωτός ή μη μισθωτός, εκτός αν ο σύζυγος ή το πρόσωπο που έχει τη μέριμνα των τέκνων ασκεί επαγγελματική δραστηριότητα στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους.

Άρθρο 21

Μεθοριακοί εργαζόμενοι και μέλη της οικογένειάς τους – Ειδικοί κανόνες

Ο μεθοριακός εργαζόμενος μπορεί επίσης να λάβει τις παροχές στο έδαφος του αρμόδιου κράτους. Οι παροχές αυτές καταβάλλονται από τον αρμόδιο φορέα σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού, σαν να κατοικούσε εκεί ο εργαζόμενος. Τα μέλη της οικογένειάς του μπορούν να λάβουν παροχές σε είδος υπό τους ίδιους όρους. Η χορήγηση, πάντως, των παροχών αυτών εξαρτάται, εκτός από επείγουσες περιπτώσεις, από συμφωνία μεταξύ των ενδιαφερόμενων κρατών ή μεταξύ των αρμοδίων αρχών των κρατών αυτών ή, ελλείψει αυτής, από προηγούμενη έγκριση του αρμόδιου φορέα.

Άρθρο 22

Διαμονή ή μεταφορά κατοικίας στο αρμόδιο κράτος μέλος

1. Ο εργαζόμενος που αναφέρεται στο άρθρο 20 παράγραφος 1, ο οποίος διαμένει στο έδαφος του αρμόδιου κράτους, δικαιούται παροχές σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού, σαν να κατοικούσε εκεί, ακόμη και αν είχε ήδη λάβει παροχές για την ίδια περίπτωση ασθένειας ή μητρότητας πριν από τη διαμονή του.

2. Η παράγραφος 1 ισχύει κατ' αναλογία για τα μέλη της οικογένειας που αναφέρονται στο άρθρο 20 παράγραφος 2.

   Πάντως, όταν τα μέλη αυτά κατοικούν στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από το κράτος στο έδαφος του οποίου κατοικεί ο μισθωτός εργαζόμενος, οι παροχές σε είδος χορηγούνται από το φορέα του τόπου διαμονής για λογαριασμό του φορέα του τόπου κατοικίας των ενδιαφερομένων.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν ισχύουν για μεθοριακούς εργαζόμενους και τα μέλη της οικογένειάς τους.

4. Ο εργαζόμενος και τα μέλη της οικογένειάς του που αναφέρονται στο άρθρο 20, οι οποίοι μεταφέρουν την κατοικία τους στο έδαφος του αρμόδιου κράτους, δικαιούνται παροχές σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού, ακόμη και αν είχαν ήδη λάβει παροχές για την ίδια περίπτωση ασθένειας ή μητρότητας πριν από τη μεταφορά της κατοικίας τους.

Άρθρο 23

Διαμονή εκτός του αρμόδιου κράτους –Επιστροφή ή μεταφορά κατοικίας σε άλλο κράτος μέλος κατά τη διάρκεια ασθένειας ή μητρότητας –Ανάγκη μετάβασης σε άλλο κράτος μέλος για υποβολή σε κατάλληλη θεραπευτική αγωγή

1. Ο εργαζόμενος που πληροί τις απαιτούμενες από τη νομοθεσία του αρμόδιου κράτους προϋποθέσεις για να έχει δικαίωμα παροχών, αφού ληφθούν υπόψη ενδεχομένως οι διατάξεις του άρθρου 19, και:

   α) του οποίου η κατάσταση απαιτεί άμεση χορήγηση παροχών κατά τη διάρκεια διαμονής στο έδαφος άλλου κράτους μέλους ή

   β) ο οποίος, αφού απέκτησε δικαίωμα παροχών εις βάρος του αρμόδιου φορέα, έλαβε την έγκριση του φορέα αυτού να επιστρέψει στο έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο κατοικεί ή να μεταφέρει την κατοικία του στο έδαφος άλλου κράτους μέλους ή

   γ) ο οποίος έλαβε την έγκριση του αρμόδιου φορέα να μεταβεί στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, προκειμένου να υποβληθεί στην κατάλληλη για την κατάστασή του θεραπευτική αγωγή, έχει δικαίωμα:

      i) παροχών σε είδος που χορηγούνται για λογαριασμό του αρμόδιου φορέα από το φορέα του τόπου διαμονής ή κατοικίας, σύμφωνα με τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει, σαν να ήταν ασφαλισμένος σε αυτόν. Η διάρκεια χορήγησης των εν λόγω παροχών διέπεται, πάντως, από τη νομοθεσία του αρμόδιου κράτους·

ii) παροχών σε χρήμα που καταβάλλονται από τον αρμόδιο φορέα σύμφωνα με τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει. Πάντως, οι παροχές αυτές είναι δυνατόν, κατόπιν συμφωνίας μεταξύ του αρμόδιου φορέα και του φορέα του τόπου διαμονής ή κατοικίας, να καταβάλλονται από τον τελευταίο φορέα για λογαριασμό του πρώτου, σύμφωνα με τη νομοθεσία του αρμόδιου κράτους.

2. Η έγκριση που απαιτείται δυνάμει της παραγράφου 1 στοιχείο β) είναι δυνατόν να μη δοθεί μόνον αν διαπιστωθεί ότι η μετακίνηση του ενδιαφερομένου θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την κατάσταση της υγείας του ή την εφαρμογή ιατρικής αγωγής.

Η έγκριση που απαιτείται δυνάμει της παραγράφου 1 στοιχείο γ) δεν είναι δυνατόν να μη δοθεί εφόσον η σχετική θεραπευτική αγωγή περιλαμβάνεται στις παροχές που προβλέπονται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου κατοικεί ο ενδιαφερόμενος, και εφόσον η αγωγή αυτή δεν είναι δυνατόν να του παρασχεθεί μέσα στα χρονικά όρια που είναι κανονικά αναγκαία για την παροχή της στο κράτος μέλος του τόπου κατοικίας του, εάν ληφθεί υπόψη η τρέχουσα κατάσταση της υγείας του και η πιθανή εξέλιξη της ασθένειας.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 ισχύουν κατ' αναλογία για τα μέλη της οικογένειας του εργαζομένου.

Πάντως, για την εφαρμογή της παραγράφου 1 στοιχείο α) και στοιχείο γ) σημείο i) στα μέλη της οικογένειας τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 20 παράγραφος 2 και κατοικούν στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από εκείνο στο έδαφος του οποίου κατοικεί ο εργαζόμενος:

α) οι παροχές σε είδος χορηγούνται για λογαριασμό του φορέα του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου κατοικούν τα μέλη της οικογένειας, από το φορέα του τόπου διαμονής κατά τις διατάξεις της νομοθεσίας που αυτός εφαρμόζει, σαν να ήταν ασφαλισμένος ο εργαζόμενος σε αυτόν. Η διάρκεια χορήγησης των παροχών διέπεται, πάντως, από τη νομοθεσία του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου κατοικούν τα μέλη της οικογένειας,

β) η έγκριση που απαιτείται δυνάμει της παραγράφου 1 στοιχείο γ) χορηγείται από το φορέα του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου κατοικούν τα μέλη της οικογένειας.

4. Το γεγονός ότι ο εργαζόμενος δικαιούται παροχές σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 δεν θίγει το δικαίωμα παροχών των μελών της οικογένειάς του.

Άρθρο 24

Άσκηση δραστηριότητας σε κράτος μέλος άλλο από το αρμόδιο – Διαμονή στο κράτος όπου ασκείται η δραστηριότητα

Ο εργαζόμενος που καλύπτεται στα άρθρα 12, 13, 14 και 17, καθώς και τα συνοδεύοντα μέλη της οικογένειάς του, καλύπτονται από τις διατάξεις του άρθρου 23 παράγραφος 1 στοιχείο α) για κάθε κατάσταση για την οποία απαιτούνται παροχές κατά τη διάρκεια διαμονής στο έδαφος του κράτους μέλους όπου ο εργαζόμενος ασκεί την επαγγελματική του δραστηριότητα ή του οποίου τη σημαία φέρει το πλοίο στο οποίο ο εργαζόμενος ασκεί την επαγγελματική του δραστηριότητα.

Άρθρο 25

Υπολογισμός των παροχών σε χρήμα

1. Ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους, η νομοθεσία του οποίου προβλέπει υπολογισμό των παροχών σε χρήμα βάσει των μέσων αποδοχών ή του μέσου όρου εισφορών, καθορίζει τις μέσες αυτές αποδοχές ή το μέσο όρο εισφορών αποκλειστικά βάσει των αποδοχών που διαπιστώθηκαν ή των εισφορών που εφαρμόσθηκαν κατά τη διάρκεια των περιόδων που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία αυτή.

2. Ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους, η νομοθεσία του οποίου προβλέπει υπολογισμό των παροχών σε χρήμα βάσει κατ' αποκοπήν αποδοχών, λαμβάνει υπ' όψη αποκλειστικά τις κατ' αποκοπήν αποδοχές ή, κατά περίπτωση, το μέσο όρο των κατ' αποκοπήν αποδοχών που αντιστοιχούν στις περιόδους που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία αυτή.

3. Ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους, η νομοθεσία του οποίου προβλέπει κυμαινόμενο ύψος παροχών σε χρήμα ανάλογα με τον αριθμό των μελών της οικογένειας, λαμβάνει υπόψη και τα μέλη της οικογένειας του ενδιαφερόμενου που κατοικούν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, σαν να κατοικούσαν στο έδαφος του αρμόδιου κράτους.

Άρθρο 26

Παροχές σε είδος εξαιρετικής σημασίας

1. Ο εργαζόμενος στον οποίο ο φορέας κράτους μέλους έχει αναγνωρίσει, για τον ίδιο ή για μέλος της οικογένειάς του, δικαίωμα για τεχνητά μέλη, μεγάλα βοηθητικά μηχανήματα ή άλλες παροχές σε είδος εξαιρετικής σημασίας, πριν να υπαχθεί στο φορέα άλλου κράτους μέλους, λαμβάνει τις παροχές αυτές εις βάρος του πρώτου φορέα, ακόμη και αν κατά το χρόνο της χορήγησής τους ο εργαζόμενος αυτός υπάγεται ήδη στο δεύτερο φορέα.

2. Η Διοικητική Επιτροπή για την Κοινωνική Ασφάλιση των Διακινούμενενων Εργαζομένων που αναφέρεται στο άρθρο 80 του κανονισμού 1408/71, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 στοιχείο κα) της παρούσας απόφασης, συντάσσει τον κατάλογο των παροχών για τις οποίες εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1.

Τμήμα 3

Άνεργοι και μέλη της οικογένειάς τους

Άρθρο 27

1. Οι διατάξεις του άρθρου 20 ισχύουν κατ' αναλογία για τον πλήρως άνεργο μεθοριακό μισθωτό εφόσον πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται από τη νομοθεσία του αρμόδιου κράτους για την απόκτηση δικαιώματος παροχών ασθένειας, καθώς και για τα μέλη της οικογένειάς του.

2. Εφόσον άνεργος εκτός από εκείνον που καλύπτεται από τις διατάξεις 1,της παραγράφου 1 πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται από τη νομοθεσία του κράτους το οποίο βαρύνουν οι παροχές ανεργίας για τη γένεση δικαιώματος παροχών ασθένειας και μητρότητας, αφού ληφθούν υπόψη ενδεχομένως οι διατάξεις

του άρθρου 19, τα μέλη της οικογένειάς του λαμβάνουν τις παροχές αυτές ανεξαρτήτως του κράτους στο έδαφος του οποίου κατοικούν ή διαμένουν. Οι παροχές αυτές καταβάλλονται ως εξής:

i) οι παροχές σε είδος καταβάλλονται από το φορέα του τόπου κατοικίας ή διαμονής, σύμφωνα με τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει, για λογαριασμό του αρμόδιου φορέα του κράτους μέλους το οποίο βαρύνεται με τις παροχές ανεργίας·

ii) οι παροχές σε χρήμα καταβάλλονται από τον αρμόδιο φορέα του κράτους μέλους το οποίο βαρύνεται με τις παροχές ανεργίας σύμφωνα με τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει.

3. Με την επιφύλαξη των νομοθετικών διατάξεων κράτους μέλους που επιτρέπουν τη χορήγηση παροχών ασθένειας για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, η διάρκεια που προβλέπεται στην παράγραφο 1 είναι δυνατόν, σε περιπτώσεις ανωτέρας βίας, να παραταθεί από τον αρμόδιο φορέα μέχρι το ανώτατο όριο που προβλέπεται στη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει.

Τμήμα 4

Αιτούντες συντάξεις και μέλη της οικογένειάς τους

Άρθρο 28

Δικαίωμα παροχών σε είδος σε περίπτωση παύσης του δικαιώματος λήψης παροχών από το φορέα που ήταν αρμόδιος τελευταία

1. Ο εργαζόμενος, τα μέλη της οικογένειάς του ή οι επιζώντες του, οι οποίοι, κατά τη διάρκεια εξέτασης της αίτησης συνταξιοδότησης, παύουν να έχουν δικαίωμα παροχών σε είδος δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους μέλους που ήταν αρμόδιο τελευταία, λαμβάνουν παρά ταύτα τις παροχές αυτές υπό τους ακόλουθους όρους: οι παροχές σε είδος χορηγούνται κατά τις διατάξεις της νομοθεσίας του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου ο ενδιαφερόμενος ή οι ενδιαφερόμενοι κατοικούν, εφόσον έχουν δικαίωμα δυνάμει της νομοθεσίας αυτής ή θα είχαν δικαίωμα δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους, αν κατοικούσαν στο έδαφος του κράτους αυτού, αφού ληφθούν υπόψη ενδεχομένως οι διατάξεις του άρθρου 19.

2. Ο αιτών σύνταξη ο οποίος δικαιούται παροχές σε είδος δυνάμει της νομοθεσίας κράτους μέλους η οποία υποχρεώνει τον ενδιαφερόμενο να καταβάλλει ο ίδιος τις εισφορές για ασφάλιση ασθένειας, κατά την εξέταση της αίτησής του για σύνταξη παύει να έχει δικαίωμα για παροχές σε είδος κατά τη λήξη του δεύτερου μήνα για τον οποίο δεν έχει εξοφλήσει τις οφειλόμενες εισφορές.

3. Οι παροχές σε είδος που χορηγούνται δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου 1 βαρύνουν το φορέα ο οποίος, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 2, εισέπραξε τις εισφορές. Σε περίπτωση που δεν πρέπει να καταβληθούν εισφορές σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2, ο αρμόδιος φορέας για τη χορήγηση των παροχών σε είδος, μετά την εκκαθάριση της σύνταξης κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 30, αποδίδει στο φορέα του τόπου κατοικίας το ποσό των παροχών που έχουν χορηγηθεί.

Τμήμα 5

Δικαιούχοι συντάξεων και μέλη της οικογένειάς τους

Άρθρο 29

Συντάξεις που οφείλονται δυνάμει της νομοθεσίας περισσοτέρων κρατών μελών, εφόσον υπάρχει δικαίωμα παροχών στη χώρα κατοικίας

Ο δικαιούχος συντάξεων που οφείλονται κατά τη νομοθεσία δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών, μεταξύ των οποίων και εκείνης του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου κατοικεί, και ο οποίος -λαμβανομένων υπόψη ενδεχομένως των διατάξεων του άρθρου 19 και του παραρτήματος VI- δικαιούται παροχές σε είδος κατά τη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο κατοικεί, καθώς και τα μέλη της οικογένειάς του, λαμβάνουν τις παροχές αυτές από το φορέα του τόπου κατοικίας και εις βάρος αυτού, σαν να δικαιούτο σύνταξη ο ενδιαφερόμενος δυνάμει μόνο της νομοθεσίας του κράτους μέλους στο οποίο κατοικεί.

Άρθρο 30

Συντάξεις που οφείλονται δυνάμει της νομοθεσίας ενός ή περισσοτέρων κρατών μελών, εφόσον δεν υπάρχει δικαίωμα παροχών στη χώρα κατοικίας

1. Ο δικαιούχος σύνταξης που οφείλεται κατά τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους ή συντάξεων που οφείλονται κατά τη νομοθεσία δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών, ακόμη και αν δεν δικαιούται παροχές κατά τη νομοθεσία του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου κατοικεί, λαμβάνει τις παροχές αυτές για τον ίδιο και για τα μέλη της οικογένειάς του εφόσον -λαμβανομένων υπόψη κατά περίπτωση των διατάξεων του άρθρου 19 και του παραρτήματος VI- θα δικαιούτο τις εν λόγω παροχές δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους μέλους ή τουλάχιστον ενός από τα κράτη μέλη που είναι αρμόδια στο θέμα της σύνταξης, αν κατοικούσε στο έδαφος του εν λόγω κράτους. Οι παροχές χορηγούνται υπό τους εξής όρους:

   α) οι παροχές σε είδος χορηγούνται για λογαριασμό του φορέα που αναφέρεται στην παράγραφο 2 από το φορέα του τόπου κατοικίας, σαν να δικαιούτο ο ενδιαφερόμενος δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους στο έδαφος του οποίου κατοικεί σύνταξη και παροχές σε είδος·

   β) οι παροχές σε χρήμα καταβάλλονται κατά περίπτωση από τον αρμόδιο φορέα που καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2, σύμφωνα με τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει. Πάντως, κατόπιν συμφωνίας μεταξύ αρμόδιου φορέα και φορέα τόπου κατοικίας, οι παροχές αυτές είναι δυνατόν να καταβάλλονται από το δεύτερο φορέα για λογαριασμό του πρώτου, σύμφωνα με τη νομοθεσία του αρμόδιου κράτους.

2. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ο φορέας που φέρει το βάρος των παροχών σε είδος καθορίζεται βάσει των εξής κανόνων:

   α) αν ο δικαιούχος σύνταξης δικαιούται τις παροχές αυτές δυνάμει της νομοθεσίας ενός μόνο κράτους μέλους, βαρύνεται ο αρμόδιος φορέας του κράτους αυτού·

   β) αν ο δικαιούχος σύνταξης δικαιούται τις παροχές αυτές δυνάμει της νομοθεσίας δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών, βαρύνεται ο αρμόδιος φορέας

του κράτους μέλους στη νομοθεσία του οποίου υπαγόταν ο δικαιούχος επί μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Εάν η εφαρμογή του κανόνα αυτού έχει ως συνέπεια την επιβάρυνση περισσοτέρων φορέων με τις παροχές αυτές, τότε από τους φορείς αυτούς βαρύνεται εκείνος για τον οποίο ισχύει η νομοθεσία στην οποία είχε υπαχθεί τελευταία ο δικαιούχος.

Άρθρο 31

Συντάξεις που οφείλονται δυνάμει της νομοθεσίας ενός ή περισσοτέρων κρατών μελών, άλλων από τη χώρα κατοικίας, εφόσον υπάρχει δικαίωμα παροχών σε είδος στη χώρα κατοικίας

Εφόσον ο δικαιούχος σύνταξης που οφείλεται κατά τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους ή συντάξεων που οφείλονται κατά τη νομοθεσία δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών κατοικεί στο έδαφος ενός κράτους μέλους σύμφωνα με τη νομοθεσία του οποίου το δικαίωμα για παροχές σε είδος δεν εξαρτάται από προϋποθέσεις ασφάλισης ή απασχόλησης και δυνάμει της νομοθεσίας του οποίου δεν οφείλεται σύνταξη, το βάρος των παροχών σε είδος που χορηγούνται στο δικαιούχο, καθώς και στα μέλη της οικογένειάς του, φέρει ο φορέας ενός από τα κράτη μέλη που είναι αρμόδια για τις συντάξεις, ο οποίος καθορίζεται σύμφωνα με τους κανόνες του άρθρου 30 παράγραφος 2, εφόσον ο εν λόγω δικαιούχος και τα μέλη της οικογένειάς του θα είχαν δικαίωμα επί των παροχών αυτών δυνάμει της νομοθεσίας που εφαρμόζεται από τον εν λόγω φορέα, αν κατοικούσαν στο έδαφος του κράτους μέλους όπου βρίσκεται ο φορέας αυτός.

Άρθρο 32

Κατοικία των μελών της οικογένειας σε κράτος άλλο από εκείνο όπου κατοικεί ο δικαιούχος – Μεταφορά της κατοικίας στο κράτος όπου κατοικεί ο δικαιούχος

1. Τα μέλη της οικογένειας του δικαιούχου σύνταξης που οφείλεται κατά τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους ή συντάξεων που οφείλονται κατά τη νομοθεσία δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών, τα οποία κατοικούν στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από εκείνο όπου κατοικεί ο δικαιούχος, δικαιούνται παροχές, σαν να κατοικούσε ο δικαιούχος στο έδαφος του ίδιου κράτους με τα μέλη της οικογένειάς του, εφόσον αυτός έχει δικαίωμα επί των παροχών αυτών κατά τη νομοθεσία ενός κράτους μέλος. Οι παροχές αυτές καταβάλλονται υπό τους εξής όρους:

   α) οι παροχές σε είδος καταβάλλονται από το φορέα του τόπου κατοικίας των μελών της οικογένειας, κατά τις διατάξεις της νομοθεσίας που αυτός εφαρμόζει, εις βάρος του φορέα του τόπου κατοικίας του δικαιούχου·

   β) οι παροχές σε χρήμα καταβάλλονται κατά περίπτωση από τον αρμόδιο φορέα που καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29 ή του άρθρου 30 παράγραφος 2, κατά τις διατάξεις της νομοθεσίας που αυτός εφαρμόζει. Πάντως, κατόπιν συμφωνίας μεταξύ του αρμόδιου φορέα και του φορέα του τόπου κατοικίας των μελών της οικογένειας, οι παροχές αυτές είναι δυνατόν να καταβάλλονται από το δεύτερο φορέα για λογαριασμό του πρώτου, κατά τη νομοθεσία του αρμόδιου κράτους.

2. Τα μέλη της οικογένειας που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα οποία μεταφέρουν την κατοικία τους στο έδαφος του κράτους μέλους όπου κατοικεί ο δικαιούχος, λαμβάνουν:

α) παροχές σε είδος κατά τις διατάξεις της νομοθεσίας του κράτους αυτού, έστω και αν έχουν ήδη λάβει παροχές για την ίδια περίπτωση ασθένειας ή μητρότητας πριν από τη μεταφορά της κατοικίας τους·

β) παροχές σε χρήμα οι οποίες καταβάλλονται κατά περίπτωση από τον αρμόδιο φορέα που καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29 ή του άρθρου 30 παράγραφος 2, κατά τις διατάξεις της νομοθεσίας την οποία αυτός εφαρμόζει. Πάντως, κατόπιν συμφωνίας μεταξύ αρμόδιου φορέα και φορέα τόπου κατοικίας του δικαιούχου, οι παροχές αυτές είναι δυνατόν να καταβάλλονται από το δεύτερο φορέα για λογαριασμό του πρώτου, σύμφωνα με τη νομοθεσία του αρμόδιου κράτους.

Άρθρο 33

Παροχές σε είδος εξαιρετικής σημασίας

Οι διατάξεις του άρθρου 26 ισχύουν κατ' αναλογία για τους δικαιούχους συντάξεων.

Άρθρο 34

Διαμονή του δικαιούχου και /ή των μελών της οικογένειάς του σε κράτος άλλο από εκείνο της κατοικίας τους

Ο δικαιούχος σύνταξης που οφείλεται δυνάμει της νομοθεσίας ενός κράτους μέλους ή συντάξεων που οφείλονται δυνάμει της νομοθεσίας δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών, ο οποίος δικαιούται παροχών κατά τη νομοθεσία ενός από αυτά τα κράτη μέλη, καθώς και τα μέλη της οικογένειάς του, κατά τη διάρκεια της διαμονής τους στο έδαφος ενός κράτους μέλους άλλου από εκείνο της κατοικίας τους, δικαιούνται:

α) παροχές σε είδος που χορηγούνται από το φορέα του τόπου διαμονής, κατά τις διατάξεις της νομοθεσίας που αυτός εφαρμόζει και εις βάρος του φορέα του τόπου κατοικίας του δικαιούχου·

β) παροχές σε χρήμα που καταβάλλονται, κατά περίπτωση, από τον αρμόδιο φορέα που καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29 ή του άρθρου 30 παράγραφος 2, κατά τις διατάξεις της νομοθεσίας που αυτός εφαρμόζει. Πάντως, κατόπιν συμφωνίας μεταξύ του αρμόδιου φορέα και του φορέα του τόπου διαμονής, οι παροχές αυτές είναι δυνατόν να καταβάλλονται από το δεύτερο φορέα για λογαριασμό του πρώτου, κατά τις διατάξεις της νομοθεσίας του αρμόδιου κράτους.

Άρθρο 35

Εισφορές που βαρύνουν δικαιούχους συντάξεων

1. Ο φορέας κράτους μέλους που οφείλει την καταβολή σύνταξης, αν η νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει προβλέπει κρατήσεις εισφορών εις βάρος του δικαιούχου σύνταξης για την κάλυψη των παροχών ασθένειας και μητρότητας, εξουσιοδοτείται να προβαίνει στις κρατήσεις αυτές, οι οποίες υπολογίζονται σύμφωνα με την εν λόγω νομοθεσία επί του ύψους της σύνταξης που αυτός οφείλει, κατά το μέτρο που οι καταβαλλόμενες δυνάμει των άρθρων 29, 30, 31, 32 και 34 παροχές βαρύνουν φορέα του προαναφερθέντος κράτους μέλους.

2. Εφόσον, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 31, ο δικαιούχος σύνταξης υπόκειται λόγω της κατοικίας του στην καταβολή εισφορών ή ισοδύναμων παρακρατήσεων για την κάλυψη των παροχών ασθένειας και μητρότητας δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου κατοικεί, οι εισφορές αυτές δεν είναι απαιτητές.

Άρθρο 36

Γενικές διατάξεις

1. Για την εφαρμογή των άρθρων 30, 31, 32 και 34 ο δικαιούχος δύο ή περισσοτέρων συντάξεων που οφείλονται δυνάμει της νομοθεσίας ενός μόνο κράτους μέλους θεωρείται δικαιούχος σύνταξης που οφείλεται δυνάμει της νομοθεσίας ενός κράτους μέλους, υπό την έννοια των διατάξεων αυτών.

2. Οι διατάξεις των άρθρων 29 έως 35 δεν ισχύουν για το δικαιούχο σύνταξης ή για τα μέλη της οικογένειάς του που δικαιούνται παροχές δυνάμει της νομοθεσίας ενός κράτους μέλους λόγω άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας. Στην περίπτωση αυτή και για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, ο ενδιαφερόμενος θεωρείται μισθωτός ή μέλος οικογένειας μισθωτού.

Τμήμα 6

Διάφορες διατάξεις

Άρθρο 37

Ρύθμιση σε περίπτωση ύπαρξης περισσοτέρων συστημάτων στη χώρα κατοικίας ή διαμονής – Προϋπάρχουσα ασθένεια – Ανώτατη διάρκεια χορήγησης των παροχών

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, όταν η νομοθεσία της χώρας διαμονής ή κατοικίας προβλέπει περισσότερα συστήματα ασφάλισης ασθένειας ή μητρότητας, οι διατάξεις που εφαρμόζονται δυνάμει του άρθρου 20, του άρθρου 22 παράγραφος 1, των άρθρων 23, 27, 28, του άρθρου 30 παράγραφος 1, του άρθρου 32 παράγραφος 1 ή του άρθρου 34, είναι οι διατάξεις του συστήματος εκείνου στο οποίο υπάγονται οι χειρώνακτες εργαζόμενοι της βιομηχανίας χάλυβα. Εντούτοις, αν η εν λόγω νομοθεσία προβλέπει ειδικό σύστημα για τους εργαζόμενους σε ορυχεία και παρεμφερείς επιχειρήσεις, εφαρμόζονται στην κατηγορία αυτή των εργαζομένων και στα μέλη της οικογένειάς τους οι διατάξεις του συστήματος αυτού, εφόσον ο φορέας του τόπου διαμονής ή κατοικίας προς τον οποίο απευθύνονται είναι αρμόδιος για την εφαρμογή του συστήματος αυτού.

2. Εάν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά τη χορήγηση παροχών από προϋποθέσεις σχετικές με την προέλευση της ασθένειας, οι προϋποθέσεις αυτές δεν ισχύουν για τους εργαζόμενους και τα μέλη της οικογένειάς τους που εμπίπτουν στις διατάξεις της παρούσας απόφασης, ανεξάρτητα από το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου κατοικούν.

3. Εάν η νομοθεσία κράτους μέλους ορίζει ανώτατη χρονική διάρκεια χορήγησης των παροχών, ο φορέας που εφαρμόζει τη νομοθεσία αυτή μπορεί να λάβει υπόψη ενδεχομένως την περίοδο κατά τη διάρκεια της οποίας οι παροχές έχουν ήδη καταβληθεί από το φορέα άλλου κράτους μέλους για την ίδια περίπτωση ασθένειας ή μητρότητας.

Τμήμα 7

Απόδοση μεταξύ φορέων

Άρθρο 38

1. Οι παροχές σε είδος που χορηγούνται δυνάμει των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου από το φορέα κράτους μέλους για λογαριασμό του φορέα άλλου κράτους μέλους, αποδίδονται πλήρως.

2. Οι αποδόσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 καθορίζονται και πραγματοποιούνται κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στην απόφαση που αναφέρεται στο άρθρο 91, είτε βάσει δικαιολογητικών των πραγματικών δαπανών είτε κατ' αποκοπήν.

   Στην τελευταία αυτή περίπτωση τα κατ' αποκοπήν ποσά πρέπει να εξασφαλίζουν απόδοση όσο το δυνατόν πλησιέστερη προς τις πραγματικές δαπάνες.

3. Είναι δυνατόν δύο ή περισσότερα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές των κρατών αυτών να προβλέψουν άλλους τρόπους απόδοσης ή να παραιτηθούν κάθε απόδοσης μεταξύ των φορέων που υπάγονται στην αρμοδιότητά τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΑΝΑΠΗΡΙΑ

Τμήμα 1

Εργαζόμενοι που έχουν υπαχθεί αποκλειστικά σε νομοθεσίες κατά τις οποίες το ύψος των παροχών αναπηρίας είναι ανεξάρτητο από τη διάρκεια των περιόδων ασφάλισης

Άρθρο 39

Γενικές διατάξεις

1. Ο εργαζόμενος που έχει υπαχθεί διαδοχικά ή κατά περιόδους στη νομοθεσία δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών και έχει πραγματοποιήσει περιόδους ασφάλισης αποκλειστικά υπό νομοθεσίες κατά τις οποίες το ύψος των παροχών αναπηρίας είναι ανεξάρτητο από τη διάρκεια των περιόδων ασφάλισης, δικαιούται παροχές σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 41. Το άρθρο αυτό δεν αφορά συνταξιοδοτικές προσαυξήσεις ή συνταξιοδοτικά επιδόματα λόγω τέκνων που χορηγούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου 7.

2. Στο παράρτημα V μέρος Α αναφέρονται για κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος οι ισχύουσες στο έδαφός του νομοθεσίες, του τύπου που προβλέπεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 40

Συνυπολογισμός των περιόδων ασφάλισης ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες στις οποίες είχε υπαχθεί ο εργαζόμενος για την απόκτηση, διατήρηση ή ανάκτηση του δικαιώματος παροχών

1. Εάν η νομοθεσία ενός κράτους μέλους εξαρτά την απόκτηση, διατήρηση ή ανάκτηση του δικαιώματος παροχών, δυνάμει ενός συστήματος που δεν είναι ειδικό υπό την έννοια των παραγράφων 2 ή 3, από τη συμπλήρωση περιόδων ασφάλισης ή κατοικίας, ο αρμόδιος φορέας του εν λόγω κράτους μέλους λαμβάνει υπόψη, κατά το μέτρο που απαιτείται, τις περιόδους ασφάλισης ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, ανεξαρτήτως του αν πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο γενικού ή ειδικού συστήματος. Για το σκοπό αυτό, ο φορέας λαμβάνει υπόψη τις εν λόγω περιόδους σαν να πρόκειτο για περιόδους που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει.

2. Εάν η νομοθεσία ενός κράτους μέλους εξαρτά τη χορήγηση ορισμένων παροχών από τον όρο οι περίοδοι ασφάλισης να έχουν πραγματοποιηθεί μόνο σε επάγγελμα για το οποίο ισχύει ειδικό σύστημα που εφαρμόζεται σε μισθωτούς ή, ενδεχομένως, σε καθορισμένη απασχόληση, οι περίοδοι που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες άλλων κρατών μελών λαμβάνονται υπόψη για τη χορήγηση των παροχών αυτών, μόνον αν έχουν πραγματοποιηθεί υπό αντίστοιχο σύστημα ασφάλισης ή, ελλείψει τέτοιου συστήματος, στο ίδιο επάγγελμα ή ενδεχομένως στην ίδια απασχόληση.

   Εάν, αφού ληφθούν υπόψη οι περίοδοι αυτές, ο ενδιαφερόμενος δεν πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις λήψης των εν λόγω παροχών, οι περίοδοι αυτές λαμβάνονται υπόψη για τη χορήγηση των παροχών του γενικού συστήματος ασφάλισης ή, ελλείψει τέτοιου συστήματος, του συστήματος που εφαρμόζεται κατά περίπτωση για τους εργάτες ή τους υπαλλήλους, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος είχε υπαχθεί σε κάποιο από τα συστήματα αυτά.

Άρθρο 41

Εκκαθάριση των παροχών

1. Ο φορέας κράτους μέλους η νομοθεσία του οποίου εφαρμοζόταν κατά τη στιγμή επέλευσης της ανικανότητας προς εργασία που είχε ως επακόλουθο αναπηρία, καθορίζει, κατά τις διατάξεις της νομοθεσίας αυτής, αν ο ενδιαφερόμενος πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να έχει δικαίωμα παροχών, αφού ληφθούν υπόψη ενδεχομένως οι διατάξεις του άρθρου 40.

2. Ο ενδιαφερόμενος που πληροί τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, λαμβάνει τις παροχές αποκλειστικά από τον εν λόγω φορέα σύμφωνα με τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει.

3. Ο ενδιαφερόμενος που, κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1, δεν δικαιούται παροχές, λαμβάνει παροχές τις οποίες δικαιούται δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους, αφού ληφθούν υπόψη ενδεχομένως οι διατάξεις του άρθρου 40.

4. Εάν η νομοθεσία που αναφέρεται στις παραγράφους 2 και 3 προβλέπει ότι το ύψος των παροχών καθορίζεται αφού ληφθεί υπόψη η ύπαρξη και άλλων μελών της οικογένειας εκτός των τέκνων, ο αρμόδιος φορέας λαμβάνει υπόψη και τα μέλη της

οικογένειας του ενδιαφερόμενου που κατοικούν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, σαν να κατοικούσαν στο έδαφος του αρμόδιου κράτους.

5. Εάν η νομοθεσία που αναφέρεται στις παραγράφους 2 και 3 προβλέπει ρήτρες μείωσης, αναστολής ή κατάργησης σε περίπτωση σώρευσης με παροχές διαφορετικής φύσης, υπό την έννοια του άρθρου 49 παράγραφος 2, ή με άλλα εισοδήματα, εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι διατάξεις του άρθρου 49 παράγραφος 3 και του άρθρου 51 παράγραφος 5.

Τμήμα 2

Εργαζόμενοι που έχουν υπαχθεί είτε αποκλειστικά σε νομοθεσίες κατά τις οποίες το ύψος των παροχών αναπηρίας εξαρτάται από τη διάρκεια των περιόδων ασφάλισης ή κατοικίας, είτε σε νομοθεσίες του τύπου αυτού και του τύπου που αναφέρεται στο τμήμα 1

Άρθρο 42

Γενικές διατάξεις

1. Ο εργαζόμενος ο οποίος διαδοχικά ή κατά περιόδους έχει υπαχθεί στις νομοθεσίες δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών, εκ των οποίων τουλάχιστον μία δεν είναι του τύπου που αναφέρεται στο άρθρο 39 παράγραφος 1, δικαιούται παροχές σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου 3, οι οποίες εφαρμόζονται κατ' αναλογία, αφού ληφθούν υπόψη οι διατάξεις της παραγράφου 4.

2. Παρά ταύτα, ο ενδιαφερόμενος που προσβάλλεται από ανικανότητα προς εργασία, η οποία έχει ως επακόλουθο αναπηρία, ενώ υπόκειται σε νομοθεσία που αναφέρεται στο παράρτημα V μέρος Α, λαμβάνει τις παροχές σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 39 παράγραφος 1 υπό τους εξής όρους:

   – ότι πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται από τη νομοθεσία αυτή ή από άλλη νομοθεσία του ίδιου τύπου, αφού ληφθούν υπόψη ενδεχομένως οι διατάξεις του άρθρου 40, χωρίς όμως να χρειάζεται προσφυγή σε περιόδους ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν υπό νομοθεσίες που δεν αναφέρονται στο παράρτημα V μέρος Α και

   – ότι δεν πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για τη γένεση του δικαιώματος παροχών αναπηρίας δυνάμει νομοθεσίας που δεν αναφέρεται στο παράρτημα V μέρος Α και

   – ότι δεν διεκδικεί τυχόν δικαιώματα παροχών γήρατος, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 46 παράγραφος 2 στίχος δεύτερος.

3. α) Για να καθοριστεί το δικαίωμα παροχών δυνάμει της νομοθεσίας κράτους μέλους η οποία αναφέρεται στο παράρτημα V μέρος Α και η οποία εξαρτά τη χορήγηση των παροχών αναπηρίας από την προϋπόθεση, κατά τη διάρκεια ορισμένης χρονικής περιόδου, ο ενδιαφερόμενος να έχει λάβει παροχές ασθένειας σε χρήμα ή να έχει καταστεί ανίκανος προς εργασία, εφόσον εργαζόμενος που έχει υπαχθεί στη νομοθεσία αυτή προσβληθεί από ανικανότητα προς εργασία με επακόλουθη αναπηρία ενώ υπάγεται στη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, λαμβάνεται υπόψη, με την επιφύλαξη του άρθρου 39 παράγραφος 1:

i) κάθε περίοδος κατά την οποία έλαβε, δυνάμει της νομοθεσίας του δεύτερου κράτους μέλους γι' αυτή την ανικανότητα προς εργασία, παροχές ασθένειας σε χρήμα ή, αντί για αυτές, διατήρησε το μισθό του·

ii) κάθε περίοδος κατά την οποία έλαβε, δυνάμει της νομοθεσίας του δεύτερου κράτους μέλους, για την αναπηρία που ήταν επακόλουθο αυτής της ανικανότητας προς εργασία, παροχές υπό την έννοια του παρόντος κεφαλαίου 2 και του κεφαλαίου 3, σαν να πρόκειται για περίοδο κατά την οποία του χορηγήθηκαν παροχές ασθένειας σε χρήμα δυνάμει της νομοθεσίας του πρώτου κράτους μέλους, ή κατά την οποία ήταν ανίκανος να εργασθεί υπό την έννοια της νομοθεσίας αυτής.

β) Το δικαίωμα παροχών αναπηρίας γεννάται δυνάμει της νομοθεσίας του πρώτου κράτους μέλους, είτε κατά τη λήξη της περιόδου που προηγείται της αποζημίωσης της ασθένειας, η οποία ορίζεται από την εν λόγω νομοθεσία, είτε κατά τη λήξη της περιόδου που προηγείται της ανικανότητας προς εργασία, η οποία ορίζεται από την εν λόγω νομοθεσία, και το νωρίτερο:

i) κατά την ημερομηνία γένεσης του δικαιώματος των παροχών που αναφέρονται στο στοιχείο α) σημείο ii) δυνάμει της νομοθεσίας του δεύτερου κράτους μέλους ή

ii) την επομένη της τελευταίας ημέρας κατά την οποία ο ενδιαφερόμενος έχει δικαίωμα παροχών ασθένειας σε χρήμα δυνάμει της νομοθεσίας του δεύτερου κράτους μέλους.

4. Η απόφαση που λαμβάνεται από το φορέα κράτους μέλους ως προς το βαθμό αναπηρίας του αιτούντος, δεσμεύει το φορέα οποιουδήποτε άλλου ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, υπό την προϋπόθεση να υπάρχει συμφωνία των όρων σχετικά με το βαθμό αναπηρίας μεταξύ των νομοθεσιών των κρατών αυτών και να έχει αναγνωρισθεί στο παράρτημα V του κανονισμού 1408/71, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 στοιχείο κα) της παρούσας απόφασης.

Τμήμα 3

Επιδείνωση αναπηρίας

Άρθρο 43

1. Σε περίπτωση επιδείνωσης αναπηρίας για την οποία ο εργαζόμενος λαμβάνει παροχές δυνάμει της νομοθεσίας ενός μόνον κράτους μέλους, ισχύουν οι ακόλουθες διατάξεις:

α) αν ο ενδιαφερόμενος, από τότε που λαμβάνει παροχές, δεν έχει υπαχθεί στη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, ο αρμόδιος φορέας του πρώτου κράτους οφείλει να χορηγήσει τις παροχές, αφού λάβει υπόψη την επιδείνωση, σύμφωνα με τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει·

β) αν ο ενδιαφερόμενος, από τότε που λαμβάνει παροχές, έχει υπαχθεί στη νομοθεσία ενός ή περισσοτέρων άλλων κρατών μελών, του χορηγούνται οι παροχές αφού ληφθεί υπόψη η επιδείνωση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 39 παράγραφος 1 ή του άρθρου 40 παράγραφος 1 ή 2, ανάλογα με την περίπτωση·

γ) αν το συνολικό ποσό της ή των παροχών που οφείλονται σύμφωνα με τις διατάξεις του στοιχείου β) είναι κατώτερο του ποσού της παροχής την οποία λάμβανε ο ενδιαφερόμενος εις βάρος του προηγούμενου οφειλέτη φορέα, ο φορέας αυτός οφείλει να του καταβάλει συμπλήρωμα ίσο προς τη διαφορά μεταξύ των ποσών αυτών·

δ) αν, στην περίπτωση που αναφέρεται στο στοιχείο β), ο αρμόδιος φορέας για την αρχική ανικανότητα είναι ολλανδικός και αν:

i) η πάθηση που προκάλεσε την επιδείνωση είναι ίδια με εκείνη που έγινε αιτία της χορήγησης παροχών δυνάμει της ολλανδικής νομοθεσίας·

ii) η πάθηση αυτή είναι επαγγελματική ασθένεια υπό την έννοια της νομοθεσίας του κράτους μέλους στην οποία ο ενδιαφερόμενος υπαγόταν τελευταία και γεννά δικαίωμα καταβολής του συμπληρώματος που προβλέπεται στο άρθρο 65 παράγραφος 1 στοιχείο β) και

iii) η νομοθεσία ή οι νομοθεσίες στις οποίες υπαγόταν ο ενδιαφερόμενος από τότε που λαμβάνει παροχές είναι νομοθεσίες που αναφέρονται στο παράρτημα V μέρος Α,

ο ολλανδικός φορέας συνεχίζει να καταβάλλει την αρχική παροχή και μετά την επιδείνωση και η παροχή που οφείλεται δυνάμει της νομοθεσίας του τελευταίου κράτους μέλους στην οποία υπήχθη ο ενδιαφερόμενος μειούται κατά το ποσό της ολλανδικής παροχής·

ε) αν, στην περίπτωση που αναφέρεται στο στοιχείο β), ο ενδιαφερόμενος δεν έχει δικαίωμα παροχών εις βάρος φορέα άλλου κράτους μέλους, ο αρμόδιος φορέας του πρώτου κράτους οφείλει να χορηγήσει τις παροχές σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού, αφού λάβει υπόψη την επιδείνωση και ενδεχομένως τις διατάξεις του άρθρου 40.

2. Σε περίπτωση επιδείνωσης αναπηρίας για την οποία ο εργαζόμενος λαμβάνει παροχές δυνάμει της νομοθεσίας δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών, οι παροχές του χορηγούνται αφού ληφθεί υπόψη η επιδείνωση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 42 παράγραφος 1.

Τμήμα 4

Επανάληψη καταβολής των παροχών μετά από αναστολή ή κατάργηση – Μετατροπή των παροχών αναπηρίας σε παροχές γήρατος – Νέος υπολογισμός των παροχών που εκκαθαρίστηκαν σύμφωνα με το άρθρο 41

Άρθρο 44

Προσδιορισμός του οφειλέτη φορέα σε περίπτωση επανάληψης της καταβολής παροχών αναπηρίας

1. Εάν μετά την αναστολή των παροχών πρέπει να επαναληφθεί η καταβολή τους, αυτή εξασφαλίζεται από το φορέα ή τους φορείς οι οποίοι ήταν οφειλέτες των παροχών κατά τη στιγμή της αναστολής τους, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 45.

2. Εάν μετά την κατάργηση των παροχών η κατάσταση του ενδιαφερόμενου δικαιολογεί τη χορήγηση νέων παροχών, αυτές χορηγούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 39 παράγραφος 1 ή του άρθρου 42 παράγραφοι 1 ή 2, ανάλογα με την περίπτωση.

Άρθρο 45

Μετατροπή των παροχών αναπηρίας σε παροχές γήρατος - Νέος υπολογισμός των παροχών που εκκαθαρίστηκαν σύμφωνα με το άρθρο 41

1. Οι παροχές αναπηρίας μετατρέπονται ενδεχομένως σε παροχές γήρατος κατά τους όρους που προβλέπονται από τη νομοθεσία ή τις νομοθεσίες δυνάμει των οποίων χορηγήθηκαν και σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου 3.

2. Κάθε φορέας που οφείλει παροχές αναπηρίας δυνάμει της νομοθεσίας κράτους μέλους, συνεχίζει να καταβάλλει στο δικαιούχο των παροχών αναπηρίας ο οποίος, σύμφωνα με το άρθρο 54, μπορεί να διεκδικήσει παροχές γήρατος δυνάμει της νομοθεσίας ενός ή περισσοτέρων άλλων κρατών μελών, τις παροχές αναπηρίας που δικαιούται κατά τη νομοθεσία που εφαρμόζει ο φορέας αυτός, μέχρι τη στιγμή κατά την οποία είναι δυνατόν να εφαρμοστούν οι διατάξεις της παραγράφου 1 για το φορέα αυτό ή, διαφορετικά, καθ' όσο διάστημα ο ενδιαφερόμενος συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για τη λήψη των παροχών αυτών.

3. Όταν οι παροχές αναπηρίας οι οποίες έχουν εκκαθαριστεί σύμφωνα με το άρθρο 41 δυνάμει της νομοθεσίας ενός κράτους μέλους, μετατραπούν σε παροχές γήρατος και ο ενδιαφερόμενος δεν πληροί ακόμα τις προϋποθέσεις που απαιτούνται από την ή τις νομοθεσίες ενός ή περισσοτέρων άλλων κρατών μελών για να δικαιούται τις παροχές αυτές, ο ενδιαφερόμενος δικαιούται, εκ μέρους αυτού ή αυτών των κρατών μελών από την ημέρα της μετατροπής, παροχές αναπηρίας των οποίων η εκκαθάριση διέπεται από τις διατάξεις του κεφαλαίου 3, σαν να ήταν εφαρμοστέο το κεφάλαιο αυτό κατά τη στιγμή της επέλευσης της ανικανότητας προς εργασία η οποία είχε ως επακόλουθο αναπηρία, μέχρι τη στιγμή κατά την οποία ο ενδιαφερόμενος θα πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται από την ή τις εν λόγω εθνικές νομοθεσίες για να δικαιούται παροχές γήρατος ή, αν δεν προβλέπεται τέτοια μετατροπή, καθ' όσο διάστημα δικαιούται παροχές αναπηρίας δυνάμει της ή των εν λόγω νομοθεσιών.

4. Οι παροχές αναπηρίας που έχουν εκκαθαριστεί σύμφωνα με το άρθρο 39, εκκαθαρίζονται εκ νέου κατ' εφαρμογή των διατάξεων του κεφαλαίου 3, από τη στιγμή που ο δικαιούχος πληροί τους όρους που απαιτούνται για τη γένεση του δικαιώματος παροχών αναπηρίας δυνάμει μιας νομοθεσίας που δεν αναφέρεται στο παράρτημα V μέρος Α ή λαμβάνει παροχές γήρατος δυνάμει της νομοθεσίας ενός άλλου κράτους μέλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΓΗΡΑΣ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ (ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ)

Άρθρο 46

Γενικές διατάξεις για την εκκαθάριση παροχών όταν ο εργαζόμενος έχει υπαχθεί στη νομοθεσία δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών

1. Τα δικαιώματα παροχών εργαζόμενου ο οποίος έχει υπαχθεί στη νομοθεσία δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών, ή των επιζώντων αυτού, καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 54, όταν ο εργαζόμενος υποβάλλει αίτηση εκκαθάρισης παροχών, λαμβάνονται υπόψη για τη διαδικασία εκκαθάρισης των παροχών αυτών όλες οι νομοθεσίες στις οποίες έχει υπαχθεί ο εν λόγω εργαζόμενος. Παρέκκλιση από τον κανόνα αυτό γίνεται εφόσον ο ενδιαφερόμενος ζητήσει ρητά την αναβολή της εκκαθάρισης των παροχών γήρατος που θα λάμβανε δυνάμει της νομοθεσίας ενός ή περισσοτέρων κρατών μελών.

3. Το παρόν κεφάλαιο δεν αφορά τις συνταξιοδοτικές προσαυξήσεις ή τα συνταξιοδοτικά επιδόματα λόγω τέκνων, ούτε τις συντάξεις ορφανών που χορηγούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου 7.

Άρθρο 47

Συνυπολογισμός των περιόδων ασφάλισης ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό νομοθεσίες στις οποίες είχε υπαχθεί ο εργαζόμενος για την απόκτηση, διατήρηση ή ανάκτηση του δικαιώματος παροχών

1. Εάν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά την απόκτηση, διατήρηση ή ανάκτηση του δικαιώματος παροχών δυνάμει ενός συστήματος το οποίο δεν είναι ειδικό υπό την έννοια των παραγράφων 2 και 3, από την πραγματοποίηση περιόδων ασφάλισης ή κατοικίας, ο αρμόδιος φορέας αυτού του κράτους μέλους λαμβάνει υπόψη, κατά το μέτρο που απαιτείται, τις περιόδους ασφάλισης ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία κάθε άλλου κράτους μέλους, ανεξαρτήτως του αν πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο γενικού ή ειδικού συστήματος. Για το σκοπό αυτό, ο φορέας λαμβάνει υπόψη τις ως άνω περιόδους σαν να πρόκειτο για περιόδους που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει.

2. Εάν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά τη χορήγηση ορισμένων παροχών από την προϋπόθεση οι περίοδοι ασφάλισης να έχουν πραγματοποιηθεί αποκλειστικά σε επάγγελμα υπαγόμενο σε ειδικό σύστημα ασφάλισης που εφαρμόζεται σε μισθωτούς ή, ενδεχομένως, σε καθορισμένη απασχόληση, οι περίοδοι που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες άλλων κρατών μελών λαμβάνονται υπόψη για τη χορήγηση των παροχών αυτών μόνον αν έχουν πραγματοποιηθεί υπό αντίστοιχο σύστημα ή, ελλείψει τέτοιου συστήματος, στο ίδιο επάγγελμα ή ενδεχομένως στην ίδια απασχόληση. Εάν, αφού ληφθούν υπόψη οι περίοδοι ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν κατ' αυτόν τον τρόπο, ο ενδιαφερόμενος δεν πληροί και πάλι τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να λάβει τις παροχές αυτές, οι ως άνω περίοδοι λαμβάνονται υπόψη για τη χορήγηση των παροχών του γενικού συστήματος ή, ελλείψει τέτοιου συστήματος, του συστήματος που εφαρμόζεται ανάλογα με την

περίπτωση για τους εργάτες ή τους υπαλλήλους, υπό τον όρο ο ενδιαφερόμενος να είχε υπαχθεί σε κάποιο από τα συστήματα αυτά.

3. Οι περίοδοι ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο ειδικού συστήματος κράτους μέλους λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο του γενικού συστήματος ή, ελλείψει τέτοιου συστήματος, στο πλαίσιο του συστήματος που εφαρμόζεται, ανάλογα με την περίπτωση, για τους εργάτες ή τους υπαλλήλους άλλου κράτους μέλους, για την απόκτηση, διατήρηση ή ανάκτηση του δικαιώματος παροχών, υπό την προϋπόθεση ο ενδιαφερόμενος να έχει υπαχθεί σε κάποιο απ' αυτά τα συστήματα ακόμη και στην περίπτωση που οι περίοδοι αυτές έχουν ήδη ληφθεί υπόψη στο κράτος αυτό στο πλαίσιο συστήματος που αναφέρεται στην παράγραφο 2 ή στην παράγραφο 3 στίχος πρώτος.

4. Εάν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά την απόκτηση, διατήρηση ή ανάκτηση του δικαιώματος παροχών από την προϋπόθεση ασφάλισης κατά τη στιγμή της επέλευσης του κινδύνου, η προϋπόθεση αυτή θεωρείται ότι πληρούται σε περίπτωση ασφάλισης δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους, σύμφωνα με όσα προβλέπονται στο παράρτημα VI για κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

Άρθρο 48

Εκκαθάριση παροχών

1. Όταν οι όροι που απαιτούνται από τη νομοθεσία κράτους μέλους για την απόκτηση δικαιώματος παροχών πληρούνται χωρίς να απαιτείται η εφαρμογή του άρθρου 47 ούτε του άρθρου 42 παράγραφος 3, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες:

α) ο αρμόδιος φορέας υπολογίζει το ύψος της παροχής το οποίο οφείλεται:

i) αφενός, δυνάμει μόνο των διατάξεων της νομοθεσίας που εφαρμόζει·

ii) αφετέρου, κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2·

β) ο αρμόδιος φορέας μπορεί παρά ταύτα να μην πραγματοποιήσει τον υπολογισμό ο οποίος προβλέπεται σύμφωνα με το στοιχείο α) σημείο ii), εάν το αποτέλεσμά του είναι ταυτόσημο ή κατώτερο από το αποτέλεσμα του υπολογισμού που έχει πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τη διάταξη του στοιχείου α) σημείο i), χωρίς να ληφθούν υπόψη οι διαφορές που οφείλονται στη χρήση στρογγυλευμένων αριθμών, στο βαθμό που ο φορέας αυτός δεν εφαρμόζει νομοθεσία η οποία περιλαμβάνει ρήτρες σώρευσης, όπως αυτές που αναφέρονται στα άρθρα 50 και 51 ή, αν η νομοθεσία περιλαμβάνει τέτοιες ρήτρες στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 51, υπό την προϋπόθεση ότι προβλέπει πως οι παροχές διαφορετικής φύσης λαμβάνονται υπόψη μόνο σε συνάρτηση με τη σχέση μεταξύ της διάρκειας των περιόδων ασφάλισης ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν αποκλειστικά υπό τη δική του νομοθεσία και της διάρκειας των περιόδων ασφάλισης και κατοικίας που απαιτούνται από τη νομοθεσία αυτή για το δικαίωμα πλήρους παροχής.

Στο παράρτημα V μέρος Β αναφέρονται για κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος οι περιπτώσεις στις οποίες οι δύο υπολογισμοί καταλήγουν σε τέτοιο αποτέλεσμα.

2. Όταν οι προϋποθέσεις που απαιτούνται από τη νομοθεσία κράτους μέλους για την απόκτηση δικαιώματος παροχών δεν πληρούνται παρά μόνο μετά την εφαρμογή του άρθρου 47 και/ή του άρθρου 42 παράγραφος 3, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες:

α) ο αρμόδιος φορέας υπολογίζει το θεωρητικό ποσό της παροχής την οποία θα μπορούσε να διεκδικήσει ο ενδιαφερόμενος, αν όλες οι περίοδοι ασφάλισης και/ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες των κρατών μελών στις οποίες είχε υπαχθεί ο μισθωτός ή μη μισθωτός εργαζόμενος, είχαν πραγματοποιηθεί στο εν λόγω κράτος μέλος και υπό τη νομοθεσία που εφαρμόζεται κατά την ημερομηνία εκκαθάρισης της παροχής. Εάν, κατά τη νομοθεσία αυτή, το ύψος της παροχής είναι ανεξάρτητο από τη διάρκεια των περιόδων ασφάλισης, το ποσό αυτό λαμβάνεται ως το θεωρητικό ποσό που αναφέρεται στο παρόν στοιχείο α)·

β) ο αρμόδιος φορέας προσδιορίζει κατόπιν το πραγματικό ποσό της παροχής βάσει του θεωρητικού ποσού που αναφέρεται στο προηγούμενο στοιχείο α), κατ' αναλογία προς τη διάρκεια των περιόδων ασφάλισης ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν πριν από την επέλευση του κινδύνου υπό τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει, σε σχέση με τη συνολική διάρκεια των περιόδων ασφάλισης και κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν πριν από την επέλευση του κινδύνου υπό τις νομοθεσίες όλων των σχετικών κρατών μελών.

3. Ο ενδιαφερόμενος δικαιούται, από τον αρμόδιο φορέα κάθε σχετικού κράτους μέλους, το ανώτατο ποσό που υπολογίζεται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2, με την επιφύλαξη, ενδεχομένως, της εφαρμογής του συνόλου των ρητρών μείωσης, αναστολής ή κατάργησης που προβλέπονται από τη νομοθεσία δυνάμει της οποίας οφείλεται αυτή η παροχή.

Στην περίπτωση αυτή, η σύγκριση που πραγματοποιείται αφορά τα ποσά που καθορίζονται μετά την εφαρμογή των εν λόγω ρητρών.

Άρθρο 49

Γενικές διατάξεις σχετικά με τις ρήτρες μείωσης, αναστολής ή κατάργησης που ισχύουν για τις παροχές αναπηρίας, γήρατος ή επιζώντων δυνάμει των νομοθεσιών των κρατών μελών

1. Ως σώρευση παροχών ίδιας φύσης νοούνται, υπό την έννοια του παρόντος κεφαλαίου, όλες οι σωρεύσεις παροχών αναπηρίας, γήρατος και επιζώντων που υπολογίζονται ή καταβάλλονται βάσει των περιόδων ασφάλισης και/ή κατοικίας οι οποίες έχουν πραγματοποιηθεί από ένα και το αυτό πρόσωπο.

2. Ως σώρευση παροχών διαφορετικής φύσης νοούνται, υπό την έννοια του παρόντος κεφαλαίου, όλες οι σωρεύσεις παροχών οι οποίες δεν μπορούν να θεωρηθούν ίδιας φύσης υπό την έννοια της παραγράφου 1.

3. Για την εφαρμογή των ρητρών μείωσης, αναστολής ή κατάργησης που προβλέπονται από τη νομοθεσία κράτους μέλους σε περίπτωση σώρευσης παροχής αναπηρίας, γήρατος ή επιζώντων με παροχή ίδιας ή διαφορετικής φύσης ή με άλλα εισοδήματα, ισχύουν οι ακόλουθοι κανόνες:

α) οι παροχές που αποκτώνται δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους ή άλλα εισοδήματα που αποκτώνται σε άλλο κράτος μέλος λαμβάνονται υπόψη

μόνον εφόσον στη νομοθεσία του πρώτου κράτους μέλους προβλέπεται ο συνυπολογισμός παροχών ή εισοδημάτων που αποκτήθηκαν στο εξωτερικό·

β) λαμβάνεται υπόψη το ποσό των παροχών που πρέπει να καταβληθεί από άλλο κράτος μέλος πριν την αφαίρεση του φόρου, των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης και των λοιπών ατομικών κρατήσεων·

γ) δε λαμβάνονται υπόψη τα ποσά των παροχών που έχουν αποκτηθεί δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους και καταβάλλονται βάσει προαιρετικής ασφάλισης ή προαιρετικής συνέχισης της ασφάλισης·

δ) όταν, δυνάμει της νομοθεσίας ενός μόνο κράτους μέλους, ισχύουν ρήτρες μείωσης, αναστολής ή κατάργησης λόγω του ότι ο ενδιαφερόμενος λαμβάνει παροχές ίδιας ή διαφορετικής φύσης που οφείλονται βάσει της νομοθεσίας άλλων κρατών μελών ή άλλα εισοδήματα τα οποία έχουν αποκτηθεί στο έδαφος άλλων κρατών μελών, η παροχή που οφείλεται δυνάμει της νομοθεσίας του πρώτου κράτους μέλους δύναται να μειωθεί μόνο μέχρι του ύψους των παροχών που οφείλονται βάσει της νομοθεσίας άλλων κρατών μελών ή των εισοδημάτων που αποκτήθηκαν στο έδαφος άλλων κρατών μελών.

Άρθρο 50

Ειδικές διατάξεις που ισχύουν σε περίπτωση σώρευσης παροχών ίδιας φύσης που οφείλονται δυνάμει νομοθεσίας δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών

1. Οι ρήτρες μείωσης, αναστολής ή κατάργησης που προβλέπονται από τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους δεν ισχύουν για τις παροχές που υπολογίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 48 παράγραφος 2.

2. Οι ρήτρες μείωσης, αναστολής ή κατάργησης που προβλέπονται από τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους ισχύουν για τις παροχές που υπολογίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 47 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο i) μόνο υπό τον όρο ότι πρόκειται:

α) για παροχή το ύψος της οποίας είναι ανεξάρτητο από τη διάρκεια των περιόδων ασφάλισης ή κατοικίας οι οποίες έχουν πραγματοποιηθεί και η οποία αναφέρεται στο παράρτημα V μέρος Γ ή

β) για παροχή το ύψος της οποίας προσδιορίζεται σε συνάρτηση με μία πλασματική περίοδο η οποία θεωρείται ότι έχει πραγματοποιηθεί στο χρονικό διάστημα μεταξύ της ημερομηνίας επέλευσης του κινδύνου και μιας μεταγενέστερης ημερομηνίας. Στην περίπτωση αυτή, οι εν λόγω ρήτρες ισχύουν εάν υπάρχει σώρευση τέτοιας παροχής:

i) είτε με παροχή ίδιας φύσης, εκτός εάν έχει συναφθεί συμφωνία μεταξύ δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών ώστε να αποφεύγεται ο υπολογισμός της ίδιας πλασματικής περιόδου δύο ή περισσότερες φορές

ii) είτε με παροχή του τύπου που αναφέρεται στο στοιχείο α).

Οι παροχές και οι συμφωνίες που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) παρατίθενται στο παράρτημα V μέρος Γ.

Άρθρο 51

Ειδικές διατάξεις που ισχύουν σε περίπτωση σώρευσης μιας ή περισσοτέρων παροχών που αναφέρονται στο άρθρο 49 παράγραφος 1 με μία ή περισσότερες παροχές διαφορετικής φύσης ή με άλλα εισοδήματα, όταν εμπλέκονται δύο ή περισσότερα κράτη μέλη

1. Εάν το δικαίωμα παροχών διαφορετικής φύσης ή άλλων εισοδημάτων συνεπάγεται ταυτοχρόνως μείωση, αναστολή ή κατάργηση δύο ή περισσοτέρων παροχών που αναφέρονται στο άρθρο 48 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο i), τα ποσά τα οποία δε θα καταβάλλονταν σε περίπτωση αυστηρής εφαρμογής των ρητρών μείωσης, αναστολής ή κατάργησης που προβλέπονται από τη νομοθεσία των ενδιαφερόμενων κρατών μελών διαιρούνται δια του αριθμού των παροχών οι οποίες υπόκεινται σε μείωση, αναστολή ή κατάργηση.

2. Εάν πρόκειται για παροχή η οποία υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 48 παράγραφος 2, η παροχή ή οι παροχές διαφορετικής φύσης των άλλων κρατών μελών, καθώς και όλα τα άλλα εισοδήματα και στοιχεία που προβλέπονται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους για την εφαρμογή αυτών των ρητρών μείωσης, αναστολής ή κατάργησης, λαμβάνονται υπόψη σε συνάρτηση με τη σχέση μεταξύ περιόδων ασφάλισης και/ή κατοικίας που αναφέρονται στο άρθρο 48 παράγραφος 2 στοιχείο β) και έχουν ληφθεί υπόψη για τον υπολογισμό της εν λόγω παροχής.

3. Εάν το δικαίωμα παροχών διαφορετικής φύσης ή άλλων εισοδημάτων συνεπάγεται ταυτοχρόνως μείωση, αναστολή ή κατάργηση μίας ή περισσοτέρων παροχών που αναφέρονται στο άρθρο 48 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο i), καθώς και μίας ή περισσοτέρων παροχών που αναφέρονται στο άρθρο 48 παράγραφος 2, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες:

   α) όσον αφορά την παροχή ή τις παροχές που αναφέρονται στο άρθρο 48 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο i), τα ποσά τα οποία δε θα καταβάλλονταν σε περίπτωση αυστηρής εφαρμογής των ρητρών μείωσης, αναστολής ή κατάργησης που προβλέπονται από τη νομοθεσία των ενδιαφερόμενων κρατών μελών διαιρούνται δια του αριθμού των παροχών οι οποίες υπόκεινται σε μείωση, αναστολή ή κατάργηση·

   β) όσον αφορά την παροχή ή τις παροχές που υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 48 παράγραφος 2, η μείωση, αναστολή ή κατάργηση πραγματοποιούνται σύμφωνα με την παράγραφο 2.

4. Εάν, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και στην παράγραφο 3 στοιχείο α), η νομοθεσία ενός κράτους μέλους προβλέπει για την εφαρμογή των ρητρών μείωσης, αναστολής ή κατάργησης, το συνυπολογισμό των παροχών διαφορετικής φύσης και/ή άλλων εισοδημάτων καθώς και όλων των άλλων στοιχείων, βάσει της σχέσης μεταξύ των περιόδων ασφάλισης που ορίζονται στο άρθρο 48 παράγραφος 2 στοιχείο β), η διαίρεση που προβλέπεται στις ως άνω παραγράφους δεν εφαρμόζεται γι' αυτό το κράτος μέλος.

5. Το σύνολο των ως άνω διατάξεων εφαρμόζεται κατ' αναλογία, αν η νομοθεσία ενός ή περισσοτέρων κρατών μελών προβλέπει ότι δε γεννάται δικαίωμα παροχής σε περίπτωση δικαιώματος παροχής διαφορετικής φύσης που οφείλεται δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους ή άλλων εισοδημάτων.

Άρθρο 52

Συμπληρωματικές διατάξεις για τον υπολογισμό των παροχών

1. Για τον υπολογισμό του θεωρητικού ποσού και του κατ' αναλογία ποσού που αναφέρονται στο άρθρο 48 παράγραφος 2, ισχύουν οι ακόλουθοι κανόνες:

α) αν η συνολική διάρκεια των περιόδων ασφάλισης και κατοικίας που συμπληρώθηκαν πριν από την επέλευση του κινδύνου, υπό τις νομοθεσίες όλων των σχετικών κρατών μελών, είναι μεγαλύτερη από τη μέγιστη διάρκεια που απαιτεί η νομοθεσία ενός από τα κράτη αυτά για τη χορήγηση πλήρους παροχής, ο αρμόδιος φορέας του κράτους αυτού λαμβάνει υπόψη τη μέγιστη αυτή διάρκεια αντί της συνολικής διάρκειας των εν λόγω περιόδων. Αυτή η μέθοδος υπολογισμού δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την επιβολή στον εν λόγω φορέα της υποχρέωσης παροχής ύψους μεγαλύτερου από το ύψος της πλήρους παροχής που προβλέπεται από τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει. Η διάταξη αυτή δεν ισχύει για παροχές των οποίων το ύψος δεν εξαρτάται από τη διάρκεια των περιόδων ασφάλισης·

β) οι λεπτομέρειες για τον υπολογισμό των περιόδων που συμπίπτουν χρονικά καθορίζονται στην απόφαση εφαρμογής που αναφέρεται στο άρθρο 91·

γ) ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους η νομοθεσία του οποίου προβλέπει υπολογισμό των παροχών βάσει μέσων αποδοχών, μέσης εισφοράς, μέσης προσαύξησης ή βάση της σχέσης η οποία υπήρχε κατά τις περιόδους ασφάλισης μεταξύ των μεικτών αποδοχών του ενδιαφερόμενου και του μέσου όρου των μεικτών αποδοχών του συνόλου των ασφαλισμένων, με εξαίρεση τους μαθητευόμενους, προσδιορίζει τα μέσα ή τα κατ' αναλογίαν αυτά ποσά αποκλειστικά βάσει των ασφαλιστικών περιόδων που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία του κράτους αυτού, ή των μεικτών αποδοχών που εισέπραξε ο ενδιαφερόμενος κατά τη διάρκεια των περιόδων αυτών και μόνον·

δ) ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους η νομοθεσία του οποίου προβλέπει υπολογισμό των παροχών βάσει του ύψους των αποδοχών, των εισφορών ή των προσαυξήσεων, προσδιορίζει τις αποδοχές, τις εισφορές ή τις προσαυξήσεις που πρέπει να ληφθούν υπόψη για τις περιόδους ασφάλισης ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες άλλων κρατών μελών βάσει του μέσου όρου των αποδοχών, των εισφορών ή των προσαυξήσεων, ο οποίος διαπιστώνεται για τις περιόδους ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει·

ε) ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους η νομοθεσία του οποίου προβλέπει υπολογισμό των παροχών βάσει κατ' αποκοπήν αποδοχών ή κατ' αποκοπήν ποσού, θεωρεί ότι οι αποδοχές ή το ποσό που πρέπει να ληφθεί υπόψη για τις περιόδους ασφάλισης ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες άλλων κρατών μελών ισούνται με τις κατ' αποκοπήν αποδοχές ή το κατ' αποκοπήν ποσό ή, κατά περίπτωση, με το μέσο όρο των κατ' αποκοπήν αποδοχών ή ποσών που αντιστοιχούν στις περιόδους ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει·

στ) ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους η νομοθεσία του οποίου προβλέπει υπολογισμό των παροχών για ορισμένες περιόδους βάσει του ύψους των

αποδοχών και για άλλες περιόδους βάσει κατ' αποκοπήν αποδοχών ή κατ' αποκοπήν ποσού, λαμβάνει υπόψη για τις περιόδους ασφάλισης και κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες άλλων κρατών μελών, τις αποδοχές ή τα ποσά που προσδιορίσθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις των στοιχείων δ) ή ε), ή το μέσο όρο αυτών των αποδοχών ή ποσών, ανάλογα με την περίπτωση. Εάν, για όλες τις περιόδους που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία που εφαρμόζει ο φορέας αυτός, ο υπολογισμός των παροχών βασίζεται σε κατ' αποκοπήν αποδοχές ή ποσό, ο φορέας θεωρεί ότι οι αποδοχές που πρέπει να ληφθούν υπόψη για τις περιόδους ασφάλισης και κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες άλλων κρατών μελών, ισούνται με τις πλασματικές αποδοχές που αντιστοιχούν στις εν λόγω κατ' αποκοπήν αποδοχές ή στο κατ' αποκοπήν ποσό·

ζ) ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους η νομοθεσία του οποίου προβλέπει υπολογισμό των παροχών βάσει του μέσου όρου εισφορών, καθορίζει αυτό το μέσο όρο σε συνάρτηση με τις περιόδους ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία αυτού του κράτους και μόνο.

2. Οι κανόνες της νομοθεσίας κράτους μέλους περί επανεκτίμησης των στοιχείων που λήφθηκαν υπόψη για τον υπολογισμό των παροχών εφαρμόζονται, εφόσον είναι απαραίτητο, για τα στοιχεία που λήφθηκαν υπόψη από τον αρμόδιο φορέα του κράτους αυτού, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, σχετικά με τις περιόδους ασφάλισης και κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες άλλων κρατών μελών.

3. Εάν, δυνάμει της νομοθεσίας κράτους μέλους, το ύψος των παροχών καθορίζεται αφού ληφθεί υπόψη η ύπαρξη και άλλων μελών της οικογένειας εκτός των τέκνων, ο αρμόδιος φορέας του κράτους αυτού λαμβάνει υπόψη και τα μέλη της οικογένειας του ενδιαφερόμενου που κατοικούν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, σαν να κατοικούσαν στο έδαφος του αρμόδιου κράτους.

Άρθρο 53

Περίοδοι ασφάλισης ή κατοικίας μικρότερες από ένα έτος

1. Παρά τις διατάξεις του άρθρου 48 παράγραφος 2, ο φορέας κράτους μέλους δεν υποχρεούται να χορηγήσει παροχές δυνάμει των περιόδων που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία την οποία εφαρμόζει και οι οποίες πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τη στιγμή της επέλευσης του κινδύνου, σε περίπτωση που:

– η συνολική διάρκεια των εν λόγω περιόδων είναι μικρότερη του έτους και

– αν ληφθούν υπόψη οι περίοδοι αυτές και μόνον, δεν αποκτάται δικαίωμα παροχών δυνάμει των διατάξεων της νομοθεσίας αυτής.

2. Οι αρμόδιοι φορείς όλων των άλλων σχετικών κρατών μελών λαμβάνουν υπόψη τις περιόδους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 για την εφαρμογή του άρθρου 47 παράγραφος 2, με εξαίρεση το στοιχείο β).

3. Στην περίπτωση που η εφαρμογή της παραγράφου 1 θα είχε ως αποτέλεσμα να απαλλαγούν από τις υποχρεώσεις τους όλοι οι φορείς των εμπλεκόμενων κρατών, οι παροχές χορηγούνται αποκλειστικά κατά τη νομοθεσία του τελευταίου από τα κράτη αυτά οι προϋποθέσεις της οποίας συμβαίνει να πληρούνται, σαν να είχαν

πραγματοποιηθεί όλες οι περίοδοι ασφάλισης και κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν και λήφθηκαν υπόψη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 47 παράγραφοι 1 έως 4, υπό τη νομοθεσία του κράτους αυτού.

Άρθρο 54

Υπολογισμός των παροχών όταν ο ενδιαφερόμενος δεν συγκεντρώνει ταυτοχρόνως τις προϋποθέσεις που απαιτούνται από όλες τις νομοθεσίες υπό τις οποίες πραγματοποιήθηκαν περίοδοι ασφάλισης ή κατοικίας ή έχει ζητήσει ρητά την αναβολή της εκκαθάρισης των παροχών γήρατος

1. Εάν ο ενδιαφερόμενος δεν συγκεντρώνει σε δεδομένη στιγμή τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για την καταβολή των παροχών από όλες τις νομοθεσίες των κρατών μελών στις οποίες είχε υπαχθεί, αφού ληφθούν υπόψη ενδεχομένως οι διατάξεις του άρθρου 47 και/ή του άρθρου 42 παράγραφος 3, αλλά πληροί μόνον τις προϋποθέσεις μίας ή περισσοτέρων από αυτές, ισχύουν οι ακόλουθες διατάξεις:

α) καθένας από τους αρμόδιους φορείς οι προϋποθέσεις της νομοθεσίας του οποίου πληρούνται, υπολογίζει το ύψος της παροχής που οφείλεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 48·

β) πάντως:

i) αν ο ενδιαφερόμενος πληροί τις προϋποθέσεις δύο τουλάχιστο νομοθεσιών, χωρίς να παρίσταται ανάγκη προσφυγής σε περιόδους ασφάλισης ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό νομοθεσίες οι προϋποθέσεις των οποίων δεν πληρούνται, οι περίοδοι αυτές δεν λαμβάνονται υπόψη για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 48 παράγραφος 2, εκτός εάν ο συνυπολογισμός των περιόδων αυτών επιτρέπει τον προσδιορισμό μεγαλύτερου ύψους παροχών·

ii) αν ο ενδιαφερόμενος πληροί τις προϋποθέσεις μίας μόνο νομοθεσίας, χωρίς να παρίσταται ανάγκη συνυπολογισμού περιόδων ασφάλισης ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό νομοθεσίες οι προϋποθέσεις των οποίων δεν πληρούνται, το ύψος της παροχής που οφείλεται υπολογίζεται, κατ' εφαρμογή του άρθρου 48 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο i), σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας της οποίας οι προϋποθέσεις πληρούνται και αφού ληφθούν υπόψη μόνον οι περίοδοι που πραγματοποιήθηκαν υπό την εν λόγω νομοθεσία, εκτός εάν ο συνυπολογισμός των περιόδων που πραγματοποιήθηκαν υπό νομοθεσίες των οποίων οι προϋποθέσεις δεν πληρούνται επιτρέπει, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 48 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο ii), τον προσδιορισμό μεγαλύτερου ύψους παροχών.

Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται κατ' αναλογία όταν ο ενδιαφερόμενος έχει ζητήσει ρητά την αναβολή της εκκαθάρισης των παροχών γήρατος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 παράγραφος 2 στίχος δεύτερος.

2. Η παροχή ή οι παροχές που έχουν χορηγηθεί, στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, βάσει μίας ή περισσοτέρων από τις εν λόγω νομοθεσίες, υπόκεινται αυτεπαγγέλτως σε νέο υπολογισμό σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 47, αφ' ης στιγμής πληρούνται οι προϋποθέσεις που απαιτούνται από μία ή περισσότερες από

τις υπόλοιπες νομοθεσίες στις οποίες είχε υπαχθεί ο ενδιαφερόμενος, αφού ληφθούν υπόψη ενδεχομένως οι διατάξεις του άρθρου 47 και αφού ληφθεί ενδεχομένως εκ νέου υπόψη η παράγραφος 1. Η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται κατ' αναλογία όταν ένα πρόσωπο ζητήσει τη μέχρι τότε εν αναστολή, δυνάμει του άρθρου 46 παράγραφος 2 στίχος δεύτερος, εκκαθάριση των παροχών γήρατος που έχουν αποκτηθεί δυνάμει της νομοθεσίας ενός ή περισσοτέρων κρατών μελών.

3. Νέος υπολογισμός πραγματοποιείται αυτεπαγγέλτως σύμφωνα με την παράγραφο 1 και με την επιφύλαξη του άρθρου 42 παράγραφος 2, όταν οι προϋποθέσεις που απαιτούνται από μία ή περισσότερες από τις εν λόγω νομοθεσίες παύουν να πληρούνται.

Άρθρο 55

Χορήγηση συμπληρώματος όταν το ποσό των παροχών που οφείλονται δυνάμει των νομοθεσιών διαφόρων κρατών μελών δεν φθάνει το κατώτατο όριο που προβλέπει η νομοθεσία του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου κατοικεί ο δικαιούχος

Ο δικαιούχος παροχών για τον οποίο εφαρμόζεται το παρόν κεφάλαιο, δεν είναι δυνατόν να εισπράξει, στο κράτος στο έδαφος του οποίου κατοικεί και κατά τη νομοθεσία του οποίου του οφείλεται παροχή, παροχές ύψους μικρότερου από την ελάχιστη παροχή που ορίζεται από την εν λόγω νομοθεσία για περίοδο ασφάλισης ή κατοικίας ίση με το σύνολο των περιόδων που λήφθηκαν υπόψη για την εκκαθάριση σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγούμενων άρθρων. Ο αρμόδιος φορέας του κράτους αυτού του καταβάλλει, ενδεχομένως, καθ' όλη τη διάρκεια κατοικίας του στο έδαφος του εν λόγω κράτους, συμπλήρωμα ίσο με τη διαφορά μεταξύ του ύψους των παροχών που οφείλονται δυνάμει του παρόντος κεφαλαίου και του ποσού της ελάχιστης παροχής.

Άρθρο 56

Επανεκτίμηση και νέος υπολογισμός των παροχών

1. Εάν, λόγω αύξησης του κόστους ζωής, διακύμανσης του ύψους των αποδοχών ή άλλων λόγων προσαρμογής, τροποποιηθούν οι παροχές των σχετικών κρατών κατά ένα καθορισμένο ποσοστό ή ποσό, το ποσοστό ή το ποσό αυτό πρέπει να εφαρμόζεται απ' ευθείας στις παροχές που καθορίσθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 48, χωρίς να χρειάζεται νέος υπολογισμός κατά τις διατάξεις του εν λόγω άρθρου.

2. Αντιθέτως, σε περίπτωση τροποποίησης του τρόπου καθορισμού ή των κανόνων υπολογισμού των παροχών, πραγματοποιείται νέος υπολογισμός σύμφωνα με το άρθρο 48.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΘΕΝΕΙΕΣ

Τμήμα 1

Δικαίωμα παροχών

Άρθρο 57

Κατοικία σε κράτος μέλος άλλο από το αρμόδιο κράτος μέλος —Γενικοί κανόνες

Ο εργαζόμενος που κατοικεί στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από το αρμόδιο κράτος και ο οποίος γίνεται θύμα εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθένειας, λαμβάνει στο κράτος της κατοικίας του:

α) παροχές σε είδος που χορηγούνται για λογαριασμό του αρμόδιου φορέα από το φορέα του τόπου κατοικίας σύμφωνα με τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει, σαν να ήταν ασφαλισμένος σε αυτόν·

β) παροχές σε χρήμα που καταβάλλονται από τον αρμόδιο φορέα σύμφωνα με τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει. Κατόπιν συμφωνίας μεταξύ του αρμόδιου φορέα και του φορέα του τόπου κατοικίας οι παροχές αυτές είναι δυνατόν να καταβάλλονται από το δεύτερο φορέα για λογαριασμό του πρώτου, κατά τη νομοθεσία του αρμόδιου κράτους.

Άρθρο 58

Μεθοριακοί εργαζόμενοι – Ειδικός κανόνας

Ο μεθοριακός εργαζόμενος μπορεί επίσης να λαμβάνει τις παροχές στο έδαφος του αρμόδιου κράτους. Οι παροχές αυτές καταβάλλονται από τον αρμόδιο φορέα σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού, σαν να κατοικούσε εκεί ο εργαζόμενος.

Άρθρο 59

Διαμονή ή μεταφορά κατοικίας στο αρμόδιο κράτος

1. Ο εργαζόμενος που αναφέρεται στο άρθρο 57, ο οποίος διαμένει στο έδαφος του αρμόδιου κράτους, λαμβάνει παροχές σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού, ακόμη και αν έχει ήδη λάβει παροχές προ της διαμονής του. Η διάταξη αυτή δεν ισχύει πάντως για τον μεθοριακό εργαζόμενο.

2. Ο εργαζόμενος που αναφέρεται στο άρθρο 57, ο οποίος μεταφέρει την κατοικία του στο έδαφος του αρμόδιου κράτους, λαμβάνει παροχές σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού, ακόμη και αν έχει ήδη λάβει παροχές πριν από τη μεταφορά της κατοικίας του.

Άρθρο 60

Διαμονή εκτός του αρμόδιου κράτους - Επιστροφή ή μεταφορά κατοικίας σε άλλο κράτος μέλος μετά την επέλευση του ατυχήματος ή της επαγγελματικής ασθένειας - Ανάγκη μετάβασης σε άλλο κράτος μέλος για την υποβολή σε κατάλληλη θεραπευτική αγωγή

1. Ο εργαζόμενος θύμα εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθένειας:

   α) ο οποίος διαμένει στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από το αρμόδιο κράτος ή

   β) ο οποίος, αφού απέκτησε δικαίωμα παροχών εις βάρος του αρμόδιου φορέα, έλαβε την έγκριση από το φορέα αυτόν να επιστρέψει στο έδαφος του κράτους

μέλους όπου κατοικεί ή να μεταφέρει την κατοικία του στο έδαφος άλλου κράτους μέλους ή

γ) ο οποίος έλαβε την έγκριση από τον αρμόδιο φορέα να μεταβεί στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, για να υποβληθεί στην κατάλληλη για την κατάστασή του θεραπευτική αγωγή

έχει δικαίωμα:

i) παροχών σε είδος που χορηγούνται για λογαριασμό του αρμόδιου φορέα από το φορέα του τόπου διαμονής ή κατοικίας σύμφωνα με τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει, σαν να ήταν ασφαλισμένος σε αυτόν. Η διάρκεια χορήγησης των παροχών διέπεται, πάντως, από τη νομοθεσία του αρμόδιου κράτους·

ii) παροχών σε χρήμα που καταβάλλονται από τον αρμόδιο φορέα κατά τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει. Κατόπιν συμφωνίας μεταξύ του αρμόδιου φορέα και του φορέα του τόπου κατοικίας ή διαμονής, οι παροχές αυτές είναι δυνατόν να καταβάλλονται από το δεύτερο φορέα για λογαριασμό του πρώτου, κατά τη νομοθεσία του αρμόδιου κράτους.

2. Η έγκριση που απαιτείται βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο β) είναι δυνατόν να μην χορηγηθεί μόνον αν διαπιστώνεται ότι η μετακίνηση του ενδιαφερόμενου θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την κατάσταση της υγείας του ή την εφαρμογή της ιατρικής αγωγής.

Η έγκριση που απαιτείται βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο γ) δεν είναι δυνατόν να μην χορηγηθεί, όταν η εν λόγω αγωγή δεν είναι δυνατόν να παρασχεθεί στον ενδιαφερόμενο στο έδαφος του κράτους μέλους όπου κατοικεί.

Άρθρο 61

Ατυχήματα διαδρομής

Το ατύχημα που συνέβη κατά τη διαδρομή σε έδαφος κράτους μέλους άλλου από το αρμόδιο κράτος, θεωρείται ότι συνέβη στο έδαφος του αρμόδιου κράτους.

Άρθρο 62

Παροχές επαγγελματικής ασθένειας αν ο ενδιαφερόμενος έχει εκτεθεί στον ίδιο κίνδυνο σε περισσότερα κράτη μέλη

1. Όταν το θύμα επαγγελματικής ασθένειας άσκησε δραστηριότητα η οποία λόγω φύσης είναι δυνατόν να προκαλέσει τέτοια ασθένεια υπό τη νομοθεσία δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών, οι παροχές τις οποίες το θύμα ή οι επιζώντες του μπορούν να διεκδικήσουν χορηγούνται αποκλειστικά δυνάμει της νομοθεσίας του τελευταίου από αυτά τα κράτη οι προϋποθέσεις της οποίας συμβαίνει να πληρούνται, αφού ληφθούν υπόψη ενδεχομένως οι παράγραφοι 2 έως 5.

2. Εάν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά τη χορήγηση παροχών επαγγελματικής ασθένειας από τον όρο η εν λόγω ασθένεια να έχει διαγνωσθεί ιατρικά για πρώτη φορά στο έδαφός του, ο όρος αυτός θεωρείται ότι πληρούται όταν η ασθένεια διαγνώσθηκε για πρώτη φορά στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

3. Εάν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά τη χορήγηση παροχών επαγγελματικής ασθένειας από τον όρο η επαγγελματική ασθένεια να έχει διαπιστωθεί εντός ορισμένου χρονικού διαστήματος μετά τη λήξη της τελευταίας δραστηριότητας που είναι δυνατόν να προκαλέσει τέτοια ασθένεια, ο αρμόδιος φορέας του κράτους αυτού, όταν εξετάζει το χρονικό διάστημα της τελευταίας αυτής δραστηριότητας, λαμβάνει υπόψη, κατά το μέτρο που απαιτείται, δραστηριότητες της ίδιας φύσης που ασκήθηκαν υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, σαν να είχαν ασκηθεί υπό τη νομοθεσία του πρώτου κράτους.

4. Εάν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά τη χορήγηση παροχών επαγγελματικής ασθένειας από τον όρο η δραστηριότητα που είναι δυνατόν να προκαλέσει την εν λόγω ασθένεια να έχει ασκηθεί επί ορισμένο χρονικό διάστημα, ο αρμόδιος φορέας του κράτους αυτού λαμβάνει υπόψη, κατά το μέτρο που απαιτείται, τις περιόδους κατά τη διάρκεια των οποίων ασκήθηκε τέτοια δραστηριότητα υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, σαν να είχε ασκηθεί υπό τη νομοθεσία του πρώτου κράτους.

5. Σε περίπτωση σκληρογόνου πνευμοκονίωσης το βάρος των παροχών σε χρήμα, συμπεριλαμβανομένων και των συντάξεων, κατανέμεται μεταξύ των αρμοδίων φορέων των κρατών μελών στο έδαφος των οποίων το θύμα άσκησε δραστηριότητα η οποία είναι δυνατόν να προκαλέσει την ασθένεια αυτή. Η κατανομή αυτή πραγματοποιείται κατ' αναλογία της διάρκειας των περιόδων ασφάλισης γήρατος ή των περιόδων κατοικίας που αναφέρονται στο άρθρο 47 παράγραφος 1, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία καθενός από τα κράτη αυτά, σε σχέση με τη συνολική διάρκεια των περιόδων ασφάλισης γήρατος ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία όλων αυτών των κρατών κατά την ημερομηνία έναρξης των παροχών.

6. Το Συμβούλιο Σύνδεσης προσδιορίζει ομόφωνα τις επαγγελματικές ασθένειες στις οποίες επεκτείνονται οι διατάξεις της παραγράφου 5.

Άρθρο 63

Υπολογισμός των παροχών σε χρήμα

1. Ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους, η νομοθεσία του οποίου προβλέπει υπολογισμό των παροχών σε χρήμα βάσει μέσων αποδοχών, καθορίζει τις μέσες αυτές αποδοχές αποκλειστικά βάσει των αποδοχών που διαπιστώθηκαν κατά τη διάρκεια των περιόδων που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία αυτή.

2. Ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους, η νομοθεσία του οποίου προβλέπει υπολογισμό των παροχών σε χρήμα βάσει κατ' αποκοπήν αποδοχών, λαμβάνει υπόψη αποκλειστικά τις κατ' αποκοπήν αποδοχές ή, ενδεχομένως, το μέσο όρο των κατ' αποκοπήν αποδοχών που αντιστοιχούν στις περιόδους που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία αυτή.

3. Ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους, η νομοθεσία του οποίου προβλέπει κυμαινόμενο ύψος παροχών σε χρήμα ανάλογα με τον αριθμό των μελών της οικογένειας, λαμβάνει υπόψη και τα μέλη της οικογένειας του ενδιαφερόμενου που κατοικούν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, σαν να κατοικούσαν στο έδαφος του αρμόδιου κράτους.

Άρθρο 64

Έξοδα μεταφοράς του θύματος

1. Ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους, η νομοθεσία του οποίου προβλέπει την κάλυψη των εξόδων μεταφοράς του θύματος, είτε μέχρι την κατοικία του είτε μέχρι το νοσοκομειακό ίδρυμα, αναλαμβάνει τα έξοδα αυτά μέχρι τον αντίστοιχο τόπο στο έδαφος άλλου κράτους μέλους όπου κατοικεί το θύμα, υπό τον όρο ότι έχει δώσει προηγουμένως την έγκρισή του για τη μεταφορά αυτή, αφού ληφθούν δεόντως υπόψη οι λόγοι που τη δικαιολογούν. Η έγκριση αυτή δεν απαιτείται όταν πρόκειται για μεθοριακό εργαζόμενο.

2. Ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους, η νομοθεσία του οποίου προβλέπει την κάλυψη των εξόδων μεταφοράς της σορού του θύματος μέχρι τον τόπο του ενταφιασμού του, αναλαμβάνει τα έξοδα αυτά σύμφωνα με τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει, μέχρι τον αντίστοιχο τόπο στο έδαφος άλλου κράτους μέλους όπου κατοικούσε το θύμα κατά τη στιγμή του ατυχήματος.

Τμήμα 2

Επιδείνωση επαγγελματικής ασθένειας για την οποία έχουν χορηγηθεί παροχές

Άρθρο 65

1. Σε περίπτωση επιδείνωσης επαγγελματικής ασθένειας για την οποία ο εργαζόμενος έλαβε ή λαμβάνει παροχές δυνάμει της νομοθεσίας κράτους μέλους, ισχύουν οι ακόλουθες διατάξεις:

   α) αν ο ενδιαφερόμενος, αφότου λαμβάνει τις παροχές, δεν έχει ασκήσει υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους επαγγελματική δραστηριότητα που είναι δυνατόν να προκαλέσει ή να επιδεινώσει την εν λόγω ασθένεια, ο αρμόδιος φορέας του πρώτου κράτους οφείλει να αναλάβει το βάρος των παροχών, σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας που αυτός εφαρμόζει, αφού λάβει υπόψη την επιδείνωση·

   β) αν ο ενδιαφερόμενος, αφότου λαμβάνει τις παροχές, έχει ασκήσει τέτοια επαγγελματική δραστηριότητα υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, ο αρμόδιος φορέας του πρώτου κράτους οφείλει να αναλάβει το βάρος των παροχών, σύμφωνα με τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει, χωρίς να λάβει υπόψη την επιδείνωση. Ο αρμόδιος φορέας του δεύτερου κράτους καταβάλλει στον ενδιαφερόμενο ένα συμπλήρωμα, το ποσό του οποίου ισούται με τη διαφορά μεταξύ του ποσού των παροχών που οφείλονται μετά την επιδείνωση και του ποσού των παροχών που θα οφείλονταν πριν την επιδείνωση, κατά τη νομοθεσία που εφαρμόζει ο φορέας αυτός, αν η εν λόγω ασθένεια είχε επέλθει υπό τη νομοθεσία του δευτέρου κράτους·

   γ) αν, στην περίπτωση που αναφέρεται στο στοιχείο β), εργαζόμενος που προσβλήθηκε από σκληρογόνο πνευμονοκονίωση ή από ασθένεια που καθορίζεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 62 παράγραφος 6, δεν δικαιούται παροχές δυνάμει της νομοθεσίας του δευτέρου κράτους μέλους, ο αρμόδιος φορέας του πρώτου κράτους οφείλει να καταβάλει τις παροχές, σύμφωνα με τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει, αφού λάβει υπόψη την επιδείνωση. Ο αρμόδιος φορέας του δευτέρου κράτους αναλαμβάνει πάντως το βάρος που

προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ του ποσού των παροχών σε χρήμα, συμπεριλαμβανομένων και των συντάξεων που οφείλει ο αρμόδιος φορέας του πρώτου κράτους, αφού λάβει υπόψη την επιδείνωση, και του ποσού των αντιστοίχων παροχών που οφείλονταν πριν από την επιδείνωση·

δ) οι ρήτρες μείωσης, αναστολής ή κατάργησης που προβλέπονται από τη νομοθεσία κράτους μέλους δεν ισχύουν για το δικαιούχο παροχών οι οποίες εκκαθαρίστηκαν από τους φορείς δύο κρατών μελών σύμφωνα με το στοιχείο β).

2. Σε περίπτωση επιδείνωσης επαγγελματικής ασθένειας η οποία προκάλεσε την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 62 παράγραφος 5, ισχύουν οι ακόλουθες διατάξεις:

α) ο αρμόδιος φορέας που έχει χορηγήσει τις παροχές σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 παράγραφος 1, οφείλει να καταβάλει τις παροχές, σύμφωνα με τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει, αφού λάβει υπόψη την επιδείνωση·

β) το βάρος των παροχών σε χρήμα, συμπεριλαμβανομένων και των συντάξεων, φέρουν κατ' αναλογία οι φορείς που, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 παράγραφος 5, συμμετείχαν στο βάρος των προηγούμενων παροχών. Εάν, ωστόσο, ο ασθενής άσκησε εκ νέου δραστηριότητα που είναι δυνατόν να προκαλέσει ή να επιδεινώσει την επαγγελματική αυτή ασθένεια, είτε υπό τη νομοθεσία ενός από τα κράτη μέλη στο οποίο είχε ήδη ασκήσει δραστηριότητα παρόμοιας φύσης είτε υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, ο αρμόδιος φορέας του κράτους αυτού φέρει το βάρος της διαφοράς μεταξύ του ποσού των παροχών που οφείλονται αφού ληφθεί υπόψη η επιδείνωση και του ποσού των παροχών που οφείλονταν πριν από την επιδείνωση.

Τμήμα 3

Διάφορες διατάξεις

Άρθρο 66

Κανόνες για τη συνεκτίμηση των ιδιομορφιών ορισμένων νομοθεσιών

1. Εάν δεν υφίσταται ασφάλιση κατά των εργατικών ατυχημάτων ή των επαγγελματικών ασθενειών στο έδαφος του κράτους μέλους όπου βρίσκεται ο ενδιαφερόμενος ή αν υφίσταται τέτοια ασφάλιση, αλλά δεν προβλέπει αρμόδιο φορέα για τη χορήγηση παροχών σε είδος, οι παροχές αυτές χορηγούνται από το φορέα του τόπου διαμονής ή κατοικίας, ο οποίος είναι υπεύθυνος για τη χορήγηση παροχών σε είδος σε περίπτωση ασθένειας.

2. Εάν η νομοθεσία του αρμόδιου κράτους εξαρτά την εντελώς δωρεάν χορήγηση των παροχών σε είδος από τη χρήση της οργανωμένης από τον εργοδότη ιατρικής υπηρεσίας, οι παροχές σε είδος που χορηγούνται στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 57 και το άρθρο 60 παράγραφος 1, θεωρείται ότι έχουν χορηγηθεί από μια τέτοια ιατρική υπηρεσία.

3. Εάν η νομοθεσία του αρμόδιου κράτους περιλαμβάνει σύστημα σχετικό με τις υποχρεώσεις του εργοδότη, οι παροχές σε είδος που χορηγούνται στις περιπτώσεις

που αναφέρονται στο άρθρο 57 και το άρθρο 60 παράγραφος 1, θεωρείται ότι έχουν χορηγηθεί κατόπιν αιτήσεως του αρμόδιου φορέα.

4. Όταν το σύστημα του αρμόδιου κράτους που αφορά την αποκατάσταση των εργατικών ατυχημάτων δεν έχει χαρακτήρα υποχρεωτικής ασφάλισης, οι παροχές σε είδος χορηγούνται απ' ευθείας από τον εργοδότη ή τον ασφαλιστή που τον υποκαθιστά.

5. Εάν η νομοθεσία κράτους μέλους προβλέπει ρητά ή σιωπηρά ότι τα εργατικά ατυχήματα ή οι επαγγελματικές ασθένειες που επήλθαν ή διαγνώσθηκαν προγενέστερα λαμβάνονται υπόψη για την εκτίμηση του βαθμού ανικανότητος, της γένεσης δικαιώματος παροχών ή του ύψους των παροχών, ο αρμόδιος φορέας του κράτους αυτού λαμβάνει επίσης υπόψη τα εργατικά ατυχήματα ή τις επαγγελματικές ασθένειες που επήλθαν ή διαγνώσθηκαν προγενέστερα υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, σαν να είχαν επέλθει ή διαγνωσθεί υπό τη νομοθεσία που εφαρμόζει ο φορέας αυτός.

6. Εάν η νομοθεσία κράτους μέλους προβλέπει ρητά ή σιωπηρά ότι τα εργατικά ατυχήματα ή οι επαγγελματικές ασθένειες που επήλθαν ή διαγνώσθηκαν μεταγενέστερα λαμβάνονται υπόψη για την εκτίμηση του βαθμού ανικανότητος, της γένεσης δικαιώματος παροχών ή του ύψους των παροχών, ο αρμόδιος φορέας του κράτους αυτού λαμβάνει επίσης υπόψη τα εργατικά ατυχήματα ή τις επαγγελματικές ασθένειες που επήλθαν ή διαγνώσθηκαν μεταγενέστερα υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, σαν να είχαν επέλθει ή διαγνωσθεί υπό τη νομοθεσία που εφαρμόζει ο φορέας αυτός, υπό τον όρο ότι:

1) για το εργατικό ατύχημα ή την επαγγελματική ασθένεια που επήλθε ή διαγνώσθηκε προγενέστερα δεν έχουν καταβληθεί παροχές υπό τη νομοθεσία την οποία εφαρμόζει ο φορέας και

2) για το εργατικό ατύχημα ή την επαγγελματική ασθένεια που επήλθε ή διαγνώσθηκε μεταγενέστερα, παρά τις διατάξεις της παραγράφου 5, δεν έχουν καταβληθεί παροχές δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους υπό την οποία επήλθε ή διαγνώσθηκε.

Άρθρο 67

Ρύθμιση στην περίπτωση ύπαρξης περισσοτέρων συστημάτων στη χώρα κατοικίας ή διαμονής - Ανώτατη διάρκεια χορήγησης των παροχών αυτών

1. Εάν η νομοθεσία του τόπου διαμονής ή κατοικίας περιλαμβάνει περισσότερα συστήματα ασφάλισης, οι διατάξεις που εφαρμόζονται στους εργαζόμενους που αναφέρονται στο άρθρο 57 ή στο άρθρο 60 παράγραφος 1, είναι εκείνες του συστήματος στο οποίο υπάγονται οι χειρώνακτες εργαζόμενοι της βιομηχανίας χάλυβα. Εάν όμως η νομοθεσία αυτή περιλαμβάνει ειδικό σύστημα για τους εργαζόμενους σε ορυχεία και παρεμφερείς επιχειρήσεις, εφαρμόζονται σε αυτή την κατηγορία των εργαζόμενων οι διατάξεις του συστήματος αυτού, όταν ο φορέας του τόπου διαμονής ή κατοικίας στο οποίον απευθύνονται είναι αρμόδιος για την εφαρμογή του εν λόγω συστήματος.

2. Εάν η νομοθεσία κράτους μέλους ορίζει ανώτατη διάρκεια για τη χορήγηση των παροχών, ο φορέας που εφαρμόζει τη νομοθεσία αυτή είναι δυνατόν να λάβει υπόψη

την περίοδο κατά την οποία οι παροχές έχουν ήδη χορηγηθεί από το φορέα άλλου κράτους μέλους.

Τμήμα 4

Αποδόσεις μεταξύ φορέων

Άρθρο 68

1. Ο αρμόδιος φορέας οφείλει να αποδώσει το ποσό των παροχών σε είδος που έχουν χορηγηθεί για λογαριασμό του δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 57 και του άρθρου 60 παράγραφος 1.

2. Οι αποδόσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 καθορίζονται και πραγματοποιούνται κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στην απόφαση η οποία αναφέρεται στο άρθρο 91 βάσει δικαιολογητικών των πραγματικών δαπανών.

3. Είναι δυνατόν δύο ή περισσότερα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές των κρατών αυτών να προβλέψουν άλλους τρόπους απόδοσης ή να παραιτηθούν από οποιαδήποτε απόδοση μεταξύ των φορέων που υπάγονται στην αρμοδιότητά τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

Άρθρο 69

Συνυπολογισμός των περιόδων ασφάλισης ή κατοικίας

Ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους η νομοθεσία του οποίου εξαρτά την απόκτηση, διατήρηση ή ανάκτηση του δικαιώματος επιδομάτων θανάτου από τη συμπλήρωση περιόδων ασφάλισης ή κατοικίας, λαμβάνει υπόψη, κατά το μέτρο που απαιτείται, τις περιόδους ασφάλισης ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, σαν να πρόκειτο για περιόδους που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει.

Άρθρο 70

Δικαίωμα επιδομάτων όταν ο θάνατος επέρχεται ή όταν ο δικαιούχος κατοικεί σε κράτος μέλος άλλο από το αρμόδιο κράτος

1. Εάν ο μισθωτός, ο δικαιούχος ή ο αιτών σύνταξη ή μέλος της οικογένειάς του αποβιώσει στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από το αρμόδιο κράτος, ο θάνατος θεωρείται ότι επήλθε στο έδαφος του αρμόδιου κράτους.

2. Ο αρμόδιος φορέας οφείλει να χορηγήσει επιδόματα θανάτου δυνάμει της νομοθεσίας που αυτός εφαρμόζει, ακόμη και αν ο δικαιούχος κατοικεί στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από το αρμόδιο κράτος.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 έχουν εφαρμογή και στις περιπτώσεις που ο θάνατος επήλθε λόγω εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθένειας.

Άρθρο 71

Καταβολή των παροχών σε περίπτωση θανάτου δικαιούχου σύνταξης που κατοικούσε σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο στο οποίο βρίσκεται ο φορέας τον οποίο βάρυναν οι παροχές σε είδος

Σε περίπτωση θανάτου δικαιούχου σύνταξης η οποία οφείλεται δυνάμει της νομοθεσίας ενός κράτους μέλους ή συντάξεων οι οποίες οφείλονται δυνάμει των νομοθεσιών περισσοτέρων κρατών μελών, αν ο δικαιούχος κατοικούσε στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από εκείνο στο οποίο βρίσκεται ο φορέας τον οποίο βάρυναν οι παροχές σε είδος που χορηγούνταν στον εν λόγω δικαιούχο δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 30, τα επιδόματα θανάτου που οφείλονται κατά τη νομοθεσία που εφαρμόζει ο εν λόγω φορέας καταβάλλονται από το φορέα αυτόν και εις βάρος του, σαν να κατοικούσε ο δικαιούχος κατά το χρόνο του θανάτου του στο έδαφος του κράτους μέλους όπου βρίσκεται ο φορέας αυτός.

Οι διατάξεις της προηγουμένης παραγράφου ισχύουν κατ' αναλογία για τα μέλη της οικογένειας του δικαιούχου σύνταξης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΕΣ ΠΑΡΟΧΕΣ

Άρθρο 72

Συνυπολογισμός περιόδων ασφάλισης ή απασχόλησης

Ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους η νομοθεσία του οποίου εξαρτά την απόκτηση του δικαιώματος παροχών από τη συμπλήρωση περιόδων ασφάλισης ή απασχόλησης, λαμβάνει υπόψη, κατά το μέτρο που απαιτείται, τις περιόδους ασφάλισης ή απασχόλησης που πραγματοποιήθηκαν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, σαν να πρόκειτο για περιόδους που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει.

Άρθρο 73

Εργαζόμενοι τα μέλη της οικογένειας των οποίων κατοικούν σε κράτος μέλος άλλο του αρμόδιου κράτους

Ο εργαζόμενος που υπάγεται στη νομοθεσία κράτους μέλους δικαιούται, για τα μέλη της οικογένειάς του που κατοικούν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, τις οικογενειακές παροχές που προβλέπονται από τη νομοθεσία του πρώτου κράτους, σαν να κατοικούσαν στο έδαφος του κράτους αυτού, με την επιφύλαξη των διατάξεων του παραρτήματος VI.

Άρθρο 74

Άνεργοι τα μέλη της οικογένειας των οποίων κατοικούν σε κράτος μέλος άλλο του αρμόδιου κράτους

Ο άνεργος μισθωτός που λαμβάνει παροχές ανεργίας δυνάμει της νομοθεσίας κράτους μέλους δικαιούται, για τα μέλη της οικογένειάς του που κατοικούν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, τις οικογενειακές παροχές που προβλέπονται από τη νομοθεσία του πρώτου κράτους, σαν να κατοικούσαν στο έδαφος του κράτους αυτού, με την επιφύλαξη των διατάξεων του παραρτήματος VI.

Άρθρο 75

Καταβολή των παροχών

1. Οι οικογενειακές παροχές καταβάλλονται, στις περιπτώσεις του άρθρου 73, από τον αρμόδιο φορέα του κράτους στη νομοθεσία του οποίου υπάγεται ο εργαζόμενος και, στις περιπτώσεις του άρθρου 74, από τον αρμόδιο φορέα του κράτους δυνάμει της νομοθεσίας του οποίου ο άνεργος μισθωτός λαμβάνει παροχές ανεργίας. Οι παροχές καταβάλλονται σύμφωνα με τις διατάξεις που εφαρμόζουν οι φορείς αυτοί, ανεξάρτητα από το αν το φυσικό ή νομικό πρόσωπο προς το οποίο πρέπει να καταβληθούν κατοικεί ή διαμένει ή έχει την έδρα του στο έδαφος του αρμόδιου κράτους ή στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

2. Εάν πάντως το πρόσωπο στο οποίο πρέπει να καταβληθούν οι οικογενειακές παροχές δεν τις χρησιμοποιεί για τη συντήρηση των μελών της οικογένειάς του, ο αρμόδιος φορέας απαλλάσσεται της υποχρέωσης με την καταβολή των παροχών αυτών στο φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο φέρει πραγματικά το βάρος συντήρησης των μελών της οικογένειας, κατόπιν αιτήσεως και μεσολάβησης του φορέα του τόπου κατοικίας τους ή του φορέα που υποδεικνύεται ή του οργανισμού που καθορίζεται για το σκοπό αυτό από την αρμόδια αρχή της χώρας κατοικίας τους.

3. Είναι δυνατόν δύο ή περισσότερα κράτη μέλη να συμφωνήσουν να καταβάλει ο αρμόδιος φορέας τις οικογενειακές παροχές που οφείλονται δυνάμει της νομοθεσίας ενός ή περισσοτέρων από τα κράτη αυτά, στο φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο φέρει πραγματικά το βάρος συντήρησης των μελών της οικογένειας, είτε απευθείας είτε κατόπιν μεσολάβησης του φορέα του τόπου κατοικίας τους.

Άρθρο 76

Κανόνες προτεραιότητας σε περίπτωση σώρευσης δικαιωμάτων οικογενειακών παροχών δυνάμει της νομοθεσίας του αρμόδιου κράτους και δυνάμει της νομοθεσίας της χώρας όπου κατοικούν τα μέλη της οικογένειας

1. Όταν καταβάλλονται οικογενειακές παροχές κατά την ίδια περίοδο και για το ίδιο μέλος της οικογένειας λόγω άσκησης μιας επαγγελματικής δραστηριότητας, δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου κατοικούν τα μέλη της οικογένειας, αναστέλλεται το δικαίωμα είσπραξης οικογενειακών παροχών που οφείλονται δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους, ενδεχομένως κατ' εφαρμογή των άρθρων 73 και 74, μέχρι του ποσού που προβλέπεται από τη νομοθεσία του πρώτου κράτους μέλους.

2. Εάν δεν υποβληθεί αίτηση παροχών στο κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου κατοικούν τα μέλη της οικογένειας, είναι δυνατόν ο αρμόδιος φορέας του άλλου κράτους μέλους να εφαρμόζει τις διατάξεις της παραγράφου 1, σαν να χορηγούνταν οι παροχές στο πρώτο κράτος μέλος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

ΠΑΡΟΧΕΣ ΓΙΑ ΤΕΚΝΑ ΣΥΝΤΗΡΟΥΜΕΝΑ ΑΠΟ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΥΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΚΑΙ ΓΙΑ ΟΡΦΑΝΑ

Άρθρο 77

Τέκνα συντηρούμενα από δικαιούχους συντάξεων

1. Ως «παροχές», υπό την έννοια του παρόντος άρθρου, νοούνται τα οικογενειακά επιδόματα που προβλέπονται για τους δικαιούχους σύνταξης γήρατος, αναπηρίας, εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθένειας, καθώς και οι προσαυξήσεις ή τα συμπληρώματα των εν λόγω συντάξεων των δικαιούχων αυτών λόγω τέκνων, με εξαίρεση τα συμπληρώματα που χορηγούνται βάσει συστημάτων ασφάλισης για εργατικά ατυχήματα και επαγγελματικές ασθένειες.

2. Οι παροχές, ανεξαρτήτως του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου κατοικεί ο δικαιούχος σύνταξης ή τα τέκνα, χορηγούνται κατά τους ακόλουθους κανόνες:

   α) στο δικαιούχο σύνταξης η οποία οφείλεται δυνάμει της νομοθεσίας ενός μόνο κράτους μέλους, σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους που είναι αρμόδιο για τη σύνταξη·

   β) στο δικαιούχο συντάξεων οι οποίες οφείλονται δυνάμει της νομοθεσίας περισσοτέρων κρατών μελών:

      i) σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους στο έδαφος του οποίου κατοικεί ο δικαιούχος, αν το δικαίωμα για μία από τις παροχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 γεννήθηκε δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους αυτού, αφού ληφθούν υπόψη ενδεχομένως οι διατάξεις του άρθρου 79 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή

      ii) στις υπόλοιπες περιπτώσεις, σύμφωνα με εκείνη από τις νομοθεσίες των κρατών μελών στην οποία υπήχθη ο ενδιαφερόμενος επί περισσότερο χρόνο, αν το δικαίωμα για μία από τις παροχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 γεννήθηκε δυνάμει της νομοθεσίας αυτής, αφού ληφθούν υπόψη ενδεχομένως οι διατάξεις του άρθρου 79 παράγραφος 1 στοιχείο α). Εάν δεν γεννάται δικαίωμα δυνάμει της νομοθεσίας αυτής, οι προϋποθέσεις γένεσης του δικαιώματος εξετάζονται σε σχέση με τις νομοθεσίες των άλλων σχετικών κρατών μελών, κατά φθίνουσα σειρά της διάρκειας των περιόδων ασφάλισης ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία των κρατών μελών αυτών.

Άρθρο 78

Ορφανά

1. Ως «παροχές», υπό την έννοια του παρόντος άρθρου, νοούνται τα οικογενειακά επιδόματα και, ενδεχομένως, τα συμπληρωματικά η ειδικά επιδόματα που προβλέπονται για τα ορφανά, καθώς και οι συντάξεις ορφανών, με εξαίρεση τις συντάξεις ορφανών που χορηγούνται βάσει συστημάτων ασφάλισης για εργατικά ατυχήματα και επαγγελματικές ασθένειες.

2. Οι παροχές για ορφανά χορηγούνται, ανεξαρτήτως του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου κατοικεί το ορφανό ή το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που βαρύνεται πραγματικά με τη συντήρησή του, κατά τους ακόλουθους κανόνες:

α) για το ορφανό αποθανόντος εργαζόμενου ο οποίος είχε υπαχθεί στη νομοθεσία ενός μόνο κράτους μέλους, σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού·

β) για το ορφανό αποθανόντος εργαζόμενου ο οποίος είχε υπαχθεί στις νομοθεσίες πολλών κρατών μελών:

i) σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους στο έδαφος του οποίου κατοικεί το ορφανό, αν το δικαίωμα για μία από τις παροχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 γεννήθηκε κατά τη νομοθεσία του κράτους αυτού, αφού ληφθούν υπόψη ενδεχομένως οι διατάξεις του άρθρου 79 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή

ii) στις υπόλοιπες περιπτώσεις, σύμφωνα με εκείνη από τις νομοθεσίες των κρατών μελών στην οποία είχε υπαχθεί ο αποθανών επί περισσότερο χρόνο, αν το δικαίωμα για μία από τις παροχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 γεννήθηκε δυνάμει της νομοθεσίας αυτής, αφού ληφθούν υπόψη ενδεχομένως οι διατάξεις του άρθρου 79 παράγραφος 1 στοιχείο α). Εάν δεν γεννάται δικαίωμα δυνάμει της νομοθεσίας αυτής, οι προϋποθέσεις γένεσης του δικαιώματος εξετάζονται σε σχέση με τις νομοθεσίες των άλλων σχετικών κρατών μελών, κατά φθίνουσα σειρά της διάρκειας των περιόδων ασφάλισης ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία των κρατών μελών αυτών.

Πάντως, η νομοθεσία του κράτους μέλους που ισχύει για την καταβολή των παροχών που αναφέρονται στο άρθρο 77 υπέρ των τέκνων δικαιούχου συντάξεων εξακολουθεί να ισχύει και μετά το θάνατο του δικαιούχου αυτού για την καταβολή των παροχών στα ορφανά του.

Άρθρο 79

Κοινές διατάξεις για τις παροχές για τέκνα συντηρούμενα από δικαιούχους συντάξεων και για ορφανά

1. Οι παροχές, υπό την έννοια των άρθρων 77 και 78, καταβάλλονται σύμφωνα με τη νομοθεσία που ορίζεται κατ' εφαρμογή των άρθρων αυτών από το φορέα που είναι αρμόδιος για την εφαρμογή της νομοθεσίας αυτής και εις βάρος του, σαν να είχε υπαχθεί ο δικαιούχος των συντάξεων ή ο αποθανών αποκλειστικά στη νομοθεσία του αρμόδιου κράτους.

Πάντως:

α) αν η νομοθεσία αυτή προβλέπει ότι η απόκτηση, διατήρηση ή ανάκτηση του δικαιώματος παροχών εξαρτάται από τη διάρκεια των περιόδων ασφάλισης, απασχόλησης ή κατοικίας, η διάρκεια αυτή καθορίζεται αφού ληφθούν υπόψη, εφόσον είναι απαραίτητο, οι διατάξεις του άρθρου 47 ή του άρθρου 72, ανάλογα με την περίπτωση·

β) αν η νομοθεσία αυτή προβλέπει ότι το ύψος των παροχών υπολογίζεται βάσει του ύψους της σύνταξης ή ότι εξαρτάται από τη διάρκεια των περιόδων

ασφάλισης, το ύψος των παροχών αυτών υπολογίζεται βάσει του θεωρητικού ποσού που καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 48 παράγραφος 2.

2. Εάν η εφαρμογή του κανόνα που ορίζεται στο άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχείο β) σημείο ii) και στο άρθρο 78 παράγραφος 2 στοιχείο β) σημείο ii) έχει ως συνέπεια να καταστούν αρμόδια πολλά κράτη μέλη λόγω ίσης διάρκειας των περιόδων, οι παροχές υπό την έννοια του άρθρου 77 ή του άρθρου 78, κατά περίπτωση, χορηγούνται σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους στην οποία υπήχθη τελευταία ο δικαιούχος ή ο αποθανών.

3. Το δικαίωμα παροχών που οφείλονται είτε δυνάμει μόνο της εθνικής νομοθεσίας είτε κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2 και των άρθρων 77 και 78 αναστέλλεται, αν τα τέκνα δικαιούνται οικογενειακές παροχές ή επιδόματα κατά τη νομοθεσία κράτους μέλους λόγω άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας. Στην περίπτωση αυτή, οι ενδιαφερόμενοι θεωρούνται μέλη της οικογένειας εργαζόμενου.

ΜΕΡΟΣ Γ – ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 80

Συνεργασία των αρμόδιων αρχών

1. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών και της Τυνησίας κοινοποιούν μεταξύ τους κάθε πληροφορία που αφορά:

   α) τα μέτρα που έχουν ληφθεί για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης·

   β) τις τροποποιήσεις της νομοθεσίας τους που ενδέχεται να έχουν επίδραση στην εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

2. Για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης, οι αρχές και οι φορείς των κρατών μελών και της Τυνησίας παρέχουν μεταξύ τους κάθε δυνατή διευκόλυνση, σαν να πρόκειτο για την εφαρμογή της δικής τους νομοθεσίας. Η διοικητική αλληλοβοήθεια των ανωτέρω αρχών και φορέων παρέχεται κατ' αρχήν δωρεάν. Είναι δυνατόν, πάντως, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών και της Τυνησίας να συμφωνήσουν την απόδοση ορισμένων δαπανών.

3. Για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης, οι αρχές και οι φορείς των κρατών μελών και της Τυνησίας μπορούν να επικοινωνούν απευθείας μεταξύ τους, καθώς και με τους ενδιαφερόμενους ή τους εκπροσώπους τους.

4. Οι αρχές, οι φορείς και τα δικαστήρια κράτους μέλους ή της Τυνησίας δεν είναι δυνατόν να απορρίψουν τις αιτήσεις ή άλλα έγγραφα τα οποία τους απευθύνονται, επειδή έχουν συνταχθεί στην επίσημη γλώσσα άλλου κράτους μέλους ή της Τυνησίας.

5. α) Εφόσον, δυνάμει της παρούσας απόφασης ή της απόφασης που αναφέρεται στο άρθρο 91, οι αρχές ή φορείς κράτους μέλους ή της Τυνησίας κοινοποιούν στοιχεία προσωπικής φύσης σε αρχές ή φορείς άλλου κράτους μέλους ή της Τυνησίας, η κοινοποίηση αυτή υπόκειται στις διατάξεις της νομοθεσίας σχετικά με την προστασία στοιχείων του κράτους μέλους το οποίο τα διαβιβάζει.

Κάθε μεταγενέστερη κοινοποίηση καθώς και καταγραφή σε μνήμη, τροποποίηση και καταστροφή στοιχείων υπόκειται στις διατάξεις της νομοθεσίας σχετικά με την προστασία στοιχείων του κράτους το οποίο τα λαμβάνει.

β) Η χρήση στοιχείων προσωπικής φύσης για σκοπούς άλλους από σκοπούς που αφορούν την κοινωνική ασφάλιση είναι επιτρεπτή μόνο κατόπιν συγκατάθεσης του προσώπου που αφορούν ή με άλλα εχέγγυα που προβλέπονται από το εσωτερικό δίκαιο.

Άρθρο 81

Απαλλαγές ή μειώσεις φόρων - Απαλλαγή από την επικύρωση

1. Το προνόμιο των απαλλαγών ή μειώσεων φόρων, χαρτοσήμου, δικαστικών τελών ή εγγραφής που προβλέπεται από τη νομοθεσία κράτους μέλους ή της Τυνησίας για τα πιστοποιητικά ή τα έγγραφα που πρέπει να προσκομισθούν κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας του κράτους αυτού, επεκτείνεται στα αντίστοιχα πιστοποιητικά ή έγγραφα που πρέπει να προσκομισθούν κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους ή της Τυνησίας ή της παρούσας απόφασης.

2. Κάθε πράξη, έγγραφο και άλλου είδους πιστοποιητικό που πρέπει να προσκομισθεί κατ' εφαρμογή της παρούσας απόφασης, απαλλάσσεται από την επικύρωση των διπλωματικών και προξενικών αρχών.

Άρθρο 82

Αιτήσεις, δηλώσεις ή προσφυγές που υποβάλλονται προς αρχή, φορέα ή δικαστήριο κράτους μέλους άλλου από το αρμόδιο κράτος ή προς αρχή, φορέα ή δικαστήριο της Τυνησίας

1. Οι αιτήσεις, δηλώσεις ή προσφυγές οι οποίες, κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας κράτους μέλους, πρέπει να υποβληθούν εντός καθορισμένης προθεσμίας προς την αρχή, το φορέα ή το δικαστήριο του κράτους αυτού, γίνονται δεκτές αν υποβληθούν εντός της ίδιας προθεσμίας προς αντίστοιχη αρχή, φορέα ή δικαστήριο άλλου κράτους μέλους ή της Τυνησίας. Στην περίπτωση αυτή, η επιληφθείσα αρχή, ο φορέας ή το δικαστήριο διαβιβάζει αμελλητί τις αιτήσεις, δηλώσεις ή προσφυγές αυτές προς την αρμόδια αρχή, το φορέα ή το δικαστήριο του πρώτου κράτους, είτε απευθείας είτε κατόπιν μεσολάβησης των ενδιαφερόμενων αρμόδιων αρχών. Η ημερομηνία κατά την οποία οι αιτήσεις, δηλώσεις ή προσφυγές αυτές υποβλήθηκαν προς την αρχή, το φορέα ή το δικαστήριο του δεύτερου κράτους θεωρείται ως η ημερομηνία υποβολής τους προς την αρμόδια αρχή, τον αρμόδιο φορέα ή το αρμόδιο δικαστήριο.

2. Οι αιτήσεις, δηλώσεις ή προσφυγές οι οποίες, κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας της Τυνησίας, πρέπει να υποβληθούν εντός καθορισμένης προθεσμίας προς την αρχή, το φορέα ή το δικαστήριο του κράτους αυτού, γίνονται δεκτές αν υποβληθούν εντός της ίδιας προθεσμίας προς αντίστοιχη αρχή, φορέα ή δικαστήριο κράτους μέλους. Στην περίπτωση αυτή, η επιληφθείσα αρχή, ο φορέας ή το δικαστήριο διαβιβάζει αμελλητί τις αιτήσεις, δηλώσεις ή προσφυγές αυτές προς την αρμόδια αρχή, το φορέα ή το δικαστήριο της Τυνησίας, είτε απευθείας είτε κατόπιν μεσολάβησης των σχετικών αρμοδίων αρχών. Η ημερομηνία κατά την οποία οι αιτήσεις, δηλώσεις ή προσφυγές αυτές υποβλήθηκαν προς την αρχή, το φορέα ή το δικαστήριο του κράτους μέλους,

θεωρείται ως η ημερομηνία υποβολής τους προς την αρμόδια αρχή, τον αρμόδιο φορέα ή το αρμόδιο δικαστήριο.

3. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών και της Τυνησίας οφείλουν να καθορίσουν τις αρχές, τους φορείς ή τα δικαστήρια που θα παραλαμβάνουν αρμοδίως τις αιτήσεις, δηλώσεις ή προσφυγές.

Άρθρο 83

Ιατρικές γνωματεύσεις

1. Οι ιατρικές γνωματεύσεις που προβλέπονται από τη νομοθεσία κράτους μέλους είναι δυνατόν να διενεργούνται, κατόπιν αιτήσεως του αρμόδιου φορέα, στο έδαφος άλλου κράτους μέλους ή της Τυνησίας, από το φορέα του τόπου διαμονής ή κατοικίας του δικαιούχου παροχών, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στην απόφαση που αναφέρεται στο άρθρο 91 ή, ελλείψει αυτού, σύμφωνα με τους όρους που συμφωνούνται μεταξύ των αρμοδίων αρχών των ενδιαφερόμενων κρατών.

2. Οι ιατρικές γνωματεύσεις που διενεργούνται σύμφωνα με τους όρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1, θεωρούνται ότι πραγματοποιήθηκαν στο έδαφος του αρμόδιου κράτους.

Άρθρο 84

Μεταφορά ποσών που οφείλονται κατ' εφαρμογή της παρούσας απόφασης

Εάν είναι απαραίτητο, οι μεταφορές ποσών που προκύπτουν από την εφαρμογή της παρούσας απόφασης πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις ισχύουσες σχετικές συμφωνίες κατά το χρόνο της μεταφοράς μεταξύ των ενδιαφερόμενων κρατών. Εάν δεν υφίστανται τέτοιες συμφωνίες μεταξύ δύο κρατών, οι αρμόδιες αρχές των κρατών αυτών ή οι αρμόδιες αρχές για τις διεθνείς πληρωμές καθορίζουν από κοινού τα αναγκαία μέτρα για τη διενέργεια των μεταφορών αυτών.

Άρθρο 85

Ειδικές περιπτώσεις εφαρμογής ορισμένων νομοθεσιών

Οι ειδικές περιπτώσεις εφαρμογής των νομοθεσιών ορισμένων κρατών μελών ή της Τυνησίας αναφέρονται στο παράρτημα VI.

Άρθρο 86

Είσπραξη εισφορών

1. Οι εισφορές που οφείλονται σε φορέα κράτους μέλους μπορούν να εισπραχθούν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, σύμφωνα με τη διοικητική διαδικασία και με τις εγγυήσεις και τα προνόμια που ισχύουν για την είσπραξη των εισφορών που οφείλονται στον αντίστοιχο φορέα του τελευταίου αυτού κράτους.

2. Η διαδικασία εφαρμογής των διατάξεων της παραγράφου 1 ρυθμίζεται κατά το αναγκαίο μέτρο από την απόφαση που αναφέρεται στο άρθρο 91 ή από συμφωνίες μεταξύ των κρατών μελών. Η εν λόγω διαδικασία εφαρμογής είναι, επίσης, δυνατόν να αφορά και τη διαδικασία αναγκαστικής είσπραξης.

Άρθρο 87

Δικαίωμα των οφειλετών φορέων έναντι τρίτων υπεύθυνων

1. Εάν, δυνάμει της νομοθεσίας κράτους μέλους, ένα πρόσωπο δικαιούται παροχές για ζημία που προκλήθηκε από περιστατικά που συνέβησαν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, τα τυχόν δικαιώματα του οφειλέτη φορέα έναντι του τρίτου, ο οποίος υποχρεούται σε αποκατάσταση της ζημίας, ρυθμίζονται κατά τον ακόλουθο τρόπο:

   α) όταν ο φορέας οφειλέτης υποκαθιστά, σύμφωνα με τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει, το δικαιούχο στα δικαιώματα τα οποία αυτός έχει έναντι του τρίτου, η υποκατάσταση αυτή αναγνωρίζεται από κάθε κράτος μέλος·

   β) όταν ο φορέας οφειλέτης έχει άμεσο δικαίωμα έναντι του τρίτου, το δικαίωμα αυτό αναγνωρίζεται από κάθε κράτος μέλος.

2. Εάν, δυνάμει της νομοθεσίας κράτους μέλους, ένα πρόσωπο δικαιούται παροχές για ζημία που προκλήθηκε από περιστατικά που συνέβησαν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, οι διατάξεις της νομοθεσίας αυτής, οι οποίες καθορίζουν σε ποιες περιπτώσεις αποκλείεται η αστική ευθύνη των εργοδοτών ή των μισθωτών τους οποίους απασχολούν ισχύουν έναντι του ενδιαφερόμενου προσώπου ή του αρμόδιου φορέα.

   Οι διατάξεις της παραγράφου 1 ισχύουν, επίσης, για τα τυχόν δικαιώματα του οφειλέτη φορέα έναντι του εργοδότη ή των μισθωτών τους οποίους απασχολεί, σε όσες περιπτώσεις δεν αποκλείεται η ευθύνη τους.

ΜΕΡΟΣ IV - ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 88

Μεταβατικές διατάξεις

1. Η παρούσα απόφαση δεν δημιουργεί κανένα δικαίωμα παροχών για περίοδο προγενέστερη της ημερομηνίας έναρξης της ισχύος της.

2. Κάθε περίοδος ασφάλισης, καθώς και, κατά περίπτωση, κάθε περίοδος απασχόλησης ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκε υπό τη νομοθεσία κράτους μέλους ή της Τυνησίας πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας απόφασης, λαμβάνεται υπόψη για τον προσδιορισμό των δικαιωμάτων που γεννώνται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1, δικαίωμα γεννάται δυνάμει της παρούσας απόφασης, ακόμη και αν αναφέρεται σε γεγονός προγενέστερο της ημερομηνίας έναρξης ισχύος της παρούσας απόφασης.

4. Κάθε παροχή η οποία δεν έχει εκκαθαρισθεί ή έχει ανασταλεί λόγω ιθαγένειας ή κατοικίας του ενδιαφερόμενου, εκκαθαρίζεται ή επαναφέρεται κατόπιν αιτήσεως αυτού από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας απόφασης, με την επιφύλαξη ότι τα προηγουμένως εκκαθαρισθέντα δικαιώματα δεν ρυθμίστηκαν δι' εφάπαξ καταβολής.

5. Τα δικαιώματα των ενδιαφερομένων οι οποίοι πέτυχαν την εκκαθάριση σύνταξης πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας απόφασης, είναι δυνατόν να επανεξετασθούν κατόπιν αιτήσεώς τους, αφού ληφθούν υπόψη οι διατάξεις της παρούσας απόφασης.

6. Εάν η αίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 4 ή στην παράγραφο 5 υποβληθεί εντός δύο ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας απόφασης, τα δικαιώματα που γεννώνται δυνάμει της απόφασης αυτής αποκτώνται από την ημερομηνία αυτή, χωρίς να είναι δυνατόν να εφαρμοστούν εις βάρος των ενδιαφερόμενων οι διατάξεις της νομοθεσίας κράτους μέλους ή της Τυνησίας περί έκπτωσης ή παραγραφής δικαιωμάτων.

7. Εάν η αίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 4 ή στην παράγραφο 5 υποβληθεί μετά τη λήξη της διετούς προθεσμίας από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας απόφασης, τα δικαιώματα από τα οποία δεν εξέπεσε ο δικαιούχος ή τα οποία δεν παραγράφηκαν αποκτώνται από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης, με την επιφύλαξη τυχόν ευνοϊκότερων διατάξεων της νομοθεσίας κράτους μέλους ή της Τυνησίας.

Άρθρο 89

Παραρτήματα της παρούσας απόφασης

1. Τα παραρτήματα της παρούσας απόφασης αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της.

2. Κατόπιν αιτήσεως ενός ή περισσοτέρων ενδιαφερόμενων κρατών μελών ή της Τυνησίας, τα παραρτήματα αυτά μπορούν να τροποποιηθούν με απόφαση του Συμβουλίου Σύνδεσης.

Άρθρο 90

Κοινοποιήσεις που αφορούν ορισμένες διατάξεις

1. Οι κοινοποιήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 5 απευθύνονται προς τον πρόεδρο του Συμβουλίου Σύνδεσης. Αναφέρουν την ημερομηνία έναρξης της ισχύος των σχετικών νόμων και συστημάτων.

2. Οι κοινοποιήσεις που λαμβάνονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 91

Τρόπος εφαρμογής της παρούσας απόφασης

Ο τρόπος εφαρμογής της παρούσας απόφασης ορίζεται με μεταγενέστερη απόφαση.

Άρθρο 92

Συμπληρωματικές συμφωνίες σχετικά με τη διαδικασία εφαρμογής της παρούσας απόφασης

Είναι δυνατόν δύο ή περισσότερα κράτη μέλη ή η Τυνησία και ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, κατά το μέτρο που απαιτείται, να συνάψουν συμπληρωματικές συμφωνίες σχετικά με τη διοικητική διαδικασία εφαρμογής της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 93

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει αρμοδίως τα μέτρα τα οποία απαιτούνται για την εκτέλεση της παρούσας απόφασης.

[…]

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΠΕΔΙΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

I. Μισθωτοί [Άρθρο 1 στοιχείο α) σημεία ii) και iii) της απόφασης]

Α. ΒΕΛΓΙΟ

Άνευ αντικειμένου.

Β. ΔΑΝΙΑ

1. Μισθωτός, υπό την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο α) σημείο ii) της απόφασης, θεωρείται το πρόσωπο το οποίο λόγω άσκησης μισθωτής δραστηριότητας υπάγεται:

   α) για την περίοδο πριν από την 1η Σεπτεμβρίου 1977 στη νομοθεσία περί εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών·

   β) για την περίοδο από την 1η Σεπτεμβρίου 1977 και μετέπειτα στο σύστημα συμπληρωματικής ασφάλισης μισθωτών (arbejdsmarkedets tillægspension, ATP).

Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Εάν αρμόδιος για τη χορήγηση οικογενειακών παροχών είναι γερμανικός φορέας, σύμφωνα με το μέρος Β, τίτλος ΙΙ, κεφάλαιο 6 της απόφασης, μισθωτός, υπό την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο α) σημείο ii), θεωρείται κάθε πρόσωπο το οποίο είναι ασφαλισμένο υποχρεωτικά κατά του κινδύνου της ανεργίας ή πρόσωπο το οποίο λαμβάνει, σε συνάρτηση με την ασφάλιση αυτή, παροχές σε χρήμα λόγω ασθένειας ή ανάλογες παροχές·

Δ. ΙΣΠΑΝΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

Ε. ΓΑΛΛΙΑ

Εάν αρμόδιος για τη χορήγηση οικογενειακών παροχών είναι γαλλικός φορέας, σύμφωνα με το μέρος Β, τίτλος ΙΙ, κεφάλαιο 6 της απόφασης, μισθωτός, υπό την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο α) σημείο ii), θεωρείται κάθε πρόσωπο το οποίο είναι ασφαλισμένο υποχρεωτικά στην κοινωνική ασφάλιση σύμφωνα με το άρθρο L 311-2 του κώδικα κοινωνικής ασφάλισης και πληροί τις ελάχιστες προϋποθέσεις δραστηριότητας ή αποδοχών που προβλέπονται στο άρθρο L 313-1 του κώδικα κοινωνικής ασφάλισης προκειμένου να δικαιούται τις παροχές σε χρήμα της ασφάλειας ασθένειας, μητρότητας, αναπηρίας ή το πρόσωπο που λαμβάνει τις εν λόγω παροχές σε χρήμα·

ΣΤ. ΕΛΛΑΔΑ

1. Μισθωτοί θεωρούνται, υπό την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο α) σημείο iii) της απόφασης, τα πρόσωπα τα οποία είναι ασφαλισμένα στο πλαίσιο του συστήματος ΟΓΑ, τα οποία ασκούν αποκλειστικά μισθωτή δραστηριότητα ή τα οποία υπάγονται ή έχουν υπαχθεί στη νομοθεσία ενός άλλου κράτους μέλους και τα οποία, ως εκ τούτου, έχουν ή είχαν την ιδιότητα του μισθωτού υπό την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο α) της απόφασης.

2. Για τη χορήγηση των οικογενειακών επιδομάτων του εθνικού συστήματος, θεωρούνται μισθωτοί, υπό την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο α) σημείο ii) της απόφασης, τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 1 στοιχείο α) σημεία i) και iii) της απόφασης.

Ζ. ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Μισθωτός, υπό την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο α) σημείο ii) της απόφασης, θεωρείται το πρόσωπο που είναι ασφαλισμένο υποχρεωτικά ή προαιρετικά, σύμφωνα με τις διατάξεις των τμημάτων 5 και 37 του κωδικοποιημένου νόμου του 1981 περί κοινωνικής ασφάλισης και κοινωνικών υπηρεσιών Social Welfare (Consolidation) Act 1981.

Η. ΙΤΑΛΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

Θ. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Άνευ αντικειμένου.

Ι. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Άνευ αντικειμένου.

ΙΑ. ΑΥΣΤΡΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

ΙΒ. ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

ΙΓ. ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Μισθωτός, υπό την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο α) σημείο ii) της απόφασης, θεωρείται το πρόσωπο που είχε την ιδιότητα του μισθωτού υπό την έννοια της νομοθεσίας περί συνταξιοδοτικού συστήματος των μισθωτών.

ΙΔ. ΣΟΥΗΔΙΑ

Μισθωτός, υπό την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο α) σημείο ii) της απόφασης, θεωρείται το πρόσωπο που είχε την ιδιότητα του μισθωτού υπό την έννοια της νομοθεσίας περί ασφάλισης κατά των εργατικών ατυχημάτων.

ΙΕ. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Μισθωτός, υπό την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο α) σημείο ii) της απόφασης, θεωρείται το πρόσωπο που είχε την ιδιότητα του μισθωτού (employed earner) υπό την έννοια της νομοθεσίας της Μεγάλης Βρετανίας ή της νομοθεσίας της Βορείου Ιρλανδίας, καθώς και το πρόσωπο στο οποίο οφείλονται εισφορές υπό την ιδιότητα μισθωτού (employed person), υπό την έννοια της νομοθεσίας του Γιβραλτάρ.

ΙΙ. Μέλη της οικογένειας [Άρθρο 1 σημείο δ) στίχος δεύτερος της απόφασης]

Α. ΒΕΛΓΙΟ

Άνευ αντικειμένου.

Β. ΔΑΝΙΑ

Για τον καθορισμό του δικαιώματος παροχών σε είδος σε περίπτωση ασθένειας ή μητρότητας κατ' εφαρμογή του άρθρου 23 παράγραφος 1 στοιχείο α) και του άρθρου 34 της απόφασης, με τον όρο «μέλος της οικογένειας» νοείται:

1) ο/η σύζυγος μισθωτού ή άλλου ατόμου που έχει την ιδιότητα του δικαιούχου βάσει της απόφασης, υπό την προϋπόθεση ότι ο ίδιος (ή η ίδια) δεν έχει προσωπικά την ιδιότητα του δικαιούχου βάσει της απόφασης ή

2) τέκνο κάτω των 18 ετών, το οποίο βρίσκεται υπό την επιμέλεια ατόμου που έχει την ιδιότητα του δικαιούχου βάσει της απόφασης.

Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

Δ. ΙΣΠΑΝΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

Ε. ΓΑΛΛΙΑ

Με τον όρο «μέλος της οικογένειας» νοούνται όλα τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο L 512-3 του κώδικα κοινωνικής ασφάλισης.

ΣΤ. ΕΛΛΑΔΑ

Άνευ αντικειμένου.

Ζ. ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Για τον καθορισμό του δικαιώματος παροχών ασθένειας και μητρότητας σε είδος κατ' εφαρμογή της απόφασης, με τον όρο «μέλος της οικογένειας» νοείται κάθε άτομο το οποίο θεωρείται ότι συντηρείται από το μισθωτό κατ' εφαρμογή των νόμων περί υγείας από το 1947 έως το 1970 (Health Acts 1947-1970).

Η. ΙΤΑΛΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

Θ. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Άνευ αντικειμένου.

Ι. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Άνευ αντικειμένου.

ΙΑ. ΑΥΣΤΡΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

ΙΒ. ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

ΙΓ. ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Για τον καθορισμό του δικαιώματος παροχών σε είδος, κατ' εφαρμογή του κεφαλαίου 1, τίτλος ΙΙ, μέρος Β της απόφασης, ως «μέλος της οικογένειας» νοείται ο/η σύζυγος ή το τέκνο σύμφωνα με το νόμο περί ασφάλισης ασθένειας.

ΙΔ. ΣΟΥΗΔΙΑ

Για τον καθορισμό του δικαιώματος παροχών σε είδος, κατ' εφαρμογή του κεφαλαίου 1, τίτλος ΙΙ, μέρος Β της απόφασης, ως «μέλος της οικογένειας» νοείται ο/η σύζυγος ή το τέκνο κάτω των 18 ετών.

ΙΕ. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Για τον καθορισμό του δικαιώματος παροχών σε είδος, ως «μέλος της οικογένειας» νοείται:

1. Όσον αφορά τη νομοθεσία της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας:

   1) ο/η σύζυγος υπό τον όρο ότι:

      α) το άτομο αυτό, είτε πρόκειται για μισθωτό είτε για άλλο άτομο με την ιδιότητα του δικαιούχου δυνάμει του κανονισμού:

         i) κατοικεί με τον/την σύζυγο του/της ή

         ii) συνεισφέρει στη συντήρησή του/της και

      β) ο/ η σύζυγος:

         i) δεν εισπράττει εισοδήματα ως μισθωτός ή δικαιούχος δυνάμει του κανονισμού ή

         ii) δεν δικαιούται παροχή κοινωνικής ασφάλισης ή σύνταξη που να θεμελιώνεται σε δική του/της ασφάλιση·

   2) κάθε άτομο το οποίο συντηρεί τέκνο, υπό τον όρο ότι:

      α) ο μισθωτός ή άλλο άτομο με την ιδιότητα του δικαιούχου δυνάμει του κανονισμού:

         i) συμβιώνει με το εν λόγω άτομο σαν να ήταν σύζυγοι ή

         ii) συνεισφέρει στη συντήρηση του εν λόγω ατόμου και ότι

      β) το εν λόγω άτομο:

         i) δεν εισπράττει εισοδήματα ως μισθωτός ή δικαιούχος δυνάμει του κανονισμού ή

         ii) δεν δικαιούται παροχή κοινωνικής ασφάλισης ή σύνταξης που να θεμελιώνεται σε δική του ασφάλιση·

   3) κάθε τέκνο για το οποίο ο μισθωτός ή άλλο άτομο με την ιδιότητα του δικαιούχου δυνάμει του κανονισμού δικαιούται ή θα μπορούσε να δικαιούται επίδομα τέκνου.

2. Όσον αφορά τη νομοθεσία του Γιβραλτάρ:

   κάθε άτομο που θεωρείται συντηρούμενο υπό την έννοια του κανονισμού 1973 σχετικά με το ιατρικό καθεστώς της ομαδικής ιατρικής 1973 (Group Practice Scheme Ordinance, 1973).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής

Ι. Ειδικά επιδόματα τοκετού ή υιοθεσίας τα οποία δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της απόφασης δυνάμει του άρθρου 1 στοιχείο ιθ) σημείο i)

Α. ΒΕΛΓΙΟ

α) Επίδομα τοκετού.

β) Πριμοδότηση υιοθεσίας.

Β. ΔΑΝΙΑ

Ουδέν.

Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ουδέν.

Δ. ΙΣΠΑΝΙΑ

Ουδέν.

Ε. ΓΑΛΛΙΑ

α) Επίδομα βρέφους χορηγούμενο μέχρι ηλικίας τριών μηνών.

β) Επίδομα υιοθεσίας.

ΣΤ. ΕΛΛΑΔΑ

Ουδέν.

Ζ. ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Ουδέν.

Η. ΙΤΑΛΙΑ

Ουδέν.

Θ. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

α) Τα επιδόματα προ του τοκετού.

β) Τα επιδόματα τοκετού.

Ι. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Ουδέν.

ΙΑ. ΑΥΣΤΡΙΑ

Το γενικό μέρος του επιδόματος τοκετού.

ΙΒ. ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Ουδέν.

ΙΓ. ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Το συνολικό επίδομα μητρότητας ή εφάπαξ επίδομα μητρότητας σύμφωνα με το νόμο περί επιδομάτων μητρότητας.

ΙΔ. ΣΟΥΗΔΙΑ

Ουδέν.

ΙΕ. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Ουδέν.

ΙΙ. Ειδικές μη ανταποδοτικές παροχές υπό την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 4, οι οποίες δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της απόφασης

Α. ΒΕΛΓΙΟ

Ουδεμία.

Β. ΔΑΝΙΑ

Ουδεμία.

Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

α) Οι παροχές που χορηγούνται δυνάμει των νομοθεσιών των ομόσπονδων κρατιδίων υπέρ των ατόμων με ειδικές ανάγκες, ιδίως υπέρ των τυφλών.

β) Το κοινωνικό επίδομα δυνάμει του νόμου για την ευθυγράμμιση των συντάξεων, της 28ης Ιουνίου 1990.

Δ. ΙΣΠΑΝΙΑ

Ουδεμία.

Ε. ΓΑΛΛΙΑ

Ουδεμία.

ΣΤ. ΕΛΛΑΔΑ

Ουδεμία.

Ζ. ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Ουδεμία.

Η. ΙΤΑΛΙΑ

Ουδεμία.

Θ. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Ουδεμία.

Η. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Ουδεμία.

ΙΑ. ΑΥΣΤΡΙΑ

Οι παροχές που χορηγούνται δυνάμει της νομοθεσίας των ομόσπονδων κρατιδίων σε άτομα με ειδικές ανάγκες και σε άτομα χρήζοντα φροντίδας.

ΙΒ. ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Ουδεμία.

ΙΓ. ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Ουδεμία.

ΙΔ. ΣΟΥΗΔΙΑ

Ουδεμία.

ΙΕ. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Ουδεμία.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΤΟ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΕΚΤΕΙΝΕΤΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ Η ΑΠΟΦΑΣΗ

[Άρθρο 6 της απόφασης]

1. ΒΕΛΓΙΟ –ΔΑΝΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

2. ΒΕΛΓΙΟ –ΓΕΡΜΑΝΙΑ

α) Τα άρθρα 3 και 4 του τελικού πρωτοκόλλου της 7ης Δεκεμβρίου 1957 της γενικής σύμβασης της ίδιας ημερομηνίας, όπως είναι διατυπωμένο στο συμπληρωματικό πρωτόκολλο της 10ης Νοεμβρίου 1960.

β) η υπ' αριθ. 3 συμπληρωματική συμφωνία της 7ης Δεκεμβρίου 1957 της γενικής σύμβασης της ίδιας ημερομηνίας, όπως είναι διατυπωμένη στο συμπληρωματικό πρωτόκολλο της 10ης Νοεμβρίου 1960 (καταβολή συντάξεων για το χρόνο προ της έναρξης ισχύος της γενικής σύμβασης).

3. ΒΕΛΓΙΟ –ΙΣΠΑΝΙΑ

Ουδεμία.

4. ΒΕΛΓΙΟ –ΓΑΛΛΙΑ

α) Τα άρθρα 13, 16 και 23 της συμπληρωματικής συμφωνίας της 17ης Ιανουαρίου 1948 της γενικής σύμβασης της ίδιας ημερομηνίας (εργάτες ορυχείων και παρεμφερών επιχειρήσεων).

β) η ανταλλαγή επιστολών της 27ης Φεβρουαρίου 1953 (εφαρμογή του άρθρου 4 παράγραφος 2 της γενικής σύμβασης της 17ης Ιανουαρίου 1948).

γ) η ανταλλαγή επιστολών της 29ης Ιουλίου 1953 περί επιδομάτων σε υπερήλικες μισθωτούς.

5. ΒΕΛΓΙΟ –ΕΛΛΑΔΑ

Άρθρο 15 παράγραφος 2, άρθρο 35 παράγραφος 2 και άρθρο 37 της γενικής σύμβασης της 1ης Απριλίου 1958.

6. ΒΕΛΓΙΟ –ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

7. ΒΕΛΓΙΟ –ΙΤΑΛΙΑ

Το άρθρο 29 της σύμβασης της 30ης Απριλίου 1948.

8. ΒΕΛΓΙΟ –ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Τα άρθρα 2 και 4 της συμφωνίας της 27ης Οκτωβρίου 1971 (υπερπόντιες κοινωνικές ασφαλίσεις).

9. ΒΕΛΓΙΟ –ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Τα άρθρα 2 και 4 της συμφωνίας της 4ης Φεβρουαρίου 1969 (υπερπόντια επαγγελματική δραστηριότητα).

10. ΒΕΛΓΙΟ –ΑΥΣΤΡΙΑ

α) Το άρθρο 4 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 4ης Απριλίου 1977 όσον αφορά πρόσωπα που κατοικούν σε τρίτες χώρες.

β) Το σημείο ΙΙΙ του τελικού πρωτοκόλλου της εν λόγω σύμβασης όσον αφορά τα πρόσωπα που κατοικούν σε τρίτες χώρες.

11. ΒΕΛΓΙΟ –ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Τα άρθρα 1 και 5 της σύμβασης της 13ης Ιανουαρίου 1965 (κοινωνική ασφάλιση εργαζομένων Βελγικού Κονγκό και Ρουάντα-Ουρούντι), όπως είναι διατυπωμένη στη συμφωνία η οποία συνήφθη δι' ανταλλαγής επιστολών στις 18 Ιουνίου 1982.

12. ΒΕΛΓΙΟ –ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

13. ΒΕΛΓΙΟ –ΣΟΥΗΔΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

14. ΒΕΛΓΙΟ –ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Ουδεμία.

15. ΔΑΝΙΑ –ΓΕΡΜΑΝΙΑ

α) Το σημείο 15 του τελικού πρωτοκόλλου της σύμβασης περί κοινωνικών ασφαλίσεων της 14ης Αυγούστου 1953.

β) Η συμπληρωματική συμφωνία της 14ης Αυγούστου 1953 της προαναφερθείσας σύμβασης.

16. ΔΑΝΙΑ –ΙΣΠΑΝΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

17. ΔΑΝΙΑ –ΓΑΛΛΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

18. ΔΑΝΙΑ –ΕΛΛΑΔΑ

Άνευ αντικειμένου.

19. ΔΑΝΙΑ –ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

20. ΔΑΝΙΑ –ΙΤΑΛΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

21. ΔΑΝΙΑ –ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Άνευ αντικειμένου.

22. ΔΑΝΙΑ –ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Άνευ αντικειμένου.

23. ΔΑΝΙΑ –ΑΥΣΤΡΙΑ

α) Το άρθρο 4 της σύμβασης περί κοινωνικών ασφαλίσεων της 16ης Ιουνίου 1987 σχετικά με πρόσωπα που κατοικούν σε τρίτες χώρες.

β) Το σημείο Ι του τελικού πρωτοκόλλου της προαναφερθείσας σύμβασης σχετικά με πρόσωπα που κατοικούν σε τρίτες χώρες.

24. ΔΑΝΙΑ –ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

25. ΔΑΝΙΑ –ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Το άρθρο 10 της σκανδιναβικής σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 15ης Ιουνίου 1992.

26. ΔΑΝΙΑ –ΣΟΥΗΔΙΑ

Το άρθρο 10 της σκανδιναβικής σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 15ης Ιουνίου 1992.

27. ΔΑΝΙΑ –ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Άνευ αντικειμένου.

28. ΓΕΡΜΑΝΙΑ –ΙΣΠΑΝΙΑ

Το άρθρο 4 παράγραφος 1 και το άρθρο 45 παράγραφος 2 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 4ης Δεκεμβρίου 1973.

29. ΓΕΡΜΑΝΙΑ –ΓΑΛΛΙΑ

α) Το άρθρο 11 παράγραφος 1, το άρθρο 16 δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 19 της γενικής σύμβασης της 10ης Ιουλίου 1950.

β) Το άρθρο 9 της υπ' αριθ. 1 συμπληρωματικής συμφωνίας της 10ης Ιουλίου 1950 της γενικής σύμβασης της ίδιας ημερομηνίας (εργάτες ορυχείων και παρεμφερών επιχειρήσεων).

γ) Η υπ' αριθ. 4 συμπληρωματική συμφωνία της 10ης Ιουλίου 1950 της γενικής σύμβασης της ίδιας ημερομηνίας, όπως είναι διατυπωμένη στην υπ' αριθ. 2 πρόσθετη πράξη της 18ης Ιουνίου 1955.

δ) Οι τίτλοι Ι και ΙΙΙ της υπ' αριθ. 2 πρόσθετης πράξης της 18ης Ιουνίου 1955.

ε) Τα σημεία 6, 7 και 8 του γενικού πρωτοκόλλου της 10ης Ιουλίου 1950 της γενικής σύμβασης της ίδιας ημερομηνίας.

στ) Οι τίτλοι ΙΙ, ΙΙΙ και IV της συμφωνίας της 20ης Δεκεμβρίου 1963 (κοινωνική ασφάλιση στο ομόσπονδο κρατίδιο του Σάαρ).

30. ΓΕΡΜΑΝΙΑ –ΕΛΛΑΔΑ

α) Άρθρο 5 παράγραφος 2 της γενικής σύμβασης της 25ης Απριλίου 1961.

β) Άρθρο 8 παράγραφος 1, παράγραφος 2 στοιχείο β) και παράγραφος 3, άρθρα 9 έως 11 και κεφάλαια I και IV, στο βαθμό που αφορούν τα εν λόγω άρθρα, της σύμβασης περί ασφάλισης κατά του κινδύνου της ανεργίας της 31ης Μαΐου 1961, καθώς και η σημείωση στα πρακτικά της 14ης Ιουνίου 1980.

γ) Πρωτόκολλο της 7ης Οκτωβρίου 1991, σε συνδυασμό με τη σύμβαση της 6ης Ιουλίου 1984, η οποία συνήφθη μεταξύ των κυβερνήσεων της Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας σχετικά με τη διευθέτηση ορισμένων συνταξιοδοτικών προβλημάτων.

31. ΓΕΡΜΑΝΙΑ –ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

32. ΓΕΡΜΑΝΙΑ –ΙΤΑΛΙΑ

α) Άρθρο 3 παράγραφος 2, άρθρο 23 παράγραφος 2, άρθρο 26 και άρθρο 36 παράγραφος 3 της σύμβασης της 5ης Μαΐου 1953 (κοινωνικές ασφαλίσεις).

β) Η συμπληρωματική συμφωνία της 12ης Μαΐου 1953 στη σύμβαση της 5ης Μαΐου 1953 (καταβολή συντάξεων για το χρόνο προ της έναρξης ισχύος της σύμβασης).

33. ΓΕΡΜΑΝΙΑ –ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Τα άρθρα 4, 5, 6 και 7 της συνθήκης της 11ης Ιουλίου 1959 (Ausgleichsvertrag).

34. ΓΕΡΜΑΝΙΑ -ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

α) Το άρθρο 3 παράγραφος 2 της σύμβασης της 29ης Μαρτίου 1951.

β) Τα άρθρα 2 και 3 της υπ' αριθ. 4 συμπληρωματικής συμφωνίας της 21ης Δεκεμβρίου 1956 της σύμβασης της 29ης Μαρτίου 1951 (διακανονισμός δικαιωμάτων ολλανδών εργαζομένων, τα οποία αποκτήθηκαν σύμφωνα με το γερμανικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης μεταξύ 13ης Μαΐου 1940 και 1ης Σεπτεμβρίου 1945).

35. ΓΕΡΜΑΝΙΑ –ΑΥΣΤΡΙΑ

α) Το άρθρο 41 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 22ας Δεκεμβρίου 1966 όπως τροποποιήθηκε από τις συμπληρωματικές συμβάσεις υπ' αριθ. 1 της 10ης Απριλίου 1969, υπ' αριθ. 2 της 29ης Μαρτίου 1974 και υπ' αριθ. 3 της 29ης Αυγούστου 1980.

β) Τα σημεία 3 στοιχεία γ) και δ), 17, 20 στοιχείο α) και 21 του τελικού πρωτοκόλλου της εν λόγω σύμβασης.

γ) Το άρθρο 3 της εν λόγω σύμβασης όσον αφορά πρόσωπα που κατοικούν σε τρίτες χώρες.

δ) Η παράγραφος 3 στοιχείο ζ) του τελικού πρωτοκόλλου της εν λόγω σύμβασης όσον αφορά πρόσωπα που κατοικούν σε τρίτες χώρες.

ε) Το άρθρο 4 παράγραφος 1 της σύμβασης όσον αφορά τη γερμανική νομοθεσία, σύμφωνα με την οποία τα ατυχήματα (και οι επαγγελματικές ασθένειες) που συμβαίνουν εκτός του εδάφους της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και οι περίοδοι που συμπληρώνονται εκτός του εδάφους αυτής, δεν γεννούν δικαίωμα παροχών ή γεννούν τέτοιο δικαίωμα μόνον υπό ορισμένες προϋποθέσεις, όταν οι δικαιούχοι κατοικούν εκτός του εδάφους της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

i) η παροχή χορηγείται ήδη ή είναι απαιτητή κατά την 1η Ιανουαρίου 1994·

ii) ο δικαιούχος είχε ήδη τη συνήθη κατοικία του στην Αυστρία πριν από την 1η Ιανουαρίου 1994, η δε καταβολή των συντάξεων που οφείλονται βάσει της ασφάλισης σύνταξης και ατυχήματος αρχίζει πριν από την 31η Δεκεμβρίου 1994.

Αυτό ισχύει και για τις περιόδους είσπραξης άλλης σύνταξης, συμπεριλαμβανομένης της σύνταξης επιζώντος, που αντικαθιστά την πρώτη, εφόσον οι περίοδοι είσπραξης ακολουθούν η μια την άλλη χωρίς διακοπή.

στ) Το σημείο 19 στοιχείο β) του τελικού πρωτοκόλλου της εν λόγω σύμβασης. Για την εφαρμογή του σημείου 3 στοιχείο γ) της διάταξης αυτής, το ποσό που λαμβάνεται υπόψη από τον αρμόδιο φορέα δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το ποσό που οφείλεται για τις αντίστοιχες περιόδους το οποίο θα πρέπει να αποδοθεί από το φορέα αυτό.

ζ) Το άρθρο 2 της συμπληρωματικής σύμβασης υπ' αριθ. 1 της 10ης Απριλίου 1969 της εν λόγω σύμβασης.

η) Το άρθρο 1 παράγραφος 5 και το άρθρο 8 της σύμβασης περί ασφάλισης κατά του κινδύνου της ανεργίας της 19ης Ιουλίου 1978.

θ) Η παράγραφος 10 του τελικού πρωτοκόλλου της εν λόγω σύμβασης.

36. ΓΕΡΜΑΝΙΑ –ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Το άρθρο 5 παράγραφος 2 της σύμβασης της 6ης Νοεμβρίου 1964.

37. ΓΕΡΜΑΝΙΑ –ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

α) Το άρθρο 4 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 23ης Απριλίου 1979.

β) Το σημείο 9 στοιχείο α) του τελικού πρωτοκόλλου της προαναφερθείσας σύμβασης.

38. ΓΕΡΜΑΝΙΑ –ΣΟΥΗΔΙΑ

α) Το άρθρο 4 παράγραφος 2 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 27ης Φεβρουαρίου 1976.

β) Το σημείο 8 στοιχείο α) του τελικού πρωτοκόλλου της προαναφερθείσας σύμβασης.

39. ΓΕΡΜΑΝΙΑ –ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

α) Άρθρο 3 παράγραφοι 1 και 6 και άρθρο 7 παράγραφοι 2 έως 6 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 20ης Απριλίου 1960.

β) Τα άρθρα 2 έως 7 του τελικού πρωτοκόλλου της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 20ης Απριλίου 1960.

γ) Άρθρο 2 παράγραφος 5 και άρθρο 5 παράγραφοι 2 έως 6 της σύμβασης περί ασφάλισης ανεργίας της 20ης Απριλίου 1960.

40. ΙΣΠΑΝΙΑ –ΓΑΛΛΙΑ

Ουδεμία.

41. ΙΣΠΑΝΙΑ –ΕΛΛΑΔΑ

Άνευ αντικειμένου.

42. ΙΣΠΑΝΙΑ –ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

43. ΙΣΠΑΝΙΑ –ΙΤΑΛΙΑ

Άρθρο 5, άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο γ) και άρθρο 23 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 30ης Οκτωβρίου 1979.

44. ΙΣΠΑΝΙΑ –ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

α) Το άρθρο 5 παράγραφος 2 της σύμβασης της 8ης Μαΐου 1969.

β) Το άρθρο 1 του διοικητικού διακανονισμού της 27ης Ιουνίου 1975 για την εφαρμογή της σύμβασης της 8ης Μαΐου 1969 σχετικά με τους μη μισθωτούς εργαζόμενους.

45. ΙΣΠΑΝΙΑ –ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Το άρθρο 23 παράγραφος 2 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 5ης Φεβρουαρίου 1974.

46. ΙΣΠΑΝΙΑ –ΑΥΣΤΡΙΑ

α) Το άρθρο 4 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 6ης Νοεμβρίου 1981 σχετικά με τα πρόσωπα που κατοικούν σε τρίτες χώρες.

β) Το σημείο ΙΙ του τελικού πρωτοκόλλου της προαναφερθείσας σύμβασης σχετικά με τα πρόσωπα που κατοικούν σε τρίτες χώρες.

47. ΙΣΠΑΝΙΑ –ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Άρθρο 4 παράγραφος 2, άρθρο 16 παράγραφος 2 και άρθρο 22 της γενικής σύμβασης της 11ης Ιουνίου 1969.

48. ΙΣΠΑΝΙΑ –ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Το άρθρο 5 παράγραφος 2 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 19ης Δεκεμβρίου 1985.

49. ΙΣΠΑΝΙΑ –ΣΟΥΗΔΙΑ

Το άρθρο 5 παράγραφος 2 και το άρθρο 16 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 4ης Φεβρουαρίου 1983.

50. ΙΣΠΑΝΙΑ - ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Ουδεμία.

51. ΓΑΛΛΙΑ –ΕΛΛΑΔΑ

Άρθρο 16 τέταρτο εδάφιο και άρθρο 30 της γενικής σύμβασης της 19ης Απριλίου 1958.

52. ΓΑΛΛΙΑ –ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

53. ΓΑΛΛΙΑ –ΙΤΑΛΙΑ

α) Τα άρθρα 20 και 24 της γενικής σύμβασης της 31 Μαρτίου 1948.

β) Η ανταλλαγή επιστολών της 3ης Μαρτίου 1956 (παροχές λόγω ασθένειας σε εποχιακούς εργαζόμενους στα αγροτικά επαγγέλματα).

54. ΓΑΛΛΙΑ –ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Τα άρθρα 11 και 14 της συμπληρωματικής συμφωνίας της 12ης Νοεμβρίου 1949 της γενικής σύμβασης της ίδιας ημερομηνίας (εργάτες ορυχείων και παρεμφερών επιχειρήσεων).

55. ΓΑΛΛΙΑ –ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Το άρθρο 11 της συμπληρωματικής συμφωνίας της 1ης Ιουνίου 1954 της γενικής σύμβασης της 7ης Ιανουαρίου 1950 (εργάτες ορυχείων και παρεμφερών επιχειρήσεων).

56. ΓΑΛΛΙΑ –ΑΥΣΤΡΙΑ

Ουδεμία.

57. ΓΑΛΛΙΑ –ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Ουδεμία.

58. ΓΑΛΛΙΑ –ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Ουδεμία.

59. ΓΑΛΛΙΑ –ΣΟΥΗΔΙΑ

Ουδεμία.

60. ΓΑΛΛΙΑ –ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Η ανταλλαγή διακοινώσεων της 27ης και 30ης Ιουλίου 1970 για την κατάσταση όσον αφορά την κοινωνική ασφάλιση των καθηγητών του Ηνωμένου Βασιλείου που ασκούν προσωρινά τη δραστηριότητά τους στη Γαλλία στο πλαίσιο της μορφωτικής σύμβασης της 2ας Μαρτίου 1948.

61. ΕΛΛΑΔΑ –ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

62. ΕΛΛΑΔΑ –ΙΤΑΛΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

63. ΕΛΛΑΔΑ –ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Άνευ αντικειμένου.

64. ΕΛΛΑΔΑ –ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Το άρθρο 4 παράγραφος 2 της γενικής σύμβασης της 13ης Σεπτεμβρίου 1966.

65. ΕΛΛΑΔΑ –ΑΥΣΤΡΙΑ

α) Το άρθρο 4 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 14ης Δεκεμβρίου 1979 όπως τροποποιήθηκε από τη συμπληρωματική σύμβαση της 21ης Μαΐου 1986 όσον αφορά πρόσωπα που κατοικούν σε τρίτες χώρες.

β) Το σημείο ΙΙ του τελικού πρωτοκόλλου της εν λόγω σύμβασης όσον αφορά πρόσωπα που κατοικούν σε τρίτες χώρες.

66. ΕΛΛΑΔΑ –ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

67. ΕΛΛΑΔΑ –ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Το άρθρο 5 παράγραφος 2 και το άρθρο 21 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 11ης Μαρτίου 1988.

68. ΕΛΛΑΔΑ –ΣΟΥΗΔΙΑ

Το άρθρο 5 παράγραφος 2 και το άρθρο 23 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 5ης Μαΐου 1978 όπως τροποποιήθηκε από τη συμπληρωματική σύμβαση της 14ης Σεπτεμβρίου 1984.

69. ΕΛΛΑΔΑ –ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Άνευ αντικειμένου.

70. ΙΡΛΑΝΔΙΑ –ΙΤΑΛΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

71. ΙΡΛΑΝΔΙΑ –ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Άνευ αντικειμένου.

72. ΙΡΛΑΝΔΙΑ –ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Άνευ αντικειμένου.

73. ΙΡΛΑΝΔΙΑ –ΑΥΣΤΡΙΑ

Το άρθρο 4 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 30ης Σεπτεμβρίου 1988 όσον αφορά πρόσωπα που κατοικούν σε τρίτες χώρες.

74. ΙΡΛΑΝΔΙΑ –ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

75. ΙΡΛΑΝΔΙΑ –ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

76. ΙΡΛΑΝΔΙΑ –ΣΟΥΗΔΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

77. ΙΡΛΑΝΔΙΑ –ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Το άρθρο 8 της συμφωνίας της 14ης Σεπτεμβρίου 1971 περί κοινωνικής ασφάλισης.

78. ΙΤΑΛΙΑ –ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Άρθρο 18 παράγραφος 2 και άρθρο 24 της γενικής σύμβασης της 29ης Μαΐου 1951.

79. ΙΤΑΛΙΑ –ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Το άρθρο 21 παράγραφος 2 της γενικής σύμβασης της 28ης Οκτωβρίου 1952.

80. ΙΤΑΛΙΑ –ΑΥΣΤΡΙΑ

α) Το άρθρο 5 παράγραφος 3 και το άρθρο 9 παράγραφος 2 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 21ης Ιανουαρίου 1981.

β) Το άρθρο 4 της προαναφερθείσας σύμβασης και το σημείο ΙΙ του τελικού πρωτοκόλλου της εν λόγω σύμβασης όσον αφορά πρόσωπα που κατοικούν σε τρίτες χώρες.

81. ΙΤΑΛΙΑ –ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

82. ΙΤΑΛΙΑ –ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

83. ΙΤΑΛΙΑ –ΣΟΥΗΔΙΑ

Το άρθρο 20 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 25ης Σεπτεμβρίου 1979.

84. ΙΤΑΛΙΑ –ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Ουδεμία.

85. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ –ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Ουδεμία.

86. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ –ΑΥΣΤΡΙΑ

α) Το άρθρο 5 παράγραφος 2 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 21ης Δεκεμβρίου 1971 όπως τροποποιήθηκε από τις συμπληρωματικές συμβάσεις υπ' αριθ. 1 της 16ης Μαΐου 1973 και υπ' αριθ. 2 της 9ης Οκτωβρίου 1978.

β) Το άρθρο 3 παράγραφος 2 της εν λόγω σύμβασης όσον αφορά πρόσωπα που κατοικούν σε τρίτες χώρες.

γ) Το σημείο ΙΙΙ του τελικού πρωτοκόλλου της εν λόγω σύμβασης όσον αφορά πρόσωπα που κατοικούν σε τρίτες χώρες.

87. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ –ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Το άρθρο 3 παράγραφος 2 της σύμβασης της 12ης Φεβρουαρίου 1965.

88. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ –ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Το άρθρο 5 παράγραφος 2 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 15ης Σεπτεμβρίου 1988.

89. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ –ΣΟΥΗΔΙΑ

α) Το άρθρο 4 και το άρθρο 29 παράγραφος 1 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 21ης Φεβρουαρίου 1985 όσον αφορά πρόσωπα που κατοικούν σε τρίτες χώρες.

β) Το άρθρο 30 της εν λόγω σύμβασης.

90. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ –ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Ουδεμία.

91. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ –ΑΥΣΤΡΙΑ

α) Το άρθρο 3 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 7ης Μαρτίου 1974 όπως τροποποιήθηκε από τη συμπληρωματική σύμβαση της 5ης Νοεμβρίου 1980 όσον αφορά πρόσωπα που κατοικούν σε τρίτες χώρες.

β) Το σημείο ΙΙ του τελικού πρωτοκόλλου της εν λόγω σύμβασης όσον αφορά πρόσωπα που κατοικούν σε τρίτες χώρες.

92. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ –ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Άρθρο 5 παράγραφος 2 και άρθρο 31 της σύμβασης της 19ης Ιουλίου 1979.

93. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ –ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

94. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ –ΣΟΥΗΔΙΑ

Το άρθρο 4 και το άρθρο 24 παράγραφος 3 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 2ας Ιουλίου 1976 όσον αφορά πρόσωπα που κατοικούν σε τρίτες χώρες.

95. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ –ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Ουδεμία.

96. ΑΥΣΤΡΙΑ –ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Ουδεμία.

97. ΑΥΣΤΡΙΑ –ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

α) Το άρθρο 4 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 11ης Δεκεμβρίου 1985 όπως τροποποιήθηκε από τη συμπληρωματική σύμβαση της 9ης Μαρτίου 1993 όσον αφορά πρόσωπα που κατοικούν σε τρίτες χώρες.

β) Το σημείο ΙΙ του τελικού πρωτοκόλλου της εν λόγω σύμβασης όσον αφορά πρόσωπα που κατοικούν σε τρίτες χώρες.

98. ΑΥΣΤΡΙΑ –ΣΟΥΗΔΙΑ

α) Το άρθρο 4 και το άρθρο 24 παράγραφος 1 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 11ης Νοεμβρίου 1975 όπως τροποποιήθηκε από τη συμπληρωματική σύμβαση της 21ης Οκτωβρίου 1982, όσον αφορά πρόσωπα που κατοικούν σε τρίτες χώρες.

β) Το σημείο ΙΙ του τελικού πρωτοκόλλου της εν λόγω σύμβασης όσον αφορά πρόσωπα που κατοικούν σε τρίτες χώρες.

99. ΑΥΣΤΡΙΑ –ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

α) Το άρθρο 3 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 22ας Ιουλίου 1980 όπως τροποποιήθηκε από τις συμπληρωματικές συμβάσεις υπ' αριθ. 1 της 9ης Δεκεμβρίου 1985 και υπ' αριθ. 2 της 13ης Οκτωβρίου 1992, όσον αφορά πρόσωπα που κατοικούν σε τρίτες χώρες.

β) Το πρωτόκολλο σχετικά με τις παροχές σε είδος της εν λόγω σύμβασης, με την εξαίρεση του άρθρου 2 παράγραφος 3, όσον αφορά τα πρόσωπα τα οποία δεν είναι δυνατόν να απαιτήσουν δικαίωμα παροχών σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου 1 του τίτλου III του κανονισμού.

100. ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ –ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

101. ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ –ΣΟΥΗΔΙΑ

Το άρθρο 6 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 25ης Οκτωβρίου 1978.

102. ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ –ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

α) Το άρθρο 2 παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου σχετικά με την ιατρική περίθαλψη της 15ης Νοεμβρίου 1978.

β) Όσον αφορά τους πορτογάλους εργαζόμενους και για το χρονικό διάστημα από 22ας Οκτωβρίου 1987 και μέχρι το τέλος της μεταβατικής περιόδου που προβλέπεται στο άρθρο 220 παράγραφος 1 της πράξης προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας: το άρθρο 26 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 15ης Νοεμβρίου 1978, όπως τροποποιήθηκε με την ανταλλαγή επιστολών της 28ης Σεπτεμβρίου 1987.

103. ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ –ΣΟΥΗΔΙΑ

Το άρθρο 10 της σκανδιναβικής σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 15ης Ιουνίου 1992.

104. ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ –ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Ουδεμία.

105. ΣΟΥΗΔΙΑ—ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Το άρθρο 4 παράγραφος 3 σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλισης της 29ης Ιουνίου 1987.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΕΙΔΙΚΕΣ ΜΗ ΑΝΤΑΠΟΔΟΤΙΚΕΣ ΠΑΡΟΧΕΣ

[Άρθρο 8 της απόφασης]

Α. ΒΕΛΓΙΟ

α) Επιδόματα στα άτομα με ειδικές ανάγκες (νόμος της 27ης Φεβρουαρίου 1987).

β) Εγγυημένο εισόδημα για ηλικιωμένα άτομα (νόμος της 1ης Απριλίου 1969).

γ) Εγγυημένες οικογενειακές παροχές (νόμος της 20ης Ιουλίου 1971).

Β. ΔΑΝΙΑ

α) Το πάγιο επίδομα επανένταξης που καταβάλλεται σύμφωνα με το νόμο περί κοινωνικής πρόνοιας με σκοπό τη συντήρηση ατόμων υπό επανένταξη.

β) Στεγαστικό επίδομα σε συνταξιούχους (νόμος σχετικά με το ατομικό στεγαστικό βοήθημα, όπως κωδικοποιήθηκε από το νόμο αριθ. 204 της 29ης Μαρτίου 1995).

Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ουδεμία.

Δ. ΙΣΠΑΝΙΑ

α) Παροχές δυνάμει του νόμου για την κοινωνική ενσωμάτωση των ατόμων με ειδικές ανάγκες (νόμος αριθ. 13/82 της 7ης Απριλίου 1982).

β) Παροχές σε χρήμα ως πρόνοια για τα ηλικιωμένα άτομα και τους ανίκανους προς εργασία ανάπηρους (βασιλικό διάταγμα αριθ. 2620/81 της 24ης Ιουλίου 1981).

γ) Συντάξεις αναπηρίας και γήρατος και οικογενειακές παροχές για συντηρούμενα τέκνα, χωρίς εισφορά, οι οποίες προβλέπονται από το άρθρο 132 παράγραφος 1, τα άρθρα 136α, 137α, 138α, 154α, 155α, 156α και 167, το άρθρο 168 παράγραφος 2, και τα άρθρα 169 και 170 του γενικού νόμου περί κοινωνικής ασφάλισης, όπως τροποποιήθηκε από το νόμο αριθ. 26/90 της 20ης Δεκεμβρίου 1990, ο οποίος καθιερώνει στα πλαίσια της κοινωνικής ασφάλισης παροχές χωρίς εισφορά.

Ε. ΓΑΛΛΙΑ

α) Συμπληρωματικό επίδομα του Εθνικού Ταμείου Αλληλεγγύης (νόμος της 30ης Ιουνίου 1956).

β) Επίδομα ενηλίκων με ειδικές ανάγκες (νόμος της 30ης Ιουνίου 1975).

γ) Ειδικό επίδομα (νόμος της 10ης Ιουλίου 1952).

ΣΤ. ΕΛΛΑΔΑ

α) Ειδικές παροχές για ηλικιωμένα άτομα (νόμος 1296/82).

β) Επίδομα τέκνων στις μη εργαζόμενες μητέρες των οποίων οι σύζυγοι καλούνται στα όπλα (νόμος 1483/84, άρθρο 23 παράγραφος 1).

γ) Επίδομα τέκνων στις μη εργαζόμενες μητέρες των οποίων οι σύζυγοι είναι κρατούμενοι φυλακών (1483/84, άρθρο 23 παράγραφος 2).

δ) Επίδομα στους πάσχοντες από συγγενή αιμολυτική αναιμία (νομοθετικό διάταγμα 321/69) (κοινή υπουργική απόφαση Γ4α/Φ. 222/οικ. 2204).

ε) Επίδομα κωφαλάλων (Α.Ν. 421/37) (κοινή υπουργική απόφαση Γ4Β/Φ. 422/οικ. 2205).

στ) Επιδόματα ατόμων με βαριές αναπηρίες (νομοθετικό διάταγμα 162/73) (κοινή υπουργική απόφαση Γ4α/Φ. 225/οικ. 161).

ζ) Επίδομα σπαστικών (νομοθετικό διάταγμα 162/72) (κοινή υπουργική απόφαση Γ4α/Φ. 224/οικ. 2207).

η) Επίδομα ατόμων με βαριά νοητική υστέρηση (νομοθετικό διάταγμα αριθ. 162/73) (κοινή υπουργική απόφαση Γ4β/Φ. 423/οικ. 2208).

θ) Επίδομα τυφλών (νόμος 958/79) (κοινή υπουργική απόφαση Γ4β/Φ. 421/οικ. 2209).

Ζ. ΙΡΛΑΝΔΙΑ

α) Βοήθημα ανεργίας [Social Welfare (Consolidation) Act του 1981, μέρος ΙΙΙ κεφάλαιο 2].

β) Συντάξεις γήρατος και συντάξεις για τυφλούς (χωρίς εισφορά) [Social Welfare (Consolidation) Act του 1981, μέρος ΙΙΙ κεφάλαιο 3].

γ) Συντάξεις χηρείας και ορφανών (χωρίς εισφορά) [Social Welfare (Consolidation) Act του 1981, μέρος ΙΙΙ κεφάλαιο 4].

δ) Επίδομα μονογονεϊκών οικογενειών (Social Welfare Act του 1990, μέρος ΙΙΙ).

ε) Επίδομα για επιμελητές αναπήρων (Social Welfare Act του 1990, μέρος IV).

στ) Συμπλήρωμα οικογενειακού εισοδήματος (Social Welfare Act του 1984, μέρος ΙΙΙ).

ζ) Επίδομα διαβίωσης ατόμων με ειδικές ανάγκες (Health Act του 1970, άρθρο 69).

η) Επίδομα κινητικότητας (Health Act του 1970, άρθρο 61).

θ) Επίδομα διαβίωσης πασχόντων από λοιμώδεις νόσους (Health Act του 1947, άρθρο 5 και άρθρο 44 παράγραφος 5).

ι) Επίδομα περίθαλψης κατ' οίκον (Health Act του 1970, άρθρο 61).

ια) Επίδομα προνοίας τυφλών (Blind persons Act του 1920, κεφάλαιο 49).

ιβ) Επίδομα αποκατάστασης ατόμων με ειδικές ανάγκες (Health Act του 1970, άρθρα 68, 69 και 72).

Η. ΙΤΑΛΙΑ

α) Κοινωνικές συντάξεις απόρων υπηκόων (νόμος αριθ. 153 της 30ης Απριλίου 1969).

β) Συντάξεις, επιδόματα και αποζημιώσεις για ανάπηρους πολέμου και ανάπηρους πολίτες (νόμοι αριθ. 118 της 30ης Μαρτίου 1974, αριθ. 18 της 11ης Φεβρουαρίου 1980 και αριθ. 508 της 23ης Νοεμβρίου 1988).

γ) Συντάξεις και αποζημιώσεις κωφαλάλων (νόμοι αριθ. 381 της 26ης Μαΐου 1970 και αριθ. 508 της 23ης Νοεμβρίου 1988).

δ) Συντάξεις και αποζημιώσεις τυφλών πολιτών (νόμοι αριθ. 382 της 27ης Μαΐου 1970 και αριθ. 508 της 23ης Νοεμβρίου 1988).

ε) Συμπλήρωμα της βασικής σύνταξης (νόμοι αριθ. 218 της 4ης Απριλίου 1952, 638 της 11ης Νοεμβρίου 1983 και αριθ. 407 της 29ης Δεκεμβρίου 1990).

στ) Συμπλήρωμα του επιδόματος αναπηρίας (νόμος αριθ. 222 της 12ης Ιουνίου 1984).

ζ) Μηνιαίο επίδομα προσωπικής και συνεχούς βοήθειας σε συνταξιούχους λόγω ανικανότητας προς εργασία (νόμος αριθ. 222 της 12ης Ιουνίου 1984).

Θ. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

α) Ειδικό επίδομα βαριάς αναπηρίας (νόμος της 16ης Απριλίου 1979).

β) Επίδομα μητρότητας (νόμος της 30ης Απριλίου 1980).

Ι. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Ουδεμία.

ΙΑ. ΑΥΣΤΡΙΑ

α) Αντισταθμιστικό συμπλήρωμα (ομοσπονδιακός νόμος περί γενικών κοινωνικών ασφαλίσεων της 9ης Σεπτεμβρίου 1955, ομοσπονδιακός νόμος περί κοινωνικής ασφάλισης εμπόρων της 11ης Οκτωβρίου 1978 και ομοσπονδιακός νόμος περί κοινωνικής ασφάλισης γεωργών της 11ης Οκτωβρίου 1978).

β) Επίδομα ειδικής φροντίδας (Pflegegeld) βάσει του αυστριακού ομοσπονδιακού νόμου (Bundespflegegeldgesetz) εξαιρουμένου του επιδόματος ειδικής φροντίδας που καταβάλλεται από φορείς ασφάλισης κατά ατυχήματος όταν η αναπηρία έχει προκληθεί από εργατικό ατύχημα ή επαγγελματική νόσο.

ΙΒ. ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

α) Οικογενειακά επιδόματα χωρίς εισφορά (νομοθετικό διάταγμα αριθ. 160/80 της 27ης Μαΐου 1980).

β) Επίδομα θηλασμού (νομοθετικό διάταγμα αριθ. 160/80 της 27ης Μαΐου 1980).

γ) Συμπληρωματικό επίδομα για παιδιά και νέους με ειδικές ανάγκες (νομοθετικό διάταγμα αριθ. 160/80 της 27ης Μαΐου 1980).

δ) Επίδομα σε περίπτωση φοίτησης σε ειδικά σχολεία (νομοθετικό διάταγμα αριθ. 160/80 της 27ης Μαΐου 1980).

ε) Σύνταξη ορφανού χωρίς εισφορά (νομοθετικό διάταγμα αριθ. 160/80 της 27ης Μαΐου 1980).

στ) Σύνταξη αναπηρίας χωρίς εισφορά (νομοθετικό διάταγμα αριθ. 464/80 της 13ης Οκτωβρίου 1980).

ζ) Σύνταξη γήρατος χωρίς εισφορά (νομοθετικό διάταγμα αριθ. 464/80 της 13ης Οκτωβρίου 1980).

η) Συμπληρωματική σύνταξη για βαριά αναπηρία (νομοθετικό διάταγμα αριθ. 160/80 της 27ης Μαΐου 1980).

θ) Σύνταξη χηρείας χωρίς εισφορά (κανονιστικό διάταγμα αριθ. 52/81 της 11ης Νοεμβρίου 1981).

ΙΓ. ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

α) Επίδομα τέκνου (νόμος 444/69).

β) Επίδομα αναπηρίας (νόμος 124/88).

γ) Στεγαστικό επίδομα συνταξιούχων (νόμος 591/78).

δ) Βασικό επίδομα ανεργίας (νόμος περί επιδόματος ανεργίας 602/84) όταν δεν υφίστανται οι προϋποθέσεις επιδόματος βασισμένου στις αποδοχές.

ΙΔ. ΣΟΥΗΔΙΑ

α) Δημοτικά στεγαστικά επιδόματα συμπληρωματικά της βασικής σύνταξης (νόμος 1962: 392, επανέκδοση 1976: 1014).

β) Επιδόματα αναπηρίας μη καταβαλλόμενα σε δικαιούχους σύνταξης (νόμος 1962: 381, επανέκδοση 1982: 120).

γ) Επίδομα ανάπηρου τέκνου (νόμος 1962: 381, επανέκδοση 1982: 120).

ΙΕ. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

α) . . . . . .

β) Επίδομα επιμέλειας αναπήρων [νόμος του 1975 για την κοινωνική ασφάλιση της 20ης Μαρτίου 1975, άρθρο 37 και νόμος του 1975 για την κοινωνική ασφάλιση (Βόρεια Ιρλανδία) της 20ης Μαρτίου 1975, άρθρο 37].

γ) Οικογενειακό εισόδημα [νόμος του 1986 για την κοινωνική ασφάλιση της 25ης Ιουλίου 1986, άρθρα 20 έως 22 και κανονισμός του 1986 για την κοινωνική ασφάλιση (Βόρεια Ιρλανδία) της 5ης Νοεμβρίου 1986, άρθρα 21 έως 23].

δ) Επίδομα πρόνοιας [νόμος του 1975 για την κοινωνική ασφάλιση της 20ης Μαρτίου 1975, άρθρο 35 και νόμος του 1975 για την κοινωνική ασφάλιση (Βόρεια Ιρλανδία) της 20ης Μαρτίου 1975, άρθρο 35].

ε) Ενίσχυση του εισοδήματος [νόμος του 1986 για την κοινωνική ασφάλιση της 25ης Ιουλίου 1986, άρθρα 20 έως 22 και άρθρο 23 και κανονισμός του 1986 για την κοινωνική ασφάλιση (Βόρεια Ιρλανδία) της 5ης Νοεμβρίου 1986, άρθρα 21 έως 24].

στ) Επίδομα διαβίωσης αναπήρων [νόμος του 1991 για το επίδομα διαβίωσης αναπήρων και το επίδομα εργασίας αναπήρων της 27ης Ιουνίου 1991, άρθρο 1 και κανονισμός του 1991 για το επίδομα διαβίωσης αναπήρων και το επίδομα εργασίας αναπήρων (Βόρεια Ιρλανδία) της 24ης Ιουλίου 1991, άρθρο 3].

ζ) Επίδομα εργασίας αναπήρων [νόμος του 1991 για το επίδομα διαβίωσης αναπήρων και το επίδομα εργασίας αναπήρων της 27ης Ιουνίου 1991, άρθρο 6 και κανονισμός του 1991 για το επίδομα διαβίωσης αναπήρων και το επίδομα εργασίας αναπήρων (Βόρεια Ιρλανδία) της 24ης Ιουλίου 1991, άρθρο 8].

η) Επιδόματα για άτομα που αναζητούν εργασία βάσει του εισοδήματος [Jobseekers Act 1995, 28 Ιουνίου 1995, τμήματα Ι, (2) (δ), (ii) και 3, και Jobseekers (Northern Ireland) Order 1995, 18 Οκτωβρίου 1995, άρθρα 3 (2) (δ), (ii) και 5].

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Α. Νομοθεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφος 1 της απόφασης, σύμφωνα με τις οποίες το ύψος των παροχών αναπηρίας είναι ανεξάρτητο από τη διάρκεια των ασφαλιστικών περιόδων

Α. ΒΕΛΓΙΟ

α) Η νομοθεσία περί γενικού καθεστώτος αναπηρίας, περί ειδικού καθεστώτος αναπηρίας των εργατών ορυχείων, περί ειδικού καθεστώτος ναυτικών εμπορικής ναυτιλίας.

β) Η νομοθεσία περί αναπηρίας στο πλαίσιο του συστήματος υπερπόντιων κοινωνικών ασφαλίσεων και το καθεστώς αναπηρίας των πρώην υπαλλήλων του Βελγικού Κονγκό και της Ρουάντα-Ουρούντι.

Β. ΔΑΝΙΑ

Ουδεμία.

Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ουδέν.

Δ. ΙΣΠΑΝΙΑ

Οι νομοθεσίες για την ασφάλιση αναπηρίας του γενικού συστήματος και των ειδικών συστημάτων.

Ε. ΓΑΛΛΙΑ

Οι νομοθεσίες περί ασφάλισης αναπηρίας, εκτός από τη νομοθεσία σχετικά με την ασφάλιση αναπηρίας του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης των εργατών ορυχείων.

ΣΤ. ΕΛΛΑΔΑ

Η νομοθεσία περί του συστήματος γεωργικής ασφάλισης.

Ζ. ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Το τμήμα ΙΙ κεφάλαιο 10 του κωδικοποιημένου νόμου του 1981 περί κοινωνικής ασφάλισης και κοινωνικών υπηρεσιών [Social Welfare (Consolidation) Act 1981].

Η. ΙΤΑΛΙΑ

Ουδεμία.

Θ. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Ουδεμία.

Ι. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

α) Ο νόμος της 18ης Φεβρουαρίου 1966 περί ασφάλισης κατά της ανικανότητας προς εργασία, όπως τροποποιήθηκε.

β) Ο νόμος της 11ης Δεκεμβρίου 1975 περί γενικής ασφάλισης κατά της ανικανότητας προς εργασία, όπως τροποποιήθηκε.

ΙΑ. ΑΥΣΤΡΙΑ

Ουδεμία.

ΙΒ. ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Ουδεμία.

ΙΓ. ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Εθνική σύνταξη σε άτομα με εκ γενετής αναπηρία ή σε άτομα που κατέστησαν ανάπηρα σε νεαρή ηλικία [νόμος περί εθνικών συντάξεων (547/93)].

ΙΔ. ΣΟΥΗΔΙΑ

Ουδεμία.

ΙΕ. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

α) Μεγάλη Βρετανία

Τα άρθρα 15 και 36 του νόμου περί κοινωνικής ασφάλισης του 1975 (Social Security Act 1975).

Τα άρθρα 14, 15 και 16 του νόμου περί συντάξεων κοινωνικής ασφάλισης του 1975 (Social Security Pensions Act 1975).

β) Βόρεια Ιρλανδία

Τα άρθρα 15 και 36 του νόμου του 1975 περί κοινωνικής ασφάλισης στη Βόρεια Ιρλανδία [Social Security (Northern Ireland) Act 1975].

Τα άρθρα 16, 17 και 18 του κανονισμού του 1975 περί συντάξεων κοινωνικής ασφάλισης στη Βόρεια Ιρλανδία [Social Security Pensions (Northern Ireland) Order 1975].

Β. Περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 48 παράγραφος 1 στοιχείο β) της απόφασης, στις οποίες μπορεί να μην υπολογισθεί η παροχή σύμφωνα με το άρθρο 48 παράγραφος 2 της απόφασης

Α. ΒΕΛΓΙΟ

Ουδεμία.

Β. ΔΑΝΙΑ

Αιτήσεις συνταξιοδότησης που προβλέπονται από το νόμο περί κοινωνικών συντάξεων, με εξαίρεση τις συντάξεις που αναφέρονται στο παράρτημα V μέρος Γ.

Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ουδεμία.

Δ. ΙΣΠΑΝΙΑ

Ουδεμία.

Ε. ΓΑΛΛΙΑ

Ουδεμία.

ΣΤ. ΕΛΛΑΔΑ

Ουδεμία.

Ζ. ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Αιτήσεις συνταξιοδότησης λόγω αποχώρησης, λόγω γήρατος με εισφορά και λόγω χηρείας.

Η. ΙΤΑΛΙΑ

Αιτήσεις συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας, αποχώρησης και επιζώντων των μισθωτών.

Θ. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Ουδεμία.

Ι. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Αιτήσεις συνταξιοδότησης λόγω γήρατος δυνάμει του νόμου της 31ης Μαΐου 1956 σχετικά με τη γενική ασφάλιση γήρατος, όπως τροποποιήθηκε.

ΙΑ. ΑΥΣΤΡΙΑ

Ουδεμία.

ΙΒ. ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Αιτήσεις συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας, γήρατος και χηρείας.

ΙΓ. ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Ουδεμία.

ΙΔ. ΣΟΥΗΔΙΑ

Αιτήσεις βασικών και συμπληρωματικών συντάξεων γήρατος, με εξαίρεση τις συντάξεις που αναφέρονται στο παράρτημα V, μέρος Γ.

ΙΕ. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Αιτήσεις συνταξιοδότησης λόγω γήρατος ή χηρείας που υπολογίζονται κατ' εφαρμογή των διατάξεων του μέρους Β, τίτλος ΙΙ, κεφάλαιο 3 της απόφασης, πλην των περιπτώσεων κατά τις οποίες:

α) κατά τη διάρκεια οικονομικού έτους με ημερομηνία έναρξης την 6η Απριλίου 1975 ή μεταγενέστερη:

i) ο ενδιαφερόμενος συμπλήρωσε περιόδους ασφάλισης, απασχόλησης ή κατοικίας υπό τη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου και ενός άλλου κράτους μέλους και

ii) ένα ή περισσότερα από τα αναφερόμενα στο σημείο i) οικονομικά έτη δεν λογίζονται ως έτη απόκτησης της ιδιότητας του δικαιούχου υπό την έννοια της νομοθεσίας του Ηνωμένου Βασιλείου.

β) οι περίοδοι ασφάλισης που συμπληρώθηκαν υπό την ισχύουσα στο Ηνωμένο Βασίλειο νομοθεσία για τις προ της 5ης Ιουλίου 1948 περιόδους έχουν ενδεχομένως ληφθεί υπόψη για τους σκοπούς του άρθρου 48 παράγραφος 2 της απόφασης με την εφαρμογή περιόδων ασφάλισης, απασχόλησης ή κατοικίας υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους.

Γ. Παροχές και συμφωνίες που αναφέρονται στο άρθρο 50 παράγραφος 2 στοιχείο α) της απόφασης

1. Παροχές που αναφέρονται στο άρθρο 50 παράγραφος 2 στοιχείο α) της απόφασης, των οποίων το ύψος είναι ανεξάρτητο από τη διάρκεια των περιόδων ασφάλισης ή κατοικίας που έχουν πραγματοποιηθεί:

α) οι παροχές αναπηρίας που προβλέπονται από τις νομοθεσίες που αναφέρονται στο μέρος Α του παρόντος παραρτήματος.

β) η πλήρης εθνική σύνταξη γήρατος που χορηγεί η Δανία μετά από δέκα έτη κατοικίας σε πρόσωπα στα οποία έχει ήδη χορηγηθεί σύνταξη, το αργότερο από την 1η Οκτωβρίου 1989.

γ) τα επιδόματα λόγω θανάτου και οι συντάξεις επιζώντος που χορηγεί η Ισπανία βάσει γενικών και ειδικών συνταξιοδοτικών συστημάτων.

δ) τα επιδόματα χηρείας στα πλαίσια της ασφάλισης χηρείας του γαλλικού γενικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

ε) η σύνταξη ανάπηρου χήρου ή χήρας του γαλλικού γενικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, όταν υπολογίζεται με βάση σύνταξη αναπηρίας του αποθανόντος συζύγου μετά από εκκαθάριση κατ' εφαρμογή του άρθρου 48 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο i).

στ) η ολλανδική σύνταξη χηρείας δυνάμει του νόμου της 9ης Απριλίου 1959 σχετικά με τη γενική ασφάλιση χηρείας και ορφανών, όπως τροποποιήθηκε.

ζ) οι φινλανδικές εθνικές συντάξεις, υπολογιζόμενες βάσει του νόμου περί εθνικών συντάξεων της 8ης Ιουνίου 1956 και καταβαλλόμενες βάσει των μεταβατικών διατάξεων του εθνικού νόμου περί συντάξεων (547/93).

η) η πλήρης σουηδική βασική σύνταξη, καταβαλλόμενη δυνάμει της νομοθεσίας περί βασικών συντάξεων που ίσχυε πριν την 1η Ιανουαρίου 1993 και η πλήρης βασική σύνταξη, καταβαλλόμενη βάσει των μεταβατικών διατάξεων της νομοθεσίας που τέθηκε σε ισχύ από την ημερομηνία αυτή.

2. Παροχές που αναφέρονται στο άρθρο 50 παράγραφος 2 στοιχείο β) της απόφασης, το ύψος των οποίων καθορίζεται σε συνάρτηση με πλασματική περίοδο που θεωρείται πως έχει συμπληρωθεί μεταξύ της ημερομηνίας επέλευσης του κινδύνου και μεταγενέστερης ημερομηνίας:

α) οι συντάξεις πρόωρης συνταξιοδότησης που χορηγεί η Δανία, το ύψος των οποίων καθορίζεται σύμφωνα με τη νομοθεσία που ίσχυε πριν από την 1η Οκτωβρίου 1984.

β) οι γερμανικές συντάξεις αναπηρίας και επιζώντων για τις οποίες λαμβάνεται υπόψη μια συμπληρωματική περίοδος, καθώς και οι γερμανικές συντάξεις γήρατος για τις οποίες λαμβάνεται υπόψη μια ήδη πραγματοποιηθείσα συμπληρωματική περίοδος.

γ) οι ιταλικές συντάξεις πλήρους ανικανότητας προς εργασία (inabilità).

δ) οι συντάξεις αναπηρίας και επιζώντων του Λουξεμβούργου.

ε) οι φινλανδικές συντάξεις που υπολογίζονται βάσει της απασχόλησης, για τις οποίες έχουν ληφθεί υπόψη και μελλοντικές περίοδοι βάσει της εθνικής νομοθεσίας.

στ) οι σουηδικές συντάξεις αναπηρίας και επιζώντων για τις οποίες έχει ληφθεί υπόψη πλασματική περίοδος ασφάλισης, καθώς και οι σουηδικές συντάξεις γήρατος για τις οποίες έχει ληφθεί υπόψη ήδη πραγματοποιηθείσα πλασματική περίοδος.

3. Συμφωνίες που αναφέρονται στο άρθρο 50 παράγραφος 2 στοιχείο β) σημείο i) της απόφασης και αποβλέπουν στο να αποφεύγεται ο υπολογισμός της ίδιας πλασματικής περιόδου δύο ή περισσότερες φορές:

Συμφωνία της 20ης Ιουλίου 1978 μεταξύ των κυβερνήσεων του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, σχετικά με διάφορα θέματα κοινωνικής ασφάλισης.

Σκανδιναβική σύμβαση περί κοινωνικών ασφαλίσεων της 15ης Ιουνίου 1992.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΩΝ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

(Άρθρο 85 της απόφασης)

Α. ΒΕΛΓΙΟ

1. Για την εφαρμογή των διατάξεων των κεφαλαίων 6 και 7 του τίτλου ΙΙ, μέρος Β της απόφασης, από αρμόδιο βελγικό φορέα, το τέκνο θεωρείται ότι ανατράφηκε στο κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου κατοικεί.

2. Για την εφαρμογή του άρθρου 48 παράγραφος 2 της απόφασης, θεωρούνται περίοδοι ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν υπό τη βελγική νομοθεσία περί του γενικού συστήματος αναπηρίας και του συστήματος των ναυτικών και οι περίοδοι ασφάλισης γήρατος που πραγματοποιήθηκαν υπό τη βελγική νομοθεσία προ της 1ης Ιανουαρίου 1945.

3. Για την εφαρμογή του άρθρου 42 παράγραφος 3 στοιχείο α) σημείο ii), λαμβάνονται υπόψη μόνον οι περίοδοι κατά τις οποίες ο μισθωτός ήταν ανίκανος προς εργασία υπό την έννοια της βελγικής νομοθεσίας.

4. Για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 72 και του άρθρου 79 παράγραφος 1 στοιχείο α) της απόφασης, λαμβάνονται υπόψη οι περίοδοι απασχόλησης ή/και ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, στην περίπτωση κατά την οποία, δυνάμει της βελγικής νομοθεσίας, το δικαίωμα παροχών εξαρτάται από την πλήρωση, για ορισμένη προγενέστερη χρονική περίοδο, των προϋποθέσεων οι οποίες γεννούν δικαίωμα οικογενειακών επιδομάτων στο πλαίσιο του καθεστώτος των μισθωτών εργαζομένων.

5. Για τον υπολογισμό του θεωρητικού ποσού σύνταξης αναπηρίας που αναφέρεται στο άρθρο 48 παράγραφος 2 της απόφασης, ο αρμόδιος βελγικός φορέας βασίζεται στα εισοδήματα από το τελευταίο επάγγελμα που άσκησε ο ενδιαφερόμενος.

6. Ο εργαζόμενος που έχει παύσει να είναι ασφαλισμένος στο Βέλγιο δυνάμει της βελγικής νομοθεσίας κατά του κινδύνου ασθένειας-αναπηρίας -όπου η ύπαρξη του δικαιώματος παροχών εξαρτάται, μεταξύ άλλων, από την προϋπόθεση ότι υφίσταται ασφάλιση κατά τη στιγμή της επέλευσης του κινδύνου- θεωρείται ότι είναι ασφαλισμένος κατά τη στιγμή της επέλευσης του κινδύνου, για την εφαρμογή των διατάξεων του τίτλου ΙΙ, μέρος Β, κεφάλαιο 3 της απόφασης, εφόσον είναι ασφαλισμένος για τον ίδιο κίνδυνο δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους.

7. Εάν, κατ' εφαρμογή του άρθρου 47 της απόφασης, ο ενδιαφερόμενος δικαιούται βελγική παροχή αναπηρίας, η παροχή αυτή εκκαθαρίζεται σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στο άρθρο 48 παράγραφος 2 της απόφασης βάσει των διατάξεων του νόμου της 9ης Αυγούστου 1963 περί θέσπισης και οργάνωσης καθεστώτος υποχρεωτικής ασφάλισης κατά της ασθένειας και της αναπηρίας, εφόσον ο ενδιαφερόμενος, τη στιγμή κατά την οποία κατέστη ανίκανος προς εργασία, ήταν ασφαλισμένος για τον κίνδυνο αυτό δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους ως μισθωτός εργαζόμενος υπό την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο α) της απόφασης.

Β. ΔΑΝΙΑ

1. Σε περίπτωση κατοικίας ή διαμονής στη Δανία, οι εργαζόμενοι, οι αιτούντες και οι δικαιούχοι σύνταξης, καθώς και τα μέλη της οικογένειάς τους που αναφέρονται στο άρθρο 20, στο άρθρο 23 παράγραφοι 1 και 3, στο άρθρο 27 παράγραφοι 1 και 3, στο άρθρο 28 παράγραφος 1, και στα άρθρα 31, 32 και 34 της απόφασης, δικαιούνται παροχές σε είδος υπό τους ίδιους όρους με εκείνους που προβλέπει η δανική νομοθεσία για τα πρόσωπα τα οποία,

κατά το νόμο περί της δημόσιας υπηρεσίας περίθαλψης (lov om offentlig sygesikring), είναι ασφαλισμένα στην κατηγορία 1.

2. α) Οι διατάξεις της νομοθεσίας της Δανίας περί κοινωνικών συντάξεων, οι οποίες ορίζουν ότι το δικαίωμα συνταξιοδότησης εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι ο αιτών κατοικεί στη Δανία, δεν ισχύουν όσον αφορά τους εργαζόμενους ή τους επιζώντες τους που κατοικούν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους εκτός της Δανίας.

β) Για τον υπολογισμό της σύνταξης, οι περίοδοι μισθωτής απασχόλησης που συμπληρώθηκαν στη Δανία από μεθοριακό ή εποχιακό εργαζόμενο θεωρούνται ως περίοδοι κατοικίας στη Δανία για την επιζώσα σύζυγο, εφόσον κατά τη διάρκεια αυτών των περιόδων ήταν δεσμευμένη με γάμο με τον μεθοριακό ή εποχιακό εργαζόμενο και δεν υπήρξε χωρισμός από τραπέζης και κοίτης ή χωρισμός εν τοις πράγμασι λόγω ασυμφωνίας χαρακτήρων, και εφόσον κατά τη διάρκεια αυτών των περιόδων η σύζυγος κατοικούσε στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

γ) Για τον υπολογισμό της σύνταξης, οι περίοδοι μισθωτής απασχόλησης που συμπληρώθηκαν στη Δανία πριν από την 1η Ιανουαρίου 1984 από μισθωτό ο οποίος δεν είναι μεθοριακός ή εποχιακός εργαζόμενος, θεωρούνται ως περίοδοι κατοικίας στη Δανία για την επιζώσα σύζυγο, εφόσον κατά τη διάρκεια αυτών των περιόδων ήταν δεσμευμένη με γάμο με το μισθωτό και δεν υπήρξε χωρισμός από τραπέζης και κοίτης ή χωρισμός εν τοις πράγμασι λόγω ασυμφωνίας χαρακτήρων, και εφόσον κατά τη διάρκεια αυτών των περιόδων η σύζυγος κατοικούσε στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

δ) Περίοδοι που λαμβάνονται υπόψη βάσει των όρων των στοιχείων β) και γ) δεν υπολογίζονται εάν συμπίπτουν με τις περιόδους που λήφθηκαν υπόψη για τον υπολογισμό σύνταξης που οφείλεται στον ενδιαφερόμενο, σύμφωνα με νομοθεσία περί υποχρεωτικής ασφάλισης άλλου κράτους μέλους, ή συμπίπτουν με περιόδους κατά τις οποίες ο ενδιαφερόμενος λάμβανε σύνταξη βάσει τέτοιας νομοθεσίας.

Οι περίοδοι αυτές, ωστόσο, λαμβάνονται υπόψη στην περίπτωση που το ετήσιο ύψος της εν λόγω σύνταξης είναι μικρότερο από το ήμισυ του ύψους της βασικής κοινωνικής σύνταξης.

3. Οι διατάξεις της απόφασης δεν θίγουν τις μεταβατικές διατάξεις των δανικών νόμων της 7ης Ιουνίου 1972 περί του δικαιώματος σύνταξης των Δανών υπηκόων, οι οποίοι είχαν κατοικήσει πράγματι στη Δανία κατά τη διάρκεια ορισμένης χρονικής περιόδου, αμέσως πριν από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης. Η σύνταξη χορηγείται ωστόσο, υπό τους όρους που προβλέπονται για τους δανούς υπηκόους, στους υπηκόους άλλων κρατών μελών οι οποίοι πράγματι κατοικούσαν στη Δανία κατά τη διάρκεια του έτους που προηγήθηκε της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης.

4. α) Οι περίοδοι κατά τη διάρκεια των οποίων ένας μεθοριακός εργαζόμενος που κατοικεί στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από τη Δανία ασκούσε την επαγγελματική του δραστηριότητα στο έδαφος της Δανίας, πρέπει να θεωρούνται περίοδοι κατοικίας σε σχέση προς τη δανική νομοθεσία. Το ίδιο ισχύει για τις περιόδους κατά τη διάρκεια των οποίων ένας μεθοριακός εργαζόμενος έχει αποσπασθεί ή παρέχει υπηρεσία σε κράτος μέλος άλλο από τη Δανία.

β) Οι περίοδοι κατά τη διάρκεια των οποίων ένας εποχιακός εργαζόμενος που κατοικεί στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από τη Δανία έχει απασχοληθεί στο έδαφος της Δανίας, πρέπει να θεωρούνται περίοδοι κατοικίας σε σχέση προς τη δανική νομοθεσία. Το ίδιο ισχύει για τις περιόδους κατά τις οποίες ένας εποχιακός εργαζόμενος έχει αποσπασθεί στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από τη Δανία.

5. Προκειμένου να εξακριβωθεί αν πληρούνται οι προϋποθέσεις γένεσης του δικαιώματος ημερησίων παροχών σε περίπτωση ασθένειας ή μητρότητας, που προβλέπονται από το νόμο της 20ης Δεκεμβρίου 1989 περί ημερησίων παροχών σε περίπτωση ασθένειας ή μητρότητας, εφόσον ο ενδιαφερόμενος δεν υπαγόταν στη δανική νομοθεσία καθ' όλη τη διάρκεια των περιόδων αναφοράς που ορίζονται στον ανωτέρω νόμο:

α) λαμβάνονται υπόψη οι περίοδοι ασφάλισης ή απασχόλησης που συμπληρώθηκαν υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους εκτός της Δανίας κατά τις προαναφερθείσες περιόδους αναφοράς στη διάρκεια των οποίων ο ενδιαφερόμενος δεν υπαγόταν στη δανική νομοθεσία, σαν να πρόκειτο για περιόδους που είχαν συμπληρωθεί υπό τη δανική νομοθεσία και

β) θεωρείται ότι, για τις περιόδους που λαμβάνονται υπόψη κατ' αυτό τον τρόπο, ο μισθωτός (εφόσον οι αποδοχές του δεν προσφέρονται ως βάση υπολογισμού των ημερήσιων παροχών) λάμβανε αμοιβή ή μέσες αποδοχές ύψους ίσου με εκείνο που χρησιμοποιήθηκε ως βάση για τον υπολογισμό των ημερήσιων παροχών για τις περιόδους που συμπληρώθηκαν υπό τη δανική νομοθεσία κατά τις περιόδους αναφοράς.

6. Το άρθρο 49 παράγραφος 3 στοιχείο δ), καθώς και το άρθρο 51 παράγραφοι 1 και 3 της απόφασης, δεν εφαρμόζονται για όσες συντάξεις εκκαθαρίζονται στο πλαίσιο της δανικής νομοθεσίας.

7. Εάν ο δικαιούχος συνταξιοδότησης, ενδεχομένως πρόωρης, την οποία χορηγεί η Δανία, δικαιούται επίσης σύνταξη επιζώντος από άλλο κράτος μέλος, οι συντάξεις αυτές θεωρούνται, για την εφαρμογή της δανικής νομοθεσίας, ότι αποτελούν παροχές της ίδιας φύσης υπό την έννοια του άρθρου 54 παράγραφος 1 της απόφασης, υπό την προϋπόθεση ωστόσο ότι το πρόσωπο του οποίου οι περίοδοι ασφάλισης ή κατοικίας λαμβάνονται ως βάση για τον υπολογισμό της σύνταξης επιζώντος, έχει πραγματοποιήσει περιόδους κατοικίας στη Δανία.

Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

1. Οι διατάξεις του άρθρου 7 της απόφασης δεν θίγουν τις διατάξεις δυνάμει των οποίων τα ατυχήματα (και οι επαγγελματικές ασθένειες) που συμβαίνουν εκτός του εδάφους της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, καθώς και οι περίοδοι που έχουν συμπληρωθεί εκτός αυτής, δεν συνεπάγονται καθόλου ή συνεπάγονται μόνον υπό ορισμένες προϋποθέσεις την καταβολή παροχών, εφόσον οι ασφαλισμένοι κατοικούν εκτός της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

2. α) Η κατ' αποκοπή περίοδος καταλογισμού (pauschale Anrechnungszeit) καθορίζεται αποκλειστικά βάσει των γερμανικών περιόδων ασφάλισης.

β) Για το συνυπολογισμό των γερμανικών περιόδων σύνταξης όσον αφορά την ασφάλιση συντάξεων των εργαζόμενων σε ορυχεία, ισχύει αποκλειστικά η γερμανική νομοθεσία.

γ) Για το συνυπολογισμό των γερμανικών περιόδων υποκατάστασης (Ersatzzeiten) ισχύει αποκλειστικά η γερμανική νομοθεσία.

3. Εάν η εφαρμογή της παρούσας ή μεταγενέστερων αποφάσεων περί κοινωνικών ασφαλίσεων έχει ως επακόλουθο εξαιρετικές επιβαρύνσεις ορισμένων φορέων ασφάλισης υγείας, μπορεί να τους δοθεί πλήρης ή μερική αντιστάθμιση. Το γερμανικό κέντρο συνδέσμου ταμείων ασθενείας, ως οργανισμός-σύνδεσμος (ασφάλεια υγείας), αποφασίζει σχετικά με την αντιστάθμιση δια κοινής συμφωνίας με τις άλλες κεντρικές ομοσπονδίες ταμείων ασθενείας. Τα κονδύλια της αντιστάθμισης προέρχονται από εισφορές που επιβάλλονται στο σύνολο των φορέων ασφάλισης υγείας, κατ' αναλογία προς το μέσο αριθμό μελών κατά το προηγούμενο έτος, εξαιρουμένων των συνταξιούχων.

4. Το άρθρο 7 του τόμου VI του κοινωνικού κώδικα ισχύει για τους πολίτες των άλλων κρατών μελών καθώς και για τους απάτριδες και τους πρόσφυγες που κατοικούν στο έδαφος των άλλων κρατών μελών, κατά τον ακόλουθο τρόπο.

Εφόσον πληρούνται οι γενικές προϋποθέσεις, είναι δυνατόν να καταβληθούν στο γερμανικό συνταξιοδοτικό οργανισμό προαιρετικές εισφορές:

α) αν ο ενδιαφερόμενος κατοικεί η διαμένει στο έδαφος της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας·

β) αν ο ενδιαφερόμενος κατοικεί η διαμένει στο έδαφος άλλου κράτους μέλους και καθ' οιανδήποτε στιγμή στο παρελθόν είχε ασφαλισθεί υποχρεωτικά ή προαιρετικά στο γερμανικό συνταξιοδοτικό οργανισμό·

γ) αν ο ενδιαφερόμενος, υπήκοος άλλου κράτους μέλους, κατοικεί ή διαμένει στο έδαφος τρίτου κράτους, κατέβαλε εισφορές επί 60 τουλάχιστον μήνες στο γερμανικό συνταξιοδοτικό οργανισμό ή δικαιούται να υπαχθεί στην προαιρετική ασφάλιση δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 232 του τόμου VI του κοινωνικού κώδικα και δεν είναι ασφαλισμένος υποχρεωτικά ή προαιρετικά δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους.

5. Εάν οι παροχές σε είδος που έχουν χορηγηθεί από γερμανικούς φορείς του τόπου κατοικίας σε δικαιούχους σύνταξης ή σε μέλη της οικογένειάς τους που είναι ασφαλισμένοι σε αρμόδιους φορείς άλλων κρατών μελών, πρέπει να αποδοθούν με βάση μηνιαία κατ' αποκοπήν ποσά, οι παροχές αυτές θεωρούνται, για τη δημοσιονομική εξίσωση μεταξύ γερμανικών φορέων για την ασφάλιση ασθένειας των δικαιούχων σύνταξης, ως παροχές οι οποίες βαρύνουν το γερμανικό σύστημα ασφάλισης ασθένειας των δικαιούχων σύνταξης. Τα κατ' αποκοπήν ποσά που αποδίδονται από τους αρμόδιους φορείς των άλλων κρατών μελών στους γερμανικούς φορείς του τόπου κατοικίας θεωρούνται έσοδα που πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά τη δημοσιονομική εξίσωση που αναφέρεται ανωτέρω.

6. Για την εφαρμογή της γερμανικής νομοθεσίας σχετικά με την υποχρεωτική εγγραφή των συνταξιούχων στο σύστημα ασφάλισης ασθένειας που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 σημείο 11 του τόμου V του κοινωνικού κώδικα (Fünftes Buch Sozialgesetzbuch - SGB V) και στο άρθρο 56 του νόμου περί μεταρρύθμισης της ασφάλισης ασθένειας (Gesundheitsreformgesetz), οι περίοδοι ασφάλισης ή κατοικίας που συμπληρώθηκαν υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, και κατά τη διάρκεια των οποίων ο ενδιαφερόμενος μπορούσε να διεκδικήσει παροχές σε είδος από την ασφάλιση ασθένειας, λαμβάνονται υπόψη, στο βαθμό που είναι απαραίτητο, ως περίοδοι ασφάλισης που συμπληρώθηκαν υπό τη γερμανική νομοθεσία, εφόσον δεν επικαλύπτουν περιόδους ασφάλισης που συμπληρώθηκαν υπό την εν λόγω νομοθεσία.

7. Για την καταβολή στους ασφαλισμένους που κατοικούν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους των παροχών σε χρήμα που προβλέπονται στο άρθρο 47 παράγραφος 1 του τόμου V του κοινωνικού κώδικα (SGB V), στο άρθρο 200 παράγραφος 2 και στο άρθρο 561 παράγραφος 1 του γερμανικού κώδικα κοινωνικών ασφαλίσεων (Reichsversicherungsordnung - RVO), οι γερμανικοί φορείς προσδιορίζουν τις καθαρές αποδοχές στις οποίες βασίζεται ο υπολογισμός των ανωτέρω παροχών, σαν να κατοικούσαν οι ασφαλισμένοι αυτοί στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

8. Για τη χορήγηση των παροχών στα άτομα που έχουν ανάγκη εντατικής παρακολούθησης, σύμφωνα με τα άρθρα 53 και επόμενα του τόμου V του κοινωνικού κώδικα (SGB V), στο πλαίσιο της βοήθειας που χορηγείται υπό μορφή παροχών σε είδος, ο φορέας του τόπου κατοικίας λαμβάνει υπόψη τις περιόδους ασφάλισης, απασχόλησης ή κατοικίας που συμπληρώθηκαν δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους, σαν να πρόκειτο για περιόδους που συμπληρώθηκαν δυνάμει της νομοθεσίας που αυτός εφαρμόζει.

9. Ο δικαιούχος σύνταξης δυνάμει της γερμανικής νομοθεσίας καθώς και σύνταξης δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους θεωρείται, για την εφαρμογή του άρθρου 29 της απόφασης, ότι έχει δικαίωμα στις παροχές σε είδος της ασφάλισης ασθένειας-μητρότητας, εφόσον, δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 1 σημείο 4 του τόμου V του κοινωνικού κώδικα (SGB B), απαλλάσσεται της υποχρέωσης ασφάλισης στο σύστημα ασφάλισης ασθένειας (Krankenversicherung).

10. Η περίοδος ασφάλισης για ανατροφή τέκνων σύμφωνα με τη γερμανική νομοθεσία ισχύει ακόμη και για την περίοδο κατά την οποία ο εν λόγω μισθωτός εργαζόμενος ανατρέφει το τέκνο σε άλλο κράτος μέλος, εφόσον ο εν λόγω μισθωτός δεν μπορεί να ασκήσει το επάγγελμά του εξαιτίας των διατάξεων του άρθρου 6 παράγραφος 1 της Mutterschutzgesetz ή λαμβάνει γονική άδεια σύμφωνα με το άρθρο 15 της Bundeserziehungsgeldgesetz και δεν εργάζεται με μειωμένο ωράριο (geringfügig) υπό την έννοια του άρθρου 8 του SGB IV.

Δ. ΙΣΠΑΝΙΑ

1. 1. Η προϋπόθεση της άσκησης μιας μισθωτής δραστηριότητας ή η προϋπόθεση της προηγούμενης υποχρεωτικής ασφάλισης κατά του ίδιου κινδύνου στο πλαίσιο ενός συστήματος οργανωμένου υπέρ των μισθωτών του αυτού κράτους μέλους, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 1 στοιχείο α) σημείο iv) της απόφασης, δεν εφαρμόζεται εις βάρος των προσώπων τα οποία, σύμφωνα με τις διατάξεις του βασιλικού διατάγματος αριθ. 2805/1979 της 7ης Δεκεμβρίου 1979, είναι προαιρετικά ασφαλισμένα στο γενικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης υπό την ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου ή του υπαλλήλου διεθνούς διακυβερνητικού οργανισμού.

2. Οι διατάξεις του βασιλικού διατάγματος 2805/1979 της 7ης Δεκεμβρίου 1979 εφαρμόζονται στους πολίτες των κρατών μελών και της Τυνησίας:

α) όταν κατοικούν σε ισπανικό έδαφος ή

β) όταν κατοικούν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους και είχαν προηγουμένως ασφαλισθεί, σε οποιοδήποτε χρόνο, υποχρεωτικά στο ισπανικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης ή

γ) όταν κατοικούν στο έδαφος τρίτης χώρας και έχουν καταβάλει εισφορές κατά τη διάρκεια τουλάχιστον 1.800 ημερών στο ισπανικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και δεν είναι υποχρεωτικά ή προαιρετικά ασφαλισμένοι δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους.

3. Ο εργαζόμενος ο οποίος έχει παύσει να είναι ασφαλισμένος δυνάμει της ισπανικής νομοθεσίας θεωρείται ότι εξακολουθεί να είναι ασφαλισμένος κατά τη στιγμή της επέλευσης του κινδύνου, προκειμένου να εφαρμοστούν οι διατάξεις του τίτλου ΙΙ, μέρος Β, κεφάλαιο 3 της απόφασης, εφόσον είναι ασφαλισμένος δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους κατά τη στιγμή επέλευσης του κινδύνου ή, αν αυτό δεν συμβαίνει, σε περίπτωση που οφείλεται παροχή δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους για τον ίδιο κίνδυνο. Εντούτοις, η τελευταία αυτή προϋπόθεση θεωρείται ότι πληρούται στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 53 παράγραφος 1.

4. α) Κατ' εφαρμογή του άρθρου 52 της απόφασης, το θεωρητικό ποσό της ισπανικής παροχής υπολογίζεται επί των πραγματικών βάσεων εισφοράς του ασφαλισμένου, κατά τα έτη πριν από την καταβολή της τελευταίας εισφοράς υπέρ της ισπανικής κοινωνικής ασφάλισης.

β) Το ποσό αυτής της σύνταξης αυξάνεται κατά το ποσό των προσαυξήσεων και αναπροσαρμογών που υπολογίζονται για κάθε μεταγενέστερο έτος, μέχρι το έτος που προηγείται της επέλευσης του κινδύνου, για τις συντάξεις της ίδιας φύσης.

Ε. ΓΑΛΛΙΑ

1. α) Το επίδομα προς υπερήλικες μισθωτούς καθώς και το αγροτικό επίδομα γήρατος χορηγούνται, υπό τους όρους που προβλέπει η γαλλική νομοθεσία για τους γάλλους εργαζόμενους, προς όλους τους εργαζόμενους οι οποίοι είναι υπήκοοι Τυνησίας και κατοικούν, κατά το χρόνο υποβολής της αίτησής τους, στο γαλλικό έδαφος.

β) Το ίδιο ισχύει για τους πρόσφυγες και τους απάτριδες.

γ) Οι διατάξεις της απόφασης δεν θίγουν τις διατάξεις της γαλλικής νομοθεσίας, δυνάμει των οποίων λαμβάνονται υπόψη αποκλειστικά οι περίοδοι μισθωτής ή εξομοιούμενης προς αυτή δραστηριότητας που συμπληρώθηκαν στα εδάφη των ευρωπαϊκών διαμερισμάτων και των υπερπόντιων διαμερισμάτων (Γουαδελούπης, Γουιάνας, Μαρτινίκας και Ρεϋνιόν) της Γαλλικής Δημοκρατίας, για τη γένεση δικαιώματος επιδόματος των υπερηλίκων εργαζομένων.

2. Το ειδικό επίδομα και η σωρεύσιμη αποζημίωση, που προβλέπονται από την ειδική νομοθεσία περί κοινωνικής ασφάλισης για τα ορυχεία, καταβάλλονται μόνο στους εργαζόμενους που απασχολούνται στα ορυχεία της Γαλλίας.

3. Ο υπ' αριθ. 65-555 νόμος της 10ης Ιουλίου 1965, ο οποίος παρέχει στους Γάλλους, που ασκούν ή άσκησαν στο εξωτερικό επαγγελματική δραστηριότητα, το δικαίωμα εγγραφής στο σύστημα προαιρετικής ασφάλισης γήρατος, εφαρμόζεται επί των υπηκόων της Τυνησίας υπό τους ακόλουθους όρους:

- η επαγγελματική δραστηριότητα που παρέχει τη δυνατότητα προαιρετικής ασφάλισης κατά το γαλλικό σύστημα δεν πρέπει να ασκείται ή να έχει ασκηθεί ούτε στο γαλλικό έδαφος ούτε στο έδαφος της Τυνησίας·

- ο εργαζόμενος οφείλει, κατά την υποβολή της αίτησης υπαγωγής στα ευεργετήματα του εν λόγω νόμου, να αποδείξει είτε ότι έχει κατοικήσει στη Γαλλία επί δέκα τουλάχιστον έτη, συνεχόμενα ή μη, είτε ότι έχει υπαχθεί στη γαλλική νομοθεσία, κατά την ίδια διάρκεια, υπό μορφή υποχρεωτικής ασφάλισης ή προαιρετικής συνέχισης ασφάλισης.

4. Το πρόσωπο που υπόκειται στη γαλλική νομοθεσία κατ' εφαρμογή του άρθρου 12 παράγραφος 1 της απόφασης δικαιούται, για τα μέλη της οικογένειάς του τα οποία το συνοδεύουν στο έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο πραγματοποιεί μια εργασία, να λάβει τις ακόλουθες οικογενειακές παροχές:

α) το επίδομα βρέφους που καταβάλλεται μέχρι τη συμπλήρωση των τριών μηνών·

β) τις οικογενειακές παροχές που καταβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 73 της απόφασης.

5. Για τον υπολογισμό του θεωρητικού ποσού που αναφέρεται στο άρθρο 48 παράγραφος 2 στοιχείο α) της απόφασης, στα συστήματα στα οποία οι συντάξεις γήρατος υπολογίζονται με βάση τις μονάδες σύνταξης, ο αρμόδιος φορέας λαμβάνει υπόψη, για κάθε έτος ασφάλισης που πραγματοποιήθηκε υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, αριθμό μονάδων σύνταξης ίσο προς το πηλίκο του αριθμού των μονάδων σύνταξης που αποκτήθηκαν βάσει της νομοθεσίας που αυτός εφαρμόζει δια του αριθμού των ετών που αντιστοιχούν στις μονάδες αυτές.

6. α) Μεθοριακοί εργαζόμενοι που ασκούν μισθωτή δραστηριότητα στο έδαφος άλλου κράτους μέλους εκτός της Γαλλίας και κατοικούν στα γαλλικά διαμερίσματα Haut-Rhin, Bas-Rhin και Moselle δικαιούνται, στο έδαφος των διαμερισμάτων αυτών, των παροχών σε είδος που προβλέπονται από το τοπικό καθεστώς Αλσατίας-Λωραίνης που θεσπίσθηκε από τα διατάγματα αριθ. 46-1428 της 12ης Ιουνίου 1946 και αριθ. 67-814 της 25ης Σεπτεμβρίου 1967, κατ' εφαρμογή του άρθρου 19 της απόφασης.

β) Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται κατ' αναλογία για τους δικαιούχους του άρθρου 32 παράγραφοι 2 και 3 και του άρθρου 33 της απόφασης.

7. Παρά τις διατάξεις των άρθρων 73 και 74 της απόφασης, τα στεγαστικά επιδόματα, το επίδομα για την κατ' οίκον επιμέλεια τέκνου, καθώς και το γονικό επίδομα εκπαίδευσης χορηγούνται μόνο στους ενδιαφερόμενους και στα μέλη της οικογένειάς τους που κατοικούν στο γαλλικό έδαφος.

8. Ο εργαζόμενος ο οποίος έχει παύσει να υπόκειται στη γαλλική νομοθεσία σχετικά με την ασφάλιση χηρείας του γαλλικού γενικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης ή του συστήματος για τους μισθωτούς του γεωργικού τομέα, θεωρείται ότι έχει την ιδιότητα του ασφαλισμένου δυνάμει της νομοθεσίας αυτής κατά τη στιγμή της επέλευσης του κινδύνου, προκειμένου να εφαρμοστούν οι διατάξεις του τίτλου ΙΙ, μέρος Β, κεφάλαιο 3 της απόφασης, εφόσον είναι ασφαλισμένος υπό την ιδιότητα του μισθωτού δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους κατά τη στιγμή της επέλευσης του κινδύνου ή, αν αυτό δεν συμβαίνει, στην περίπτωση που οφείλεται παροχή επιζώντος δυνάμει της νομοθεσίας για τους μισθωτούς

άλλου κράτους μέλους. Πάντως, η προϋπόθεση αυτή θεωρείται ότι πληρούται στην περίπτωση η οποία αναφέρεται στο άρθρο 53 παράγραφος 1.

ΣΤ. ΕΛΛΑΔΑ

1. Ο νόμος 1469/84 περί προαιρετικής υπαγωγής στο σύστημα ασφάλισης για σύνταξη των ελλήνων υπηκόων και των ξένων υπηκόων ελληνικής καταγωγής εφαρμόζεται, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο, στους υπηκόους άλλων κρατών μελών, στους απάτριδες και στους πρόσφυγες που κατοικούν στο έδαφος κράτους μέλους.

Με την επιφύλαξη ότι πληρούνται οι άλλοι όροι του εν λόγω νόμου, είναι δυνατόν να καταβάλλονται εισφορές:

α) στην περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος διαμένει ή κατοικεί στο έδαφος κράτους μέλους και έχει υπαχθεί κατά το παρελθόν υποχρεωτικά στο ελληνικό σύστημα ασφάλισης για σύνταξη ή

β) στις περιπτώσεις που, ανεξάρτητα από τον τόπο κατοικίας ή διαμονής, ο ενδιαφερόμενος είτε έχει στο παρελθόν κατοικήσει στην Ελλάδα για δέκα έτη, συνεχή ή μη, είτε έχει υπαχθεί υποχρεωτικά ή προαιρετικά στο ελληνικό σύστημα για περίοδο χιλίων πεντακοσίων ημερών.

2. Αντίθετα με τα προβλεπόμενα από τη σχετική νομοθεσία που εφαρμόζει ο Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ), οι περίοδοι σύνταξης που οφείλονται λόγω εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθένειας σύμφωνα με τη νομοθεσία κράτους μέλους το οποίο προβλέπει ειδικό πλαίσιο για τους κινδύνους αυτούς, και εφόσον συμπίπτουν με περιόδους απασχόλησης στο γεωργικό τομέα στην Ελλάδα, θεωρούνται ως περίοδοι ασφάλισης σύμφωνα με τη νομοθεσία που εφαρμόζει ο ΟΓΑ υπό την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο ιη) της απόφασης.

3. Στο πλαίσιο της ελληνικής νομοθεσίας, η εφαρμογή του άρθρου 54 παράγραφος 2 της απόφασης εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι ο νέος υπολογισμός που αναφέρεται στο ως άνω άρθρο δεν αποβαίνει εις βάρος του ενδιαφερομένου.

4. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες από τις καταστατικές διατάξεις των ελληνικών επικουρικών ταμείων συντάξεων προβλέπεται η δυνατότητα αναγνώρισης περιόδων υποχρεωτικής ασφάλισης γήρατος, που έχουν πραγματοποιηθεί σε ελληνικούς φορείς κύριας ασφάλισης, οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται και προκειμένου περί περιόδων υποχρεωτικής ασφάλισης κλάδου συντάξεων που έχουν πραγματοποιηθεί υπό τη νομοθεσία κάθε άλλου κράτους μέλους που εμπίπτει στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής της απόφασης.

5. Ο εργαζόμενος που έχει υπαχθεί στην υποχρεωτική ασφάλιση άλλου κράτους μέλους μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992 και υπάγεται στην υποχρεωτική ελληνική κοινωνική ασφάλιση (καθεστώς κύριας ασφάλισης) για πρώτη φορά μετά την 1η Ιανουαρίου 1993, θεωρείται «παλαιός ασφαλισμένος» υπό την έννοια των διατάξεων του νόμου 2084/92.

Ζ. ΙΡΛΑΝΔΙΑ

1. Σε περίπτωση κατοικίας ή διαμονής στην Ιρλανδία οι μισθωτοί, οι άνεργοι, οι αιτούντες και οι δικαιούχοι σύνταξης, καθώς και τα μέλη της οικογένειάς τους, που αναφέρονται στο άρθρο 20 παράγραφος 1, στο άρθρο 23 παράγραφοι 1 και 3, στο άρθρο 27 παράγραφοι 1 και 3, στο άρθρο 28 παράγραφος 1 και στα άρθρα 31, 32 και 34 της απόφασης, απολαμβάνουν δωρεάν το σύνολο της ιατρικής περίθαλψης που προβλέπεται από την ιρλανδική νομοθεσία, εφόσον οι δαπάνες για τις παροχές αυτές βαρύνουν φορέα άλλου κράτους μέλους εκτός της Ιρλανδίας.

2. Τα μέλη της οικογένειας μισθωτού ο οποίος υπάγεται στη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους εκτός της Ιρλανδίας και πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται από τη νομοθεσία αυτή για να δικαιούται παροχές, αφού ληφθεί υπόψη ενδεχομένως το άρθρο 19 της

απόφασης, απολαμβάνουν δωρεάν το σύνολο της ιατρικής περίθαλψης που προβλέπεται από την ιρλανδική νομοθεσία, εφόσον κατοικούν στην Ιρλανδία.

Οι δαπάνες για τις καταβληθείσες παροχές βαρύνουν το φορέα στον οποίο είναι ασφαλισμένος ο εργαζόμενος.

Παρά ταύτα, αν ο σύζυγος του μισθωτού ή το πρόσωπο το οποίο έχει τη μέριμνα των τέκνων ασκεί επαγγελματική δραστηριότητα στην Ιρλανδία, οι παροχές που χορηγούνται προς τα μέλη της οικογένειας βαρύνουν τον ιρλανδικό φορέα, στο μέτρο που το δικαίωμα των ανωτέρω παροχών γεννάται μόνο κατ' εφαρμογή της ιρλανδικής νομοθεσίας.

3. Εάν εργαζόμενος που υπόκειται στην ιρλανδική νομοθεσία υποστεί ατύχημα, αφού εγκαταλείψει το έδαφος ενός κράτους μέλους για να μεταβεί κατά τη διάρκεια της απασχόλησής του στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, αλλά πριν φθάσει στον προορισμό του, το δικαίωμά του για παροχές σε σχέση με το ατύχημα θεμελιώνεται:

α) σαν να είχε συμβεί το ατύχημα στο ιρλανδικό έδαφος και

β) χωρίς να ληφθεί υπόψη η απουσία του από το ιρλανδικό έδαφος προκειμένου να καθορισθεί, αν λόγω της απασχόλησής του, ήταν ασφαλισμένος υπό την εν λόγω νομοθεσία.

4. Για τον υπολογισμό των αποδοχών, προκειμένου να χορηγηθεί παροχή κυμαινόμενου ύψους βάσει των αποδοχών, η οποία προβλέπεται από την ιρλανδική νομοθεσία σε περίπτωση χορήγησης παροχών ανεργίας, υπολογίζεται για τον εργαζόμενο, κατά παρέκκλιση του άρθρου 25 παράγραφος 1 της απόφασης, για κάθε εβδομάδα απασχόλησης που συμπλήρωσε υπό την ιδιότητα του μισθωτού σύμφωνα με τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, κατά τη διάρκεια του σχετικού φορολογικού έτους (φόρος εισοδήματος), ποσό ίσο προς τις μέσες εβδομαδιαίες αποδοχές των ανδρών ή γυναικών μισθωτών, ανάλογα με την περίπτωση, κατά το φορολογικό αυτό έτος.

5. Για την εφαρμογή του άρθρου 42 παράγραφος 3 στοιχείο α) σημείο ii), λαμβάνονται υπόψη μόνον περίοδοι κατά τις οποίες ο μισθωτός ήταν ανίκανος προς εργασία υπό την έννοια της ιρλανδικής νομοθεσίας.

6. Για την εφαρμογή του άρθρου 46 παράγραφος 2, ο μισθωτός θεωρείται ότι έχει ζητήσει ρητά την αναβολή της εκκαθάρισης της σύνταξης γήρατος, την οποία θα δικαιούτο βάσει της ιρλανδικής νομοθεσίας, αν δεν έχει πράγματι αποχωρήσει από την εργασία του, εφόσον η προϋπόθεση αυτή απαιτείται για τη λήψη της σύνταξης γήρατος.

7. Μια περίοδος υπαγωγής στην ιρλανδική νομοθεσία σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της απόφασης δεν είναι δυνατόν:

i) να ληφθεί υπόψη δυνάμει της διάταξης αυτής ως περίοδος υπαγωγής στην ιρλανδική νομοθεσία υπό την έννοια του τίτλου II, μέρος Β της απόφασης ούτε

ii) να καταστήσει την Ιρλανδία αρμόδιο κράτος για την καταβολή των παροχών που προβλέπονται από τα άρθρα 19 ή 41 παράγραφος 1 της απόφασης.

Η. ΙΤΑΛΙΑ

Ουδεμία.

Θ. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

1. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων του άρθρου 88 παράγραφος 2 της απόφασης, οι περίοδοι ασφάλισης ή οι εξομοιούμενες προς αυτές που πραγματοποιήθηκαν από εργαζόμενο σύμφωνα με τη νομοθεσία του Λουξεμβούργου για την ασφάλιση σύνταξης, αναπηρίας, γήρατος ή θανάτου, είτε πριν την 1η Ιανουαρίου 1946 είτε πριν από προγενέστερη ημερομηνία που έχει ορισθεί με διμερή σύμβαση, λαμβάνονται υπόψη για την εφαρμογή της

νομοθεσίας αυτής μόνο στο βαθμό που ο ενδιαφερόμενος αποδεικνύει εξάμηνη περίοδο ασφάλισης υπό το λουξεμβουργιανό σύστημα, μεταγενέστερη της εν λόγω ημερομηνίας. Εφόσον υφίστανται περισσότερες διμερείς συμβάσεις, λαμβάνονται υπόψη οι περίοδοι ασφάλισης ή οι εξομοιούμενες προς αυτές περίοδοι που χρονολογούνται από την παλαιότερη ημερομηνία.

2. Για τη χορήγηση του πάγιου τμήματος των συντάξεων του Λουξεμβούργου, οι περίοδοι ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία του Λουξεμβούργου από εργαζόμενους που δεν κατοικούσαν στο Λουξεμβούργο εξομοιούνται προς περιόδους κατοικίας από 1ης Οκτωβρίου 1972.

3. Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 23 παράγραφος 2 της απόφασης δεν θίγει τις διατάξεις της λουξεμβουργιανής νομοθεσίας κατ' εφαρμογή των οποίων δεν είναι δυνατόν να μη χορηγηθεί έγκριση του ταμείου ασθενείας για θεραπευτική αγωγή στο εξωτερικό, εφόσον η απαιτούμενη θεραπευτική αγωγή δεν είναι δυνατόν να παρασχεθεί από το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου.

4. Για τον υπολογισμό της περιόδου ασφάλισης που προβλέπεται στο άρθρο 171 στοιχείο 7 του κώδικα κοινωνικών ασφαλίσεων, ο φορέας του Λουξεμβούργου λαμβάνει υπόψη τις περιόδους ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν από τον ενδιαφερόμενο υπό τη νομοθεσία οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους, σαν να πρόκειται για περιόδους που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει. Η εφαρμογή της ως άνω διάταξης υπόκειται στην προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος έχει πραγματοποιήσει τις τελευταίες περιόδους ασφάλισης υπό τη νομοθεσία του Λουξεμβούργου.

I. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

1. Ασφάλιση δαπανών υγείας

α) Όσον αφορά το δικαίωμα παροχών σε είδος δυνάμει της ολλανδικής νομοθεσίας, πρέπει να νοείται ως δικαιούχος παροχών σε είδος, για την εφαρμογή του κεφαλαίου 1 τίτλος II, μέρος Β, το πρόσωπο το οποίο είναι ασφαλιζόμενο ή συνασφαλιζόμενο δυνάμει της ασφάλισης που προβλέπεται από τον ολλανδικό νόμο για τα ταμεία ασθενείας.

β) Για την εφαρμογή των άρθρων 29 έως 36 της απόφασης, εξομοιούνται προς συντάξεις που οφείλονται δυνάμει των νομικών διατάξεων που αναφέρονται στα στοιχεία β) (αναπηρία) και γ) (γήρας) της δήλωσης των Κάτω Χωρών σύμφωνα με το άρθρο 5 της απόφασης:

- οι συντάξεις δυνάμει του νόμου της 6ης Ιανουαρίου 1966 (Staatsblad 6) περί νέας ρύθμισης των συντάξεων των πολιτικών δημοσίων υπαλλήλων και των στενών συγγενών τους (γενικός νόμος για τις συντάξεις πολιτικού προσωπικού),

- οι συντάξεις δυνάμει του νόμου της 6ης Οκτωβρίου 1966 (Staatsblad 445) περί νέας ρύθμισης των συντάξεων των στρατιωτικών και των στενών συγγενών τους (γενικός νόμος για τις συντάξεις στρατιωτικών),

- οι συντάξεις δυνάμει του νόμου της 15ης Φεβρουαρίου 1967 (Staatsblad 138) περί νέας ρύθμισης των συντάξεων του προσωπικού των ολλανδικών σιδηροδρόμων και των στενών συγγενών τους (νόμος για τις συντάξεις των σιδηροδρομικών),

- οι συντάξεις δυνάμει του κανονισμού σχετικά με τις συνθήκες εργασίας στους ολλανδικούς σιδηροδρόμους (RDV 1964 NS),

- οι παροχές για συνταξιοδότηση πριν από την ηλικία των 65 ετών δυνάμει ενός συνταξιοδοτικού συστήματος που έχει ως στόχο την παροχή πρόνοιας γήρατος στους εργαζόμενους και πρώην εργαζόμενους, ή οι παροχές για πρόωρη συνταξιοδότηση που χορηγούνται βάσει ρύθμισης που θεσπίζεται από το κράτος ή από συλλογική σύμβαση εργασίας σχετικά με την πρόωρη συνταξιοδότηση, ή βάσει ρύθμισης που θεσπίζεται από το συμβούλιο των ταμείων ασθενείας.

γ) Τα μέλη της οικογένειας που κατοικούν στις Κάτω Χώρες που αναφέρονται στο άρθρο 20 παράγραφος 2 και ο εργαζόμενος και τα μέλη της οικογένειάς του που αναφέρονται στο άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο β) και παράγραφος 3 σε συνδυασμό με την παράγραφο 1 στοιχείο β) και στα άρθρα 27 και 28, οι οποίοι δικαιούνται παροχές δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους, δεν ασφαλίζονται βάσει του γενικού νόμου περί έκτακτων δαπανών υγείας (Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten).

2. Εφαρμογή της ολλανδικής νομοθεσίας για τη γενική ασφάλιση γήρατος (AOW)

α) Η μείωση που αναφέρεται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 του AOW δεν εφαρμόζεται στα ημερολογιακά έτη ή σε τμήματα ημερολογιακών ετών πριν από την 1η Ιανουαρίου 1957 κατά τη διάρκεια των οποίων ο δικαιούχος ο οποίος δεν πληροί τις προϋποθέσεις που του επιτρέπουν να επιτύχει εξομοίωση των ετών αυτών με τις περιόδους ασφάλισης, κατοικούσε στις Κάτω Χώρες μεταξύ του 15ου και 65ου έτους της ηλικίας του ή κατά τη διάρκεια των οποίων, ενώ κατοικούσε στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, άσκησε μισθωτή δραστηριότητα στις Κάτω Χώρες για λογαριασμό εργοδότη εγκατεστημένου στη χώρα αυτή.

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 7 του AOW, μπορεί επίσης να επιτύχει εξομοίωση ο δικαιούχος ο οποίος κατοικούσε ή εργάστηκε στις Κάτω Χώρες από την 1η Ιανουαρίου 1957 με τις προϋποθέσεις που αναφέρονται ανωτέρω.

β) Η μείωση που αναφέρεται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 του AOW δεν ισχύει για τα ημερολογιακά έτη ή για τα τμήματα των ημερολογιακών ετών πριν από τις 2 Αυγούστου 1989 κατά τη διάρκεια των οποίων, μεταξύ του 15ου και 65ου έτους της ηλικίας του, το έγγαμο ή άλλοτε έγγαμο πρόσωπο δεν ήταν ασφαλισμένο δυνάμει της προαναφερθείσας νομοθεσίας ενώ κατοικούσε στο έδαφος κράτους μέλους εκτός των Κάτω Χωρών, εφόσον τα εν λόγω ημερολογιακά έτη ή τα τμήματα αυτών συμπίπτουν με τις περιόδους ασφάλισης που συμπλήρωσε ο/η σύζυγός του υπό τη νομοθεσία αυτή, με την προϋπόθεση ότι ήταν σύζυγοι κατά τη διάρκεια αυτών των περιόδων, και με τα ημερολογιακά έτη ή τα τμήματα αυτών που πρέπει να ληφθούν υπόψη σύμφωνα με το στοιχείο α).

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 7 του AOW, το άτομο αυτό θεωρείται δικαιούχος.

γ) Η μείωση που προβλέπεται στο άρθρο 13 παράγραφος 2 του AOW δεν ισχύει για τα ημερολογιακά έτη ή τα τμήματα αυτών των ημερολογιακών ετών πριν από την 1η Ιανουαρίου 1957 κατά τη διάρκεια των οποίων ο/η σύζυγος του δικαιούχου που δεν πληροί τις προϋποθέσεις που του/της επιτρέπουν να επιτύχει εξομοίωση αυτών των ετών με τις περιόδους ασφάλισης κατοικούσε στις Κάτω Χώρες μεταξύ του 15ου και 65ου έτους της ηλικίας του/της ή κατά τη διάρκεια των οποίων, ενώ κατοικούσε στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, ασκούσε μισθωτή δραστηριότητα στις Κάτω Χώρες για λογαριασμό εργοδότη εγκατεστημένου στη χώρα αυτή.

δ) Η μείωση που προβλέπεται στο άρθρο 13 παράγραφος 2 του AOW δεν ισχύει για τα ημερολογιακά έτη ή για τα τμήματα των ημερολογιακών ετών πριν από τις 2 Αυγούστου 1989 κατά τη διάρκεια των οποίων, μεταξύ του 15ου και του 65ου έτους της ηλικίας του/της, ο/η σύζυγος του δικαιούχου κατοικούσε σε κράτος μέλος εκτός των Κάτω Χωρών και δεν ήταν ασφαλισμένος βάσει της προαναφερθείσας νομοθεσίας, εφόσον τα εν λόγω ημερολογιακά έτη ή τα τμήματα αυτών συμπίπτουν με τις περιόδους ασφάλισης που συμπλήρωσε ο δικαιούχος βάσει αυτής της νομοθεσίας, με την προϋπόθεση ότι ήταν σύζυγοι κατά τη διάρκεια αυτών των περιόδων, και με τα ημερολογιακά έτη ή τα τμήματα αυτών που πρέπει να ληφθούν υπόψη σύμφωνα με το στοιχείο α).

ε) Τα στοιχεία α), β), γ) και δ) εφαρμόζονται μόνον εάν ο δικαιούχος κατοικούσε επί έξι έτη στο έδαφος ενός ή περισσοτέρων κρατών μελών μετά την ηλικία των 59 ετών συμπληρωμένων και εφόσον κατοικεί στο έδαφος ενός από αυτά τα κράτη μέλη.

στ) Κατά παρέκκλιση του άρθρου 45 παράγραφος 1 του AOW και του άρθρου 47 παράγραφος 1 του AWW (γενική ασφάλιση χηρείας και ορφανών), ο/η σύζυγος εργαζόμενου που υπάγεται στο σύστημα υποχρεωτικής ασφάλισης και κατοικεί σε κράτος μέλος άλλο από

τις Κάτω Χώρες, επιτρέπεται να ασφαλιστεί στην προαιρετική ασφάλιση δυνάμει των νομοθεσιών αυτών μόνο για τις περιόδους μετά τις 2 Αυγούστου 1989, κατά τη διάρκεια των οποίων ο εργαζόμενος υπάγεται ή είχε υπαχθεί στην υποχρεωτική ασφάλιση δυνάμει των νομοθεσιών αυτών. Η έγκριση αυτή παύει να ισχύει από την ημέρα κατά την οποία λήγει η περίοδος υποχρεωτικής ασφάλισης του εργαζόμενου.

Εντούτοις η έγκριση αυτή εξακολουθεί να ισχύει εφόσον η υποχρεωτική ασφάλιση του εργαζόμενου διακόπηκε λόγω θανάτου του και εφόσον η χήρα σύζυγος εισπράττει αποκλειστικά σύνταξη στο πλαίσιο της νομοθεσίας περί γενικής ασφάλισης χηρείας και ορφανών (AWW).

Σε κάθε περίπτωση, η έγκριση προαιρετικής ασφάλισης παύει να ισχύει από την ημέρα κατά την οποία ο προαιρετικά ασφαλισμένος συμπληρώσει την ηλικία των 65 ετών.

Το ασφάλιστρο που καταβάλλει ο/η σύζυγος εργαζόμενου που υπάγεται στο σύστημα υποχρεωτικής ασφάλισης της γενικής ασφάλισης γήρατος και της γενικής ασφάλισης χηρείας και ορφανών καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις περί καθορισμού του ασφάλιστρου της υποχρεωτικής ασφάλισης, δεδομένου ότι τα εισοδήματα του/της συζύγου στην περίπτωση αυτή θεωρούνται ως κτηθέντα στις Κάτω Χώρες.

Για τον/την σύζυγο εργαζόμενου που έχει υπαχθεί στην υποχρεωτική ασφάλιση από τις 2 Αυγούστου 1989 ή μετά από την ημερομηνία αυτή, το ασφάλιστρο καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις περί καθορισμού του ασφάλιστρου της προαιρετικής ασφάλισης δυνάμει της γενικής ασφάλισης γήρατος και της γενικής ασφάλισης χηρείας και ορφανών.

ζ) Η έγκριση που αναφέρεται στο στοιχείο στ) χορηγείται μόνον εφόσον ο/η σύζυγος εργαζόμενου γνωστοποίησε στην Sociale Verzekeringbank, εντός ενός έτους από την έναρξη της περιόδου υποχρεωτικής ασφάλισης του εργαζόμενου, την πρόθεση να καταβάλει εισφορές στην προαιρετική ασφάλιση.

Για συζύγους εργαζομένων που έχουν υπαχθεί στην υποχρεωτική ασφάλιση κατά τις 2 Αυγούστου 1989 ή κατά τη διάρκεια της αμέσως προηγούμενης περιόδου, η προθεσμία ενός έτους αρχίζει να ισχύει από τις 2 Αυγούστου 1989.

Ο/η σύζυγος, που δεν κατοικεί στις Κάτω Χώρες, εργαζόμενου για τον οποίο εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 12 παράγραφος 1 ή του άρθρου 17 της απόφασης δεν μπορεί να κάνει χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στο στοιχείο στ) τέταρτο εδάφιο, εάν ο/η εν λόγω σύζυγος, σύμφωνα μόνο με τις διατάξεις της νομοθεσίας των Κάτω Χωρών, ήδη έχει ή είχε δικαίωμα να ασφαλιστεί με προαιρετική ασφάλιση.

η) Τα στοιχεία α), β), γ), δ) και στ) δεν εφαρμόζονται για τις περιόδους που συμπίπτουν με τις περιόδους που μπορούν να ληφθούν υπόψη για τον υπολογισμό των δικαιωμάτων συνταξιοδότησης βάσει της νομοθεσίας ενός κράτους μέλους εκτός των Κάτω Χωρών για την ασφάλιση γήρατος ούτε για τις περιόδους κατά τη διάρκεια των οποίων ο ενδιαφερόμενος έλαβε σύνταξη γήρατος βάσει της εν λόγω νομοθεσίας.

θ) Θεωρούνται αποκλειστικά ως πραγματοποιηθείσες περίοδοι ασφάλισης, για την εφαρμογή του άρθρου 48 παράγραφος 2 της απόφασης, οι περίοδοι ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν μετά τη συμπλήρωση του 15ου έτους της ηλικίας δυνάμει του γενικού συστήματος ασφάλισης γήρατος (AOW).

3. α) Εργαζόμενος, ο οποίος έχει παύσει να υπόκειται στη νομοθεσία των Κάτω Χωρών σχετικά με την ασφάλιση χηρείας, θεωρείται ότι είναι ασφαλισμένος δυνάμει της νομοθεσίας αυτής κατά τη στιγμή της επέλευσης του κινδύνου, προκειμένου να εφαρμοσθούν οι διατάξεις του τίτλου ΙΙ, μέρος Β, κεφάλαιο 3 της απόφασης, εφόσον είναι ασφαλισμένος δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους για τον ίδιο κίνδυνο ή, αν αυτό δεν συμβαίνει, σε περίπτωση που οφείλεται παροχή επιζώντος δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους. Πάντως, η προϋπόθεση αυτή θεωρείται ότι πληρούται στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 53 παράγραφος 1.

β) Εάν κατ' εφαρμογή του στοιχείου α) μια χήρα δικαιούται σύνταξη χηρείας δυνάμει της νομοθεσίας των Κάτω Χωρών σχετικά με τη γενική ασφάλιση χηρείας και ορφανών, η σύνταξη αυτή υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 48 παράγραφος 2 της απόφασης.

Για την εφαρμογή των διατάξεων αυτών, λαμβάνονται επίσης υπόψη ως περίοδοι ασφάλισης που έχουν πραγματοποιηθεί υπό την ολλανδική νομοθεσία οι περίοδοι πριν από την 1η Οκτωβρίου 1959, κατά τη διάρκεια των οποίων ο εργαζόμενος είχε κατοικήσει στο έδαφος των Κάτω Χωρών έχοντας συμπληρώσει το 15ο έτος της ηλικίας του, ή κατά τη διάρκεια των οποίων, παρ' όλο που κατοικούσε στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, είχε ασκήσει μισθωτή δραστηριότητα στις Κάτω Χώρες για εργοδότη με έδρα στη χώρα αυτή.

γ) Δεν περιλαμβάνονται οι περίοδοι που πρέπει να ληφθούν υπόψη δυνάμει των διατάξεων του στοιχείου β) οι οποίες συμπίπτουν με τις περιόδους ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους σχετικά με τις συντάξεις επιζώντων.

δ) Θεωρούνται αποκλειστικά ως πραγματοποιηθείσες περίοδοι ασφάλισης, για την εφαρμογή του άρθρου 48 παράγραφος 2 της απόφασης, οι περίοδοι ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν μετά την ηλικία των 15 ετών συμπληρωμένων δυνάμει του γενικού συστήματος ασφάλισης χηρείας και ορφανών (AWW).

4. α) Εργαζόμενος που έχει παύσει να είναι ασφαλισμένος δυνάμει του νόμου της 18ης Φεβρουαρίου 1966 σχετικά με την ασφάλιση κατά της ανικανότητας προς εργασία (WAO) ή/και δυνάμει του νόμου της 11ης Δεκεμβρίου 1975 σχετικά με την ανικανότητα προς εργασία (AAW) θεωρείται ότι συνεχίζει να είναι ασφαλισμένος κατά τη στιγμή της επέλευσης του κινδύνου, για την εφαρμογή του τίτλου ΙΙ, μέρος Β, κεφάλαιο 3 της απόφασης, εάν είναι ασφαλισμένος για τον ίδιο αυτό κίνδυνο δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους ή, αν αυτό δε συμβαίνει, στην περίπτωση που οφείλεται παροχή δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους για τον ίδιο κίνδυνο. Ωστόσο, η προϋπόθεση αυτή θεωρείται ότι πληρούται στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 53 παράγραφος 1.

β) Εάν, κατ' εφαρμογή του στοιχείου α), ο ενδιαφερόμενος δικαιούται ολλανδική παροχή αναπηρίας, η παροχή αυτή εκκαθαρίζεται, σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στο άρθρο 48 παράγραφος 2 της απόφασης:

i) σύμφωνα με τις διατάξεις που προβλέπονται από τον προαναφερθέντα νόμο της 18ης Φεβρουαρίου 1966 (WAO), αν ο ενδιαφερόμενος, τη στιγμή κατά την οποία επήλθε η ανικανότητα προς εργασία, ήταν ασφαλισμένος για τον κίνδυνο αυτό δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους ως μισθωτός υπό την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο α) της απόφασης·

ii) σύμφωνα με τις διατάξεις που προβλέπονται από τον προαναφερθέντα νόμο της 11ης Δεκεμβρίου 1975 (AAW), αν ο ενδιαφερόμενος τη στιγμή κατά την οποία επήλθε η ανικανότητα προς εργασία:

- ήταν ασφαλισμένος για τον κίνδυνο αυτό δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους χωρίς να έχει την ιδιότητα του μισθωτού υπό την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο α) της απόφασης ή

- δεν ήταν ασφαλισμένος για τον κίνδυνο αυτό δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους, αλλά μπορεί να διεκδικήσει παροχές δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους.

Εάν το ύψος της παροχής που υπολογίζεται κατ' εφαρμογή του σημείου i) είναι μικρότερο από το ποσό που προκύπτει από την εφαρμογή του σημείου ii), η χορηγούμενη παροχή αντιστοιχεί στο δεύτερο ποσό.

γ) Για τον υπολογισμό των παροχών που εκκαθαρίζονται σύμφωνα με τον προαναφερθέντα νόμο της 18ης Φεβρουαρίου 1966 (WAO) ή με τον προαναφερθέντα νόμο της 11ης Δεκεμβρίου 1975 (AAW), οι ολλανδικοί φορείς λαμβάνουν υπόψη:

- τις περιόδους μισθωτής εργασίας και τις εξομοιούμενες περιόδους που έχουν πραγματοποιηθεί στις Κάτω Χώρες πριν από την 1η Ιουλίου 1967,

- τις περιόδους ασφάλισης που έχουν πραγματοποιηθεί υπό τον προαναφερθέντα νόμο της 18ης Φεβρουαρίου 1966 (WAO),

- τις περιόδους ασφάλισης που έχει πραγματοποιήσει ο ενδιαφερόμενος μετά τη συμπλήρωση του 15ου έτους της ηλικίας του, υπό τον προαναφερθέντα νόμο της 11ης Δεκεμβρίου 1975 (AAW), στο βαθμό που οι περίοδοι αυτές δε συμπίπτουν με τις περιόδους ασφάλισης που έχουν πραγματοποιηθεί υπό τον προαναφερθέντα νόμο της 18ης Φεβρουαρίου 1966 (WAO).

δ) Κατά τον υπολογισμό της ολλανδικής παροχής αναπηρίας κατ' εφαρμογή του άρθρου 42 παράγραφος 1 της απόφασης, δεν λαμβάνεται υπόψη από τους φορείς των Κάτω Χωρών το συμπλήρωμα που χορηγείται ενδεχομένως στο δικαιούχο της παροχής δυνάμει του νόμου σχετικά με τα συμπληρώματα. Το δικαίωμα γι' αυτό το συμπλήρωμα και το ύψος του υπολογίζονται αποκλειστικά βάσει των διατάξεων του νόμου για τα συμπληρώματα.

5. Εφαρμογή της ολλανδικής νομοθεσίας περί των οικογενειακών επιδομάτων

α) Εργαζόμενος για τον οποίο η ολλανδική νομοθεσία περί οικογενειακών επιδομάτων αρχίζει να έχει εφαρμογή κατά τη διάρκεια ενός τριμήνου του ημερολογιακού έτους και ο οποίος υπαγόταν, την πρώτη ημέρα του εν λόγω τριμήνου, στην αντίστοιχη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, θεωρείται ασφαλισμένος από την πρώτη αυτή ημέρα δυνάμει του ολλανδικού νόμου.

β) Το ύψος των οικογενειακών επιδομάτων που μπορεί να απαιτήσει ο ενδιαφερόμενος εργαζόμενος ο οποίος, δυνάμει του στοιχείου α), θεωρείται ασφαλισμένος δυνάμει της ολλανδικής νομοθεσίας περί οικογενειακών επιδομάτων, καθορίζεται σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που προβλέπονται στην απόφαση εφαρμογής που αναφέρεται στο άρθρο 91 της απόφασης.

6. Εφαρμογή ορισμένων μεταβατικών διατάξεων

Το άρθρο 47 παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται κατά τον υπολογισμό του δικαιώματος παροχών, δυνάμει των μεταβατικών διατάξεων των νομοθεσιών περί γενικής ασφάλισης γήρατος (άρθρο 48), περί γενικής ασφάλισης χηρείας και ορφανών και περί γενικής ασφάλισης κατά της ανικανότητας προς εργασία.

ΙΑ. ΑΥΣΤΡΙΑ

1. Για την εφαρμογή του κεφαλαίου 1 του τίτλου ΙΙ, μέρος Β της απόφασης, το πρόσωπο που λαμβάνει σύνταξη δημοσίου υπαλλήλου θεωρείται δικαιούχος σύνταξης.

2. Για την εφαρμογή του άρθρου 48 παράγραφος 2 της απόφασης, οι προσαυξήσεις των εισφορών για συμπληρωματική ασφάλιση και για τις συμπληρωματικές παροχές των εργατών ορυχείων σύμφωνα με την αυστριακή νομοθεσία δε λαμβάνονται υπόψη. Στις περιπτώσεις αυτές, οι εν λόγω προσαυξήσεις προστίθενται στο ποσό που υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 48 παράγραφος 2 της απόφασης.

3. Για την εφαρμογή του άρθρου 48 παράγραφος 2 της απόφασης, σύμφωνα με την αυστριακή νομοθεσία ως ημερομηνία γένεσης δικαιώματος συνταξιοδότησης (Stichtag) θεωρείται η ημερομηνία επέλευσης του κινδύνου.

4. Η εφαρμογή των διατάξεων της απόφασης δεν συνεπάγεται περιορισμό οποιουδήποτε δικαιώματος για παροχές δυνάμει της αυστριακής νομοθεσίας όσον αφορά πρόσωπα των οποίων οι συνθήκες κοινωνικής ασφάλισης έχουν καταστεί δυσμενέστερες για πολιτικούς ή θρησκευτικούς λόγους ή για λόγους καταγωγής.

ΙΒ. ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Ουδεμία.

ΙΓ. ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

1. Για να καθορισθεί αν, κατά τον υπολογισμό του ύψους της φινλανδικής σύνταξης μισθωτών, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η περίοδος μεταξύ της επέλευσης του κινδύνου ο οποίος θεμελιώνει δικαίωμα για σύνταξη και της ηλικίας συνταξιοδότησης (μελλοντική περίοδος), πρέπει να συνυπολογίζονται οι περίοδοι ασφάλισης ή κατοικίας οι οποίες πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους στο οποίο εφαρμόζεται η απόφαση αυτή, ώστε να πληρούται ο όρος σχετικά με την κατοικία στη Φινλανδία.

2. Όταν η επαγγελματική απασχόληση του εργαζόμενου στη Φινλανδία έχει λήξει και ο κίνδυνος επέρχεται κατά τη διάρκεια απασχόλησης σε άλλο κράτος, στο οποίο εφαρμόζονται οι διατάξεις της απόφασης και στο οποίο, σύμφωνα με τη φινλανδική νομοθεσία περί συντάξεων μισθωτών, δε συνυπολογίζεται για τη σύνταξη η περίοδος μεταξύ της επέλευσης του κινδύνου και της ηλικίας συνταξιοδότησης (μελλοντική περίοδος), οι περίοδοι ασφάλισης υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους στο οποίο εφαρμόζεται η απόφαση αυτή λαμβάνονται υπόψη, όσον αφορά την απαίτηση της μελλοντικής περιόδου, σαν να πρόκειτο για περιόδους ασφάλισης στη Φινλανδία.

3. Όταν, σύμφωνα με τη νομοθεσία της Φινλανδίας, καταβάλλεται προσαύξηση από φινλανδικό φορέα λόγω καθυστέρησης της εξέτασης αίτησης για παροχές, η αίτηση που υποβάλλεται σε φορέα άλλου κράτους στο οποίο εφαρμόζεται η απόφαση αυτή, για την εφαρμογή των διατάξεων της φινλανδικής νομοθεσίας σχετικά με τις προσαυξήσεις αυτές, θεωρείται ότι υποβλήθηκε κατά την ημερομηνία παραλαβής της, μαζί με όλα τα συνημμένα έγγραφα, από τον αρμόδιο φινλανδικό φορέα.

ΙΔ. ΣΟΥΗΔΙΑ

1. Κατά την εφαρμογή του άρθρου 19 παράγραφος 1, για τον καθορισμό του δικαιώματος ενός προσώπου για οικογενειακές παροχές, οι περίοδοι ασφάλισης που συμπληρώθηκαν υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους εκτός της Σουηδίας, στο οποίο εφαρμόζεται η παρούσα απόφαση, εξομοιώνονται και θεωρούνται ότι βασίζονται στον ίδιο μέσο όρο αποδοχών στον οποίο βασίζονται και οι σουηδικές περίοδοι ασφάλισης με τις οποίες συνυπολογίζονται.

2. Οι διατάξεις της απόφασης για το συνυπολογισμό των περιόδων ασφάλισης ή κατοικίας δεν θίγουν τις μεταβατικές διατάξεις της σουηδικής νομοθεσίας σχετικά με το δικαίωμα ευνοϊκότερου υπολογισμού των βασικών συντάξεων των προσώπων που είχαν κατοικήσει στη Σουηδία επί ορισμένη χρονική περίοδο αμέσως πριν από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης.

3. Για τον προσδιορισμό του δικαιώματος σύνταξης αναπηρίας ή επιζώντος που βασίζεται εν μέρει σε μελλοντικές υποθετικές περιόδους ασφάλισης, ένα πρόσωπο θεωρείται ότι πληροί τις απαιτήσεις ασφάλισης και εισοδήματος της σουηδικής νομοθεσίας όταν καλύπτεται ως μισθωτός από σύστημα ασφάλισης ή κατοικίας άλλου κράτους στο οποίο ισχύει η παρούσα απόφαση.

4. Οι περίοδοι ανατροφής μικρών παιδιών θεωρούνται, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στη σουηδική νομοθεσία, ως περίοδοι ασφάλισης προκειμένου για τον υπολογισμό της συμπληρωματικής σύνταξης, ακόμη και αν το παιδί και ο ενδιαφερόμενος κατοικούν σε άλλο κράτος, στο οποίο ισχύει η παρούσα απόφαση, υπό την προϋπόθεση ότι το πρόσωπο που φροντίζει το παιδί έχει λάβει γονική άδεια σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου περί δικαιώματος αδείας για ανατροφή τέκνου.

ΙΕ. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

1. Όταν ένα πρόσωπο κατοικεί συνήθως στο έδαφος του Γιβραλτάρ ή αν όφειλε, από την τελευταία άφιξή του σ' αυτό το έδαφος, να καταβάλλει εισφορές βάσει της νομοθεσίας του Γιβραλτάρ υπό την ιδιότητα του μισθωτού και εφόσον το πρόσωπο αυτό ζητήσει, λόγω ανικανότητας προς εργασία, μητρότητας ή ανεργίας, να απαλλαγεί από την καταβολή των εισφορών για ορισμένη χρονική περίοδο και να πιστωθούν στο λογαριασμό του εισφορές γι' αυτή την περίοδο, κάθε περίοδος κατά την οποία το πρόσωπο αυτό απασχολήθηκε στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από το Ηνωμένο Βασίλειο, θεωρείται, ως προς την αίτηση αυτή, ως περίοδος απασχόλησής του στο έδαφος του Γιβραλτάρ, για την οποία κατέβαλε εισφορές υπό την ιδιότητα του μισθωτού, κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας του Γιβραλτάρ.

2. Εφόσον, σύμφωνα με τη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου, πρόσωπο δικαιούται σύνταξη γήρατος εάν:

α) ληφθούν υπόψη οι εισφορές του πρώην συζύγου σαν να πρόκειτο για εισφορές του προσώπου αυτού ή

β) πληρούνται οι απαιτούμενες προϋποθέσεις ως προς τις εισφορές από τον σύζυγο ή πρώην σύζυγο του εν λόγω προσώπου, και εφόσον ο σύζυγος ή ο πρώην σύζυγος ασκεί ή ασκούσε μισθωτή ή μη μισθωτή επαγγελματική δραστηριότητα υπαγόμενη στη νομοθεσία δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών, εφαρμόζονται οι διατάξεις του τίτλου ΙΙ, μέρος Β, κεφάλαιο 3 της απόφασης για τον προσδιορισμό της γένεσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος δυνάμει της νομοθεσίας του Ηνωμένου Βασιλείου. Στην περίπτωση αυτή, οι αναφορές του εν λόγω κεφαλαίου 3 σε «περιόδους ασφάλισης» ερμηνεύονται ως αναφορές σε περιόδους ασφάλισης που συμπληρώθηκαν από:

i) τον σύζυγο ή πρώην σύζυγο, στις περιπτώσεις που διεκδικούν δικαίωμα παροχών παντρεμένη γυναίκα, άνδρας που έχει χηρεύσει ή πρόσωπο του οποίου ο γάμος λύθηκε με τρόπο άλλο από το θάνατο του συζύγου ή

ii) την πρώην σύζυγο, στην περίπτωση που διεκδικεί δικαίωμα παροχών χήρα η οποία είτε δεν έλαβε παροχή επιζώντος αμέσως πριν φθάσει στη συντάξιμη ηλικία είτε λαμβάνει μόνο σύνταξη χηρείας λόγω ηλικίας, η οποία υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 48 παράγραφος 2 της απόφασης.

3. Το επίδομα χηρείας (widows' payment) που καταβάλλεται δυνάμει της νομοθεσίας του Ηνωμένου Βασιλείου θεωρείται για τους σκοπούς του τίτλου ΙΙ, μέρος Β, κεφάλαιο 3 της απόφασης, ως σύνταξη επιζώντος.

4. Για την εφαρμογή του άρθρου 8 παράγραφος 2 στις διατάξεις που διέπουν το δικαίωμα σε επίδομα επιμέλειας (attendance allowance), επίδομα περίθαλψης αναπήρου και επίδομα διαβίωσης σε περίπτωση ανικανότητας, λαμβάνεται υπόψη περίοδος απασχόλησης, μη μισθωτής δραστηριότητας ή κατοικίας στο έδαφος άλλου κράτους μέλους εκτός του Ηνωμένου Βασιλείου στο βαθμό που απαιτείται για την πλήρωση των όρων σχετικά με την παρουσία στο Ηνωμένο Βασίλειο, πριν από την ημερομηνία γένεσης του δικαιώματος για το εν λόγω επίδομα.

5. Εάν μισθωτός που υπόκειται στη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου υποστεί ατύχημα, αφού εγκαταλείψει το έδαφος ενός κράτους μέλους για να μεταβεί κατά τη διάρκεια της απασχόλησής του στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, αλλά πριν φθάσει στον προορισμό του, το δικαίωμα του επί παροχών σε σχέση με το ατύχημα θεμελιώνεται:

α) σαν να είχε συμβεί το ατύχημα στο έδαφος του Ηνωμένου Βασιλείου και

β) χωρίς να ληφθεί υπόψη, προκειμένου να καθορισθεί αν ήταν μισθωτός (employed earner) βάσει της νομοθεσίας της Μεγάλης Βρετανίας ή της Βορείου Ιρλανδίας ή μισθωτός (employed person) βάσει της νομοθεσίας του Γιβραλτάρ, η απουσία του από τα εδάφη αυτά.

6. Η απόφαση δεν εφαρμόζεται στις διατάξεις της νομοθεσίας του Ηνωμένου Βασιλείου που προορίζονται να θέσουν σε ισχύ συμφωνία περί κοινωνικής ασφάλισης μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και τρίτου κράτους.

7. Για την εφαρμογή του τίτλου ΙΙ, μέρος Β, κεφάλαιο 3 της απόφασης, δεν λαμβάνονται υπόψη ούτε οι αναλογικές εισφορές που κατέβαλε ο ασφαλισμένος υπό τη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου, ούτε οι αναλογικές παροχές γήρατος που πρέπει να καταβληθούν υπό τη νομοθεσία αυτή. Το ποσό των αναλογικών παροχών προστίθεται στο ποσό των παροχών που οφείλεται δυνάμει της νομοθεσίας του Ηνωμένου Βασιλείου, το οποίο καθορίζεται σύμφωνα με το εν λόγω κεφάλαιο. Το άθροισμα δε των δύο ποσών αποτελεί την παροχή που πράγματι οφείλεται στον ενδιαφερόμενο.

8. Για την εφαρμογή των διατάξεων περί των παροχών κοινωνικής ασφάλισης χωρίς εισφορά και περί ασφάλισης ανεργίας (non-contributory social insurance benefits and unemployment insurance ordinance) στο Γιβραλτάρ, θεωρείται ότι έχει τη συνήθη του κατοικία στο Γιβραλτάρ κάθε πρόσωπο στο οποίο εφαρμόζεται η παρούσα απόφαση, αν το πρόσωπο αυτό κατοικεί σε κράτος μέλος.

9. Για την εφαρμογή των άρθρων 7, 29, 30, 31, 32 και 34 της απόφασης, το επίδομα επιμέλειας (attendance allowance), που παρέχεται σε εργαζόμενο κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας του Ηνωμένου Βασιλείου, θεωρείται παροχή αναπηρίας.

10. Για την εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 1 της απόφασης, ο δικαιούχος παροχής που του οφείλεται βάσει της νομοθεσίας του Ηνωμένου Βασιλείου, ο οποίος διαμένει στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, θεωρείται κατά τη διάρκεια της διαμονής αυτής σαν να κατοικούσε στο έδαφος του άλλου αυτού κράτους μέλους.

11.1. Για τον υπολογισμό του συντελεστή «αποδοχές» προκειμένου να καθοριστεί το δικαίωμα στις παροχές που προβλέπονται από τη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου, με την επιφύλαξη του στοιχείου 15, κάθε εβδομάδα κατά την οποία ο εργαζόμενος υπήχθη στη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους και η οποία άρχισε στη διάρκεια του φορολογικού έτους αναφοράς υπό την έννοια της νομοθεσίας του Ηνωμένου Βασιλείου, λαμβάνεται υπόψη με τον ακόλουθο τρόπο:

α) περίοδοι μεταξύ 6 Απριλίου 1975 και 5 Απριλίου 1987: για κάθε εβδομάδα ασφάλισης, απασχόλησης ή κατοικίας ως μισθωτός εργαζόμενος, ο ενδιαφερόμενος θεωρείται ότι κατέβαλε εισφορές ως μισθωτός με βάση αποδοχές που αντιστοιχούν στα δύο τρίτα του ανώτατου ορίου αποδοχών για το εν λόγω φορολογικό έτος.

β) περίοδοι μετά τις 6 Απριλίου 1987: για κάθε εβδομάδα ασφάλισης, απασχόλησης ή κατοικίας ως μισθωτός εργαζόμενος, ο ενδιαφερόμενος θεωρείται ότι είχε εβδομαδιαίες αποδοχές για τις οποίες είχε καταβάλει εισφορές ως μισθωτός εργαζόμενος, που αντιστοιχούν στα δύο τρίτα του ανώτατου ορίου αποδοχών για την εβδομάδα αυτή.

γ) για κάθε πλήρη εβδομάδα για την οποία μπορεί να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία βάσει των οποίων αυτή θεωρείται περίοδος εξομοιούμενη προς περίοδο ασφάλισης, απασχόλησης ή κατοικίας, ο ενδιαφερόμενος θεωρείται ότι έχει πιστωθεί με εισφορές ή μισθούς, ανάλογα με την περίπτωση, εντός του ορίου που απαιτείται ώστε ο γενικός του συντελεστής «αποδοχές» για το συγκεκριμένο φορολογικό έτος να φθάσει το απαιτούμενο επίπεδο, προκειμένου αυτό το φορολογικό έτος να ληφθεί υπόψη υπό την έννοια της νομοθεσίας του Ηνωμένου Βασιλείου σχετικά με τη χορήγηση πιστώσεων εισφορών ή μισθών.

11.2. Για την εφαρμογή του άρθρου 48 παράγραφος 2 στοιχείο β) της απόφασης:

α) όταν, για κάθε φορολογικό έτος που αρχίζει στις 6 Απριλίου 1975 ή μετά την ημερομηνία αυτή, ένας μισθωτός έχει συμπληρώσει περιόδους ασφάλισης, απασχόλησης ή κατοικίας αποκλειστικά σε κράτος μέλος εκτός του Ηνωμένου Βασιλείου και όταν η εφαρμογή της παραγράφου 11.1 στοιχείο α) σημείο i) ή της παραγράφου 11.1 στοιχείο β) σημείο i)

επιτρέπει να ληφθεί υπόψη το έτος αυτό υπό την έννοια της βρετανικής νομοθεσίας για την εφαρμογή του άρθρου 48 παράγραφος 2 στοιχείο α) της απόφασης, ο ενδιαφερόμενος θεωρείται ότι είχε ασφαλισθεί επί 52 εβδομάδες κατά τη διάρκεια εκείνου του έτους στο άλλο κράτος μέλος.

β) εφόσον κάθε φορολογικό έτος που αρχίζει από ή μετά τις 6 Απριλίου 1975 δεν υπολογίζεται υπό την έννοια της νομοθεσίας του Ηνωμένου Βασιλείου για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 48 παράγραφος 2 στοιχείο α) της απόφασης, δε λαμβάνονται υπόψη οι περίοδοι ασφάλισης, απασχόλησης ή κατοικίας που συμπληρώθηκαν κατά το έτος αυτό.

11.3. Για τη μετατροπή του παράγοντα «αποδοχές» σε περιόδους ασφάλισης, διαιρείται ο παράγοντας «αποδοχές», ο οποίος επιτεύχθη κατά τη διάρκεια του φορολογικού έτους αναφοράς, υπό την έννοια της νομοθεσίας του Ηνωμένου Βασιλείου, δια του ποσού του κατώτατου ορίου αποδοχών που έχει καθορισθεί για το φορολογικό αυτό έτος. Το πηλίκο που προκύπτει εκφράζεται ως ακέραιος αριθμός με παράλειψη των δεκαδικών. Ο αριθμός που προκύπτει από τον υπολογισμό αυτό θεωρείται ότι αντιπροσωπεύει τον αριθμό των εβδομάδων ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου κατά τη διάρκεια αυτού του φορολογικού έτους, υπό τον όρο ότι ο αριθμός αυτός δεν μπορεί να υπερβαίνει τον αριθμό των εβδομάδων κατά τη διάρκεια των οποίων ίσχυσε για τον ενδιαφερόμενο η προαναφερθείσα νομοθεσία κατά το φορολογικό αυτό έτος.

12. Για την εφαρμογή του άρθρου 42 παράγραφος 3 στοιχείο α), λαμβάνονται υπόψη μόνον οι περίοδοι κατά τις οποίες ο εργαζόμενος ήταν ανίκανος προς εργασία, υπό την έννοια της νομοθεσίας του Ηνωμένου Βασιλείου.

13.1. Για τον υπολογισμό, βάσει του άρθρου 48 παράγραφος 2 στοιχείο α) της απόφασης, του θεωρητικού ποσού του τμήματος της σύνταξης που αποτελείται από ένα πρόσθετο στοιχείο, υπό την έννοια της νομοθεσίας του Ηνωμένου Βασιλείου:

α) οι όροι «αποδοχές», «εισφορές» και «προσαυξήσεις», που αναφέρονται στο άρθρο 52 παράγραφος 1 στοιχείο β) της απόφασης, υποδηλώνουν τα πλεονάσματα των παραγόντων «αποδοχές», υπό την έννοια του νόμου περί συντάξεων κοινωνικής ασφάλισης του 1975 (Social Security Pensions Act 1975) ή, κατά περίπτωση, του κανονισμού περί των συντάξεων κοινωνικής ασφάλισης στη Βόρεια Ιρλανδία του 1975 [Social Security Pensions (Northern Ireland) Order 1975] ·

β) ο μέσος όρος των πλεονασμάτων των παραγόντων «αποδοχές» υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 52 παράγραφος 1 στοιχείο β) της απόφασης, ερμηνευόμενος όπως αναφέρεται στο ανωτέρω στοιχείο α), με τη διαίρεση του συνόλου των πλεονασμάτων που έχουν καταχωρηθεί βάσει της νομοθεσίας του Ηνωμένου Βασιλείου, δια του αριθμού των φορολογικών ετών, υπό την έννοια της νομοθεσίας του Ηνωμένου Βασιλείου (συμπεριλαμβανομένων και των κλασμάτων ετών), τα οποία έχουν συμπληρωθεί βάσει της νομοθεσίας αυτής από τις 6 Απριλίου 1978 κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου ασφάλισης.

13.2. Για τον υπολογισμό του ποσού τμήματος σύνταξης που αποτελείται από ένα πρόσθετο στοιχείο, υπό την έννοια της νομοθεσίας του Ηνωμένου Βασιλείου, οι όροι «περίοδοι ασφάλισης και κατοικίας», που αναφέρονται στο άρθρο 48 παράγραφος 2 της απόφασης, υποδηλώνουν τις περιόδους ασφάλισης και κατοικίας που έχουν συμπληρωθεί από τις 6 Απριλίου 1978.

14. Για την απόκτηση δικαιώματος για επίδομα βαριάς ανικανότητας, ο εργαζόμενος ο οποίος υπάγεται ή είχε υπαχθεί στη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου σύμφωνα με τον τίτλο Ι, μέρος Β της απόφασης, με την εξαίρεση του άρθρου 11 παράγραφος 2 στοιχείο γ):

α) θεωρείται ότι διέμενε ή κατοικούσε στο Ηνωμένο Βασίλειο καθ' όλη την περίοδο κατά την οποία άσκησε μισθωτή δραστηριότητα και ότι υπαγόταν στη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου, ενώ διέμενε ή κατοικούσε σε άλλο κράτος μέλος·

β) έχει δικαίωμα εξομοίωσης των περιόδων ασφάλισης που έχει συμπληρώσει ως μισθωτός εργαζόμενος στο έδαφος ή υπαγόμενος στη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους προς περιόδους παρουσίας ή κατοικίας στο Ηνωμένο Βασίλειο.

15. Η περίοδος υπαγωγής στη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της απόφασης δεν είναι δυνατόν:

i) να ληφθεί υπόψη δυνάμει της παρούσας διάταξης ως περίοδος υπαγωγής στη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου υπό την έννοια του τίτλου ΙΙ, μέρος Β της απόφασης ούτε

ii) να καταστήσει το Ηνωμένο Βασίλειο αρμόδιο κράτος για την καταβολή των παροχών που προβλέπονται από τα άρθρα 19, 40 ή 41 παράγραφος 1 της απόφασης.

16. Με την επιφύλαξη κάθε σύμβασης που έχει υπογραφεί με τα κράτη μέλη για τους σκοπούς του άρθρου 11 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της απόφασης, η νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου παύει να εφαρμόζεται μετά την πάροδο της πλέον απομακρυσμένης ημερολογιακά των τριών ακολούθων ημερομηνιών, σε κάθε πρόσωπο το οποίο προηγουμένως υπαγόταν στη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου ως μισθωτός εργαζόμενος:

α) η ημερομηνία κατά την οποία μεταφέρθηκε ο τόπος κατοικίας σε άλλο κράτος μέλος που προβλέπεται από το άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχείο γ)·

β) η ημερομηνία παύσης της μισθωτής δραστηριότητας, μόνιμης ή προσωρινής, κατά τη διάρκεια της οποίας το άτομο αυτό υπαγόταν στη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου·

γ) η τελευταία ημερομηνία κάθε περιόδου λήψης βρετανικών παροχών στον τομέα της ασθένειας, μητρότητας (συμπεριλαμβανόμενων των παροχών σε είδος για τις οποίες αρμόδιο κράτος ήταν το Ηνωμένο Βασίλειο) ή παροχών ανεργίας η οποία:

i) άρχισε πριν από την ημερομηνία μεταφοράς του τόπου κατοικίας σε άλλο κράτος μέλος ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία,

ii) ακολούθησε αμέσως την άσκηση μισθωτής δραστηριότητας σε άλλο κράτος μέλος, ενώ το άτομο αυτό υπαγόταν στη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου.

17. Το γεγονός ότι ένα άτομο απέκτησε την ιδιότητα του υπαγόμενου στη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της απόφασης και το σημείο 19 ανωτέρω, δεν θίγει:

α) την εφαρμογή στο άτομο αυτό από το Ηνωμένο Βασίλειο, με την ιδιότητα του αρμόδιου κράτους, των διατάξεων σχετικά με τους εργαζόμενους του τίτλου ΙΙ, μέρος Β, κεφάλαιο 1 και κεφάλαιο 2, τμήμα 1 καθώς και του άρθρου 42 παράγραφος 2 της απόφασης, αν το άτομο αυτό διατηρεί την ιδιότητα του μισθωτού για τους σκοπούς αυτούς και ήταν ασφαλισμένο τελευταία με την ιδιότητα αυτή δυνάμει της νομοθεσίας του Ηνωμένου Βασιλείου·

β) τη δυνατότητα μεταχείρισης του ατόμου αυτού ως έχοντος την ιδιότητα του μισθωτού για τους σκοπούς των κεφαλαίων 6 και 7 του τίτλου ΙΙ, μέρος Β της απόφασης, εφόσον η βρετανική παροχή δυνάμει του κεφαλαίου 1 του τίτλου ΙΙ μπορεί να του χορηγηθεί σύμφωνα με το στοιχείο α) ανωτέρω.